

Møte tirsdag den 13. desember kl. 10President: **T h o r b j ø r n J a g l a n d**

D a g s o r d e n (nr. 27):

1. Innstilling fra valgkomiteen om valg av medlemmer og varamedlemmer til Norges Banks representantskap (Innst. S. nr. 48 (2005-2006))
2. Innstilling fra valgkomiteen om valg av medlemmer og varamedlemmer til Kringkastingrådet (Innst. S. nr. 49 (2005-2006))
3. Innstilling fra valgkomiteen om valg av medlemmer og varamedlemmer til styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter (Innst. S. nr. 50 (2005-2006))
4. Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006, kapitler under Barne- og likestillingsdepartementet, Kultur- og kirke departementet og Kunnskapsdepartementet (rammeområdene 2 og 3) (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))
5. Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 75/2005 om innlemming i EØS-avtala av avgjerdene 845/2004/EF og 846/2004/EF om lenging av fellesskapet sitt program for audiovisuell industri (MEDIA Plus 2006) (Innst. S. nr. 29 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 74 (2004-2005))
6. Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 103/2005 av 8. juli 2005 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 460/2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet (ENISA) (Innst. S. nr. 44 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 11 (2005-2006))
7. Referat

Presidenten: Representanten Bjørg Tørresdal vil framsette et privat forslag.

Bjørg Tørresdal (KrF) [10:02:23]: På vegne av May-Helen Molvær Grimstad, Hans Olav Syversen og meg selv vil jeg sette fram et forslag om skjerpet lovgivning mot pornografi.

Presidenten: Forslaget vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Presidenten vil informere om at hvis debattene om de sakene som er oppført, blir ferdige før kl. 15, vil voteringsene likevel ikke skje før på kveldsmøtet av hensyn til bissettelsen av John I. Alvheim i dag, slik at alle som er der, kan rekke fram til votingen. Presidenten håper at Stortinget kan være enig i det.

– Det anses vedtatt.

S a k n r . 1

Innstilling fra valgkomiteen om valg av medlemmer og varamedlemmer til Norges Banks representantskap (Innst. S. nr. 48 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 841)

S a k n r . 2

Innstilling fra valgkomiteen om valg av medlemmer og varamedlemmer til Kringkastingrådet (Innst. S. nr. 49 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 842)

S a k n r . 3

Innstilling fra valgkomiteen om valg av medlemmer og varamedlemmer til styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter (Innst. S. nr. 50 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 842)

S a k n r . 4

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006, kapitler under Barne- og likestillingsdepartementet, Kultur- og kirke departementet og Kunnskapsdepartementet (rammeområdene 2 og 3) (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))

Presidenten: Etter ønske fra familie- og kulturkomiteen vil presidenten foreslå at debatten om budsjettinnstillingen deles i to, slik at man først behandler rammeområde 3, Kultur- og kirke departementet, og deretter rammeområde 2, Barne- og likestillingsdepartementet.

Etter ønske fra familie- og kulturkomiteen vil presidenten foreslå at hver av debattene blir begrenset til 85 minutter, og at taletiden fordeles slik:

Arbeiderpartiet 30 minutter, Fremskrittspartiet 20 minutter, Høyre 10 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 5 minutter, Senterpartiet 5 minutter og Venstre 5 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen og inntil tre replikker med svar etter innlegg fra hovedtalerne fra hver partigruppe, innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Dette anses vedtatt.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [10:05:40] (komiteens leder): Jeg vil først takke komiteen for en veldig ryddig budsjettbehandling og for et godt samarbeid. Jeg tror det er første gang i historien at alle komitemøter i forbindelse med budsjettarbeidet til familie- og kulturkomiteen har foregått på dagtid, og at en har sluppet å bruke seine nattetimer til hjelp i budsjettarbeidet. Det er flott, og all honnør til komiteen for det.

Jeg regner med at de ulike partiene vil legge fram sitt syn og forslag til statsbudsjettet, så jeg vil konsentrere meg om Kristelig Folkepartis synspunkter i mitt innlegg.

Kristelig Folkeparti ønsker et kulturliv som gir nye impulser og stimulerer til kreativitet og nyskaping, samtidig som kulturpolitikken bidrar til å styrke våre kulturelle røtter. Kunst og kultur har en egenverdi. Det er viktig å få formidlet et rikt og mangfoldig kulturtilbud til hele befolkningen.

Jeg vil gratulere Regjeringa og kultur- og kirkeministeren med et godt kulturbudsjett, som inneholder ekstra tilskudd til mange gode formål. Det Kristelig Folkeparti ikke er fornøyd med, er at mange av de ekstra kulturkronene er tatt fra kirkeformål. Det er særlig uheldig i en tid der disse to formålene ikke burde bli satt opp mot hverandre. Kirken har nylig lagt fram en kulturmelding, og hele komiteen synes det er svært positivt at kirken fokuserer på sin rolle som kulturbærer. Når det da også er stor enighet om at mangfold og trosfrihet er viktig, er det skuffende at kultur- og kirkeministeren kutter i støtte til alt fra buddhistiske templer til menighetshus, i tillegg til at Regjeringa kutter betydelig i støtten til de kirkelige fellesrådene.

Siden vårt alternative budsjett ikke vil bli vedtatt, har vi valgt å synliggjøre hvordan Kristelig Folkeparti ønsker å prioritere innenfor de rammene den nye regjeringa har foreslått – og har forslag sammen med Høyre og Venstre i innstillingen. Her har Kristelig Folkeparti prioritert ekstra midler til samordning av arkiv, bibliotek og museer, til kompetanseoppbyggende tiltak for folkekulturen, til Norsk Teaterråd, til Fond for lyd og bilde, til flerkulturelle tiltak, til Norsk Skuespillersenter og til oppfølging av Kirkens egen kulturmelding, «Kunsten å være kirke».

Kristelig Folkeparti er opptatt av institusjonene som forvalter samfunnets kulturarv: arkiver, bibliotekene og museene. Disse institusjonene representerer et kollektivt samfunnsminne som ved siden av språket som sosialt fenomen utgjør mye av grunnlaget for all teknologisk og samfunnsmessig utvikling, for all menneskeskapt kultur. De er viktige kilder til forståelse av vår felles historie og kultur. Det er et viktig politisk mål å skape et såkalt sømløst bibliotek der kunnskap og informasjon flyter uhemmet gjennom hele biblioteknettverket.

Det er viktig at konsolideringen av museene kan fortsette, og det er viktig at arkivene får mulighet til å sikre sitt materiale også i framtida. Arkivene har spesielle utfordringer, ikke minst knyttet til overgangen til elektronisk arkivering, men også forbundet med det å skulle ta vare på den store mengden privat arkivmateriale som i for liten grad har vært ofret omtanke. Oppfølging av ABM-reformen er den viktigste kulturpolitiske reformen det siste tiåret. Reformen har både bidratt til å bedre ressursut-

nyttelsen og, framfor alt, hevet kvaliteten på tjenestene og tilbudet til publikum.

Frivillige organisasjoner er selve fundamentet i et aktivt kulturliv i de fleste lokalsamfunn. Frivillige organisasjoner er viktige verdi- og tradisjonsformidlere, ikke minst overfor barn og unge. Gode rammevilkår er en forutsetning for at de fortsatt kan være i stand til å ivareta denne sentrale samfunnsrollen. Bedrede betingelser for frivillige organisasjoner har derfor lenge vært en viktig sak for Kristelig Folkeparti. Vi har styrket inntektsgrunnlaget for frivillig sektor gjennom skattefritaksordningen for gaver til frivillige organisasjoner og moms kompensasjonsordningen, og vi har gitt Kultur- og kirkedepartementet et overordnet ansvar for frivillighetspolitikken. Ellers synes jeg det er synd at de frivillige organisasjonene ikke får nytte godt av en økning av skattefritaket for gaver – fra 12 000 til 15 000 kr – et forslag som ikke blir vedtatt.

På mediefeltet ligger det flere utfordringer. En av dem er å bevare den gode pressestøtteordningen for å bidra til å opprettholde mangfoldet i avisutgivelser både når det gjelder verdiforankring, geografi og innhold. En annen er knyttet til en økende interesse for å skape og produsere film rundt omkring i landet. Flere nye filmmiljøer er under etablering i ulike regioner. Den norske filmpolitikken har som kjent lenge vært i støpeskjeen. Den omleggingen av filmpolitikken som har vært gjennomført de siste årene, har utvilsomt bidratt til en vitalisering av filmbransjen, som igjen har frambrakt bedre norske filmer, økt publikumsoppslutning og større egenfinansiering.

Norge har to skriftspråk som formelt er likestilt, likevel er nynorsk under stadig press som bruksspråk og fagspråk på viktige samfunnsområder. Det er viktig at arbeidet med nynorsk språk, litteratur og kultur blir styrket.

Så vil jeg fremme de forslagene i innstillingen der Kristelig Folkeparti er medforlagstiller.

Presidenten: Representanten May-Helen Molvær Grimstad har tatt opp de forslag hun refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Magnar Lund Bergo (SV) [10:11:19]: I forbindelse med kulturmeldingen kjenner jo de fleste nå til at de rød-grønne partiene la fram forslag om Kulturløftet. I den forbindelse kommenterte den gang statsråden fra Kristelig Folkeparti og Kristelig Folkepartis representanter at det ikke var noen særlig forskjell mellom det som Bondevik II-regjeringen mente, og det de rød-grønne mente.

Det står gjentatte ganger i kulturmeldingen at man ønsket «ein monaleg auke» når det gjaldt de fleste formål, men ville ta «atterhald» om den økonomiske stoda. I valgkampen ble vi gjentatte ganger fortalt om hvor gnistrende godt det gikk i norsk økonomi, og det er vi enig i. Hva er da grunnen til at Kristelig Folkeparti i Bondevik IIs budsjettforslag ikke fant rom for «ein monaleg auke»? Hva skal til i den økonomiske situasjonen, og hvilke endringer skal til for at «ein monaleg auke» på kulturfeltet skal komme?

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [10:12:39]: Kulturmeldinga frå den førre regjeringa viste offensiv innsats på kulturområdet. Under Samarbeidsregjeringa var det også ein betydeleg auke innafor kulturfeltet. Det blei brukt meir midlar, meir pengar, til kultur. Så har den nye regjeringa komme med ein ytterlegare auke. Det er flott at det blir enda meir pengar til kultur, men det ein også må sjå på, er inndeckninga for desse tinga. Det er også slik at den nye regjeringa har kutta på ei rekkje område, som vil vere negativt. Når det t.d. gjeld dette med gåver til frivillige lag og organisasjonar, hadde vi lagt opp til ein auke, men den nye regjeringa har ikkje gått inn for ein auke. Vi veit at det ville ha gitt milliardenbeløp til frivillige lag og organisasjonar, gjennom at folk hadde fått skattefrådrag for sine gåver. Også når det gjeld dei andre tinga som den nye regjeringa har kutta på, i forhold til dei kyrkjelege formåla, synest vi det er uheldig. Men eg ser fram til ein framleis god og offensiv kulturdebatt.

Erling Sande (Sp) [10:14:01]: Dei fire siste åra har mange kommunar måtta redusere tilbodet dei har innanfor kultur og fritid. Dette har gjort at mange barn og unge har fått eit dårlegare kultur- og fritidstilbod. 50 ungdomsklubbar blei lagde ned berre det siste året Kristeleg Folkeparti sat i regjering.

Spørsmålet til representanten Molvær Grimstad er: Er ho nøgd med den innsatsen Kristeleg Folkeparti gjorde i regjering på dette området, og kva har Kristelig Folkeparti tenkt å gjere for å betre fritidstilbodet for barn og unge?

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [10:14:50]: Eg deler representanten Sande sitt engasjement i forhold til barn og unge og dette med ungdomsklubbar.

Kristeleg Folkeparti har vore med på å auke satsinga når det gjeld storbymidlar – i forhold til ungdom i dei største byane. Det har vore fokusert på ulike tiltak, men det ein her siktar til, er jo korleis kommunane styrer sine midlar, og kva dei prioriterer innanfor rammene av sitt opplegg. Det er viktig å ha ein romsleg kommuneøkonomi, men det er også viktig å føre ein næringspolitikk som gjer at ein får eit næringsliv som skapar arbeidsplassar og gir skatteinntekter til kommunen. Eg synest Senterpartiet legg for einsidig vekt på at vi berre skal fordele. Vi må også skape, og den beste måten vi kan få gode oppvekstvilkår i kommunen på, er å ha eit næringsliv som går, og at vi har ein skatte- og avgiftspolitikkk som legg til rette for det. Gjennom å skape arbeidsplassar skapar ein også skatteinntekter som er med og aukar velferda og kulturtilbodet i kommunen.

Gunn Karin Gjøl (A) [10:16:01]: Opposisjonen sier at nå skal det bli en ny form for kulturdebatt, og i Aftenposten kunne vi lese at framover kommer vi ikke til å få en diskusjon om pluss og minus når det gjelder kroner, men vi skal få et ideologisk oppgjør mellom opposisjonen og de nye rød-grønne regjeringspartnerne. Men jeg må jo si at når jeg leser innstillingen til kulturbudsjettet, er det vanskelig å se hvor de ideologiske skillene går. Den ideologiske debatten vi kommer til å få de neste årene, er ikke,

slik jeg ser det, mellom f.eks. Arbeiderpartiet og Kristelig Folkeparti, men internt mellom de tidligere regjeringspartiene Kristelig Folkeparti og Høyre. For er det virkelig et sted man kommer til å få et ideologisk oppgjør, er det jo på pressestøtta, og jeg kunne godt tenke meg å få en kommentar fra representanten Molvær Grimstad, om hun virkelig har tenkt å ta et ideologisk oppgjør med Høyre nå på om man ønsker å ha meningsbærende aviser i dette landet, eller ikke.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [10:17:18]: Det er stor einighet om mange av dei tinga som er i budsjettinnstillinga. Der eg trur at ein i større grad kan få ein ideologisk diskusjon, er når det gjeld dei pengane som er løyvde til kultur, som er kulturkomiteen sitt ansvarsområde, og dei pengane som er løyvde til kyrkje og utdanning, som ein annen komite har som sitt ansvarsområde. Det som er litt oppsiktsvekkjande, er at når kyrkje- og kulturministeren aukar løyvingane innanfor kultur, kuttar ein så kraftig på kyrkjelege formål. Det verker som om det er enklare å få pengar dersom ein planlegg eit rallybilløp enn om ein skal ha eit bygg til kyrkjelege formål. Her er det på ein måte lagt opp til diskusjonar, og vi vil følge nøye med på korleis den nye regjeringa ønskjer å prioritere desse formåla framover.

Når det gjeld pressestøtta, deler eg representanten Gjøl sitt engasjement. Det er viktig med ei mangfaldig og oppgåande presse.

Presidenten: Replikordskifte er omme.

Gunn Karin Gjøl (A) [10:18:45]: Vi er på sporet etter en ny og bedre virkelighet som skal finnes ikke så langt herfra. Den ligger forhåpentlig i nærheten av det hjertet forstår. Dette skrev dikteren Kate Næss i «Blindgjengere» som ble utgitt på Aschehoug i 1969.

Ja, vi er på sporet. Etter fire magre år opplever nå kulturlivet et nytt løft. De rød-grønne partiene gikk til valg på at de ville gjennomføre et kulturløft, og den nye regjeringen har oppfylt den første delen av lovnaden. 166 millioner flere kulturkrone er på plass, og vi er kommet et stykke lenger på vei for å nå 1 pst.-målet i 2014.

Samtidig må jeg få minne om kulturdebatten i fjor høst hvor både Fremskrittspartiet og Kristelig Folkepartis Ola T. Lånke beskyldte oss for overbudspolitikkk da vi foreslo en tilsvarende økning av budsjettet, som den rød-grønne regjeringen nå har foretatt. Det forteller at vi mener alvor med Kulturløftet, og våre ambisjoner er realistiske. Her dreier det seg kun om politisk vilje, og vi blir trodd på, også av kulturarbeiderne.

Nå hører vi ikke lenger at det er urealistisk, men at det ikke er noen profil på den rød-grønne regjeringens opptrapping av kulturbudsjettet; at det bare smøres tynt utover til alle gode formål.

Alle som kjenner de 15 punktene i Kulturløftet, vil se at det ligger en tydelig profil til grunn for økningen:

– Vi trapper opp bevilgningen for å komme nærmere 1 pst.-målet.

- Vi sier i Soria Moria-erklæringen at vi skal innføre en enkel og generell kulturlov.
- Vi foreslår en bevilgning på 1 mill. kr for å sette i gang den bebudede levekårsundersøkelsen for kunstnere.
- Vi sørger for at kommunene får bedret sin økonomi betydelig neste år. Det vil få betydning for den kommunale kultursatsingen og bl.a. sørge for at mange av de kommunale kulturskolene får bedre vilkår.
- Vi støtter opp om den norske filmsuksessen ved at plusses på ytterligere 14 mill. kr til filmformål.
- Vårt mål er at det skal produseres minst 20 langfilmer hvert år, og at 25 pst. av kinobesøket skal være på norske filmer. Vi øker derfor produksjonsstøtten og samtidig øker vi bevilgningene til regionale filmfond.
- Vi legger til rette for en satsing på musikk, som vi har sagt i punkt 6 i Kulturløftet. Vi vil bruke mer penger til innkjøpsordningen for nye norske fonogrammer.
- Vi trapper opp turne- og arrangørstøtten til pop og rock for at flere skal få mulighet til å oppleve musikk, og det utvikles flere spillesteder.
- Vi realiserer ikke minst opprettelsen av en nasjonal jazzscene. Vi bevilger de første pengene som skal til for å få på plass en nasjonal scene for folkemusikk og folkedans i Oslo, og det blir satt av penger til forprosjekteringen av opplevelsessenter og nettverk for formidling av pop- og rockhistorie.
- Som vi har lovet i Kulturløftet, får også dansekonsten ekstra, og det blir ekstra satsing på scenekunst.
- Vi retter dessuten opp kuttene i Frifond, og sikrer at lag og organisasjoner fremdeles skal få penger over statsbudsjettet og ikke bare gjennom tippenøkkel.
- Vi har en ambisjon om at alle unge skal sikres mulighet til å benytte seg av ulike kulturtilbud, ved at det innføres en ordning med kulturkort for ungdom og studenter. Gjennom vårt forslag til budsjett setter vi i gang en prøveordning med kulturkort for ungdom.
- For den rød-grønne regjeringa er det viktig å styrke det norske språket og satse på norsk litteratur. Et viktig tiltak i den forbindelse er å etablere et digitalt nynorsk leksikon. Vi foreslår derfor å bruke 1,5 mill. kr til å starte opp dette prosjektet. I tillegg gir vi norsk litteratur et ekstra puff framover gjennom å støtte opp om litteraturfestivalene og bokbyene.
- Samisk kultur og identitet løftes også fram i Kulturløftet. Vi vet at i de senere årene har samisk kultur fått en oppblomstring. I vår nære fortid har norske myndigheter ført en politikk overfor den samiske minoriteten som vi ikke er spesielt stolte av i dag. Parallelt med at Stortinget nå i vår har gitt folk i Finnmark og samene tilbake råderetten over egen grunn, er det Arbeiderpartiets ambisjon at dette sammen med en kraftig opptrapping av bevilgningene til samiske kulturformål skal bidra til at samisk språk, kultur og identitet blir enda sterkere. Gjennom økningen av kulturbudsjettet blir bevilgningen til Sametingets kulturbudsjett økt med over 20 pst.
- I Kulturløftet lover vi også økt støtte til flerkulturelle formål – også her leveres det. Det blir gitt økt festival-

støtte til Mela-festivalen og Du store verden. Og i det siste av disse 15 punktene slår vi et slag for Kulturbåten. Vi sier nå at vi skal få en skikkelig utredning av Kulturbåten, slik at vi får kartlagt om det er realistisk å gjennomføre den.

Punkt for punkt har vi fulgt opp Kulturløftet. Det er en klar og tydelig profil på den rød-grønne regjeringens nye kulturpolitikk, nemlig at vi følger opp Kulturløftet.

I Aftenposten kunne vi lese på fredag at den nye opposisjonen nå lover et ideologisk oppgjør med Giske og den rød-grønne kulturpolitikken. Jeg må med skam melde at jeg gjennom denne budsjettprosessen ikke klarer å se noen antydninger til ideologisk oppgjør med oss. I hovedsak gir Kristelig Folkeparti, Venstre og Høyre sin fulle støtte til Regjeringens forslag.

Dersom jeg skulle prøve med gode briller å tolke et ideologisk oppgjør, må det være at disse partiene ikke vil legge nasjonalt opplevelsessenter for pop og rock til Trøndelag. Det ideologiske vi da kan trekke ut av dette, er at de ønsker en sentralisering av kulturkronene til Oslo, mens Arbeiderpartiet og de andre rød-grønne ønsker å bidra til at kulturtilbudet blir spredd utover hele landet. Skulle dette være tilfellet, er vi selvfølgelig klare til å ta debatten med en gang. Men noe klart ideologisk skille kan vi vel ikke si at det er der heller.

Derimot er det, som jeg nevnte i replikken til Molvær Grimstad, et klart ideologisk skille i kulturpolitikken, nemlig når det gjelder pressestøtten. Det skal bli spennende og interessant de kommende årene å følge den ideologiske debatten mellom de tidligere regjeringspartiene på dette området.

Det virkelige skillet i kulturpolitikken går mellom Fremskrittspartiet og oss andre. Over 800 mill. kr kutter de på kulturbudsjettet. Det er dramatisk. Med Fremskrittspartiet ved roret ville vi ha fått et fattigere kulturliv, dominert av ensidig kommersielle uttrykk.

Når Kulturfondet kuttes med 40 mill. kr og post 74 under Kulturrådet kuttes med nesten 50 mill. kr, er det dramatisk for alle disse unge kunstnerne som prøver å etablere seg. Det bidrar til at lang færre får en mulighet.

For teatrene er det også dramatisk når budsjettene deres blir skåret ned med nesten 100 mill. kr. Da blir det ikke mye barneteater igjen på Rogaland Teater eller musikal på Trøndelag Teater.

Med Fremskrittspartiets kulturpolitikk går vi fra et kulturelt mangfold til et kulturelt enfold. Et kulturliv styrt av Fremskrittspartiet er kanskje ikke så ulikt det vi så i de tidligere kommunistregimene, men i dag med et markedsliberalistisk ansikt.

Det blir i dag flertall for at det nye opplevelsessenteret for pop og rock skal legges til Trøndelag. Trøndelag-alternativet har under høringsrunden fått støtte fra tunge aktører i bransjen, sjøl om det i media framstilles annerledes.

Trondheim og Namsos har levert mye til norsk populærmusikk opp gjennom tidene. Helt siden 1950-tallet har Trondheim hatt rocketradisjoner. Mange grupper og musikere har sitt opphav i Trøndelag. Vi kan nevne Sambandet og Åge Aleksandersen, TNT og Dum Dum Boys.

Det har skjedd en forunderlig snuoperasjon i denne saken siden den første gang ble behandlet i forbindelse med kulturmeldinga våren 2004. Den gangen var Fremskrittspartiet den mest aktive tilhengeren av et nasjonalt pop- og rocksenter til Trøndelag. Representanten Per Sandberg beskyldte den gangen flertallet for trønderfrykt, siden man ikke ville være med på forslaget. Hvor er Per Sandberg og de to andre Trøndelag-representantene fra Fremskrittspartiet i dag? I dag stemmer jo Fremskrittspartiet for at nasjonalt opplevelsessenter for pop og rock skal legges til Oslo. Har trønderfrykten tatt overhånd også i Fremskrittspartiet? Og hvor er representanten Sandberg, som i sitt innlegg i forbindelse med kulturmeldingen etterlyste enkeltrepresentanter som var villige til å stå på barrikadene for et godt prosjekt og for trønderrocken? Da det virkelig gjaldt, var det Sandberg som ikke var villig til å stå på barrikadene.

For å avslutte nesten som jeg begynte: Vi er på sporet – på sporet av en bedre tilværelse for kulturlivet i Norge.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [10:28:31]: Jeg vil henlede oppmerksomheten på St.meld. nr. 25 for 2003-2004, Økonomiske rammebetingelser for filmproduksjon, hvor komiteens flertall, som da bestod av bl.a. Fremskrittspartiet og Arbeiderpartiet, var for incentivordninger for å bidra til at flere utenlandske filmer produseres i Norge.

Etter valget ser det ut til at Arbeiderpartiet har glemt dette. Derfor har Fremskrittspartiet lagt frem et forslag der vi ber Regjeringen innføre ordninger med incentiver for å trekke utenlandsk filmproduksjon til Norge – det kan være refusjonsordninger eller skatteordninger. Svaret fra regjeringspartiene er at man skal komme tilbake til realitetene i forslaget. Faktum er at Stortinget har vedtatt realitetene, det er bare snakk om å sette dette ut i livet. Mitt inntrykk er at Regjeringen ønsker å trenere dette.

Mitt spørsmål er: Vil representanten Gjøl legge press på kulturministeren for å innføre det kulturministeren faktisk var for for noen måneder siden?

Gunn Karin Gjøl (A) [10:29:54]: Jeg synes ikke det er behov for å legge noe press på en kulturminister som er så opptatt av film, og som så til de grader leverer et godt produkt når det gjelder film, som satser 14 mill. kr ekstra på film, og som har sagt at vi i årene framover også kommer til å gjøre det.

Når det gjelder incentivordningen for utenlandsk film, har vi vært for det tidligere, og vi er for det i dag også. Det vi sier, er at for 2006 vet vi at behovet ikke vil være til stede, og derfor har vi sagt at vi kommer til å komme tilbake til det.

Fremskrittspartiet vet like godt som oss andre at en regjering som har hatt 24 dager på seg før den la fram budsjettet, ikke kan få løst opp i alle floker. Men det jeg kan garantere, er at vi kommer til å ha en offensiv satsing på norsk film i årene framover også og legge til rette for at også utenlandske filmskapere kommer til Norge og produserer film.

Olemic Thommessen (H) [10:31:03]: Jeg har med glede hørt på representanten Gjøl gjennomgang av alle de myriader av gode tiltak som representerer en klar profil.

Et av disse profilskapende tiltak er rally-VM, som vi også synes er et bra tiltak på mange måter. Men det er et spørsmål om det er et arrangement som egentlig hører hjemme på vårt budsjett. Dette er et arrangement som først og fremst er et idrettsarrangement, vi regner jo motorsporten som en del av idretten. Det er også et arrangement – eller rettere sagt, det er flere arrangementer – som har sin begrunnelse i at det er viktig næringsmessig for dette området.

Ville det ikke da være riktig at dette først og fremst fant sin finansiering innenfor idrettens midler og innenfor Næringsdepartementets kapitler, type SND o.l.?

Gunn Karin Gjøl (A) [10:32:24]: Jeg registrerer at representanten fra Oppland litt motstrebende er med på forslaget om rally-VM. Jeg er sikker på at hvis man går tilbake til kanskje ikke akkurat Høyre-velgerne i Oppland, men til folk flest i Oppland, vil en nok oppleve at budskapet er tydelig: Rally-VM vil man ha i innlandsregionen. Folk flest støtter opp om det. Det er helt åpenbart at det vil få en enorm betydning for den regionen når det gjelder næringsutvikling og næringsskaping.

Hvis vi i det hele tatt skal få til denne løsningen, er man nødt til å tilføre penger over budsjettet. Men slik som jeg ser det, vil dette være utgifter til inntekts ervervelse. Det vil bidra til et enormt fokus på rally-VM og på Norge, og jeg er overbevist om at det vil tilføre både innlandsregionen og også representanten Thommessen stor glede i tida framover.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [10:33:37]: Rally-VM kan vere spennande. Men det som vi ser av budsjettet, er at pengane bokstaveleg talt trillar ut. Så det eg lurar på, er kor mykje pengar den nye regjeringa eigentleg er innstilt på å bruke på rally-VM. Det har kome ein proposisjon om ønskt løyving for inneverande år og likeins ei kraftig løyving neste år. Dei pengane trillar dei lett ut, mens til andre gode formål sit pengane lenger inne. Når ein ser på kva måte dei har fått inndekning, ser ein at dei kuttar på kyrkjelege formål.

Det er ikkje slik at kulturbudsjettet har hatt magre år. For inneverande år, 2005, var det ein auke på kulturbudsjettet på 9 pst. Veldig mykje har gått til bygg, no er det viktig at vi får auka løyvingar til direkte aktivitet. Så det å prøve å framstille det som om kulturen har hatt magre år, er ikkje riktig. Dersom ein kunne ha halde fram med å ha eit aukande tempo, slik som vår regjering begynte på, trur eg at vi framleis kunne sjå lyse tider i møte.

Det som eg tenkte på, er skattefrådraget for gåver til frivillige lag og organisasjonar. Sidan pengane sit laust i den nye regjeringa, kvifor har ein ikkje då støtta auken når det gjeld det?

Gunn Karin Gjøl (A) [10:35:06]: Det er bare å konstatere at pengene sitter løst i den nye regjeringen når det gjelder kultur- og idrettsformål. Vi er stolte over det!

Jeg skjønner at de tidligere regjeringspartnerne med sorg konstaterer at det er slik, og egentlig ikke vil ta innover seg at det har blitt en ny tilværelse for Kultur-Norge – en ny og bedre tilværelse, faktisk, for Kultur-Norge.

Hvis en ser på de siste fire årene og spør kulturarbeiderne i Norge om de synes de har hatt rause år, er svaret ganske entydig at de fire årene med Valgerd Svarstad Haugland var ganske knappe år, og at de har sett fram til at vi skulle få en ny rød-grønn regjering som bidrog mer til kulturformål. Og det er åpenbart at når en bevilger 170 mill. kr ekstra til kulturformål, har det betydning. Det er ingen tvil om at med Valgerd Svarstad Haugland ble det både knust en del sparegriser og tatt penger fra spillemidler som skulle ha vært ekstra, noe som gjorde at kulturarbeiderne opplevde at tilværelsen deres ikke var så god som den blir i tida framover.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Karin S. Woldseth (FrP) [10:36:41]: For Fremskrittspartiet er kultur et begrep som uttrykker de verdier og kvaliteter som enkeltmennesker tillegger høy egenverdi. For oss er det viktig å påpeke at det som er god kultur for én, ikke trenger å være god kultur for en annen. Og slik skal det være; det er dette som bidrar til mangfoldet i uttrykk og form innenfor kultursektoren.

Enda viktigere er det at kulturen skal være fri og svært uavhengig av politisk styring. Den dagen et politisk flertall skal bestemme eller eventuelt sette sin profil på hva man skal se, høre og ikke minst føle av ulike kulturuttrykk, den dagen har demokratiet tapt.

Jeg hørte at representanten Gjøl sammenliknet vår politikk med det vi så i de kommunistiske regimene. Men jeg må jo si at den dagen det politiske flertallet styrer hva jeg skal se og høre, den dagen har det kommunistiske regimet vunnet også i Norge på denne fronten. Og det er vel det vi er i ferd med å se.

Men det å ha et fritt og uavhengig kulturliv betyr ikke det samme som at all form for kultur skal være finansiert av staten. Snarere tvert imot, først når de ulike sektorer innenfor kulturlivet tør å se nye veier og tenke alternativ finansiering, og ikke minst greier å finne en annen form for økonomisk støtte enn det offentlige, vil jeg hevde at vi har et fritt kulturliv.

Jeg vet at mange ikke er enig med Fremskrittspartiet her, men det er ikke til å komme fra at man nå i stadig større utstrekning også diskuterer dette i kulturfora. Senest var privat initiativ og sponing oppe til debatt på Kulturrådets årskonferanse nå i høst. Dette står det respekt av. Og vi i Fremskrittspartiet vil svært gjerne være med i den videre debatten om finansieringen av kulturen i Norge.

For Fremskrittspartiet har det alltid vært viktig at vi aldri må glemme at de pengene som kommer fra det offentlige, faktisk er det norske folks skattepenger. Selvsagt skal det forsette å komme penger fra det offentlig til kulturen, selvsagt skal det det, men disse pengene tilhører altså folk flest. Og når pengene skal brukes på kultur, må vi sørge for at de kommer folk flest til nytte og glede.

Det er ikke til å stikke under stol at for Fremskrittspartiet er noe av det aller viktigste i kulturpolitikken å ta vare på våre tradisjoner – og våre kulturskatter. Derfor er det svært viktig for oss at disse blir sikret på en forsvarlig måte, både når det gjelder bevaring, og når det gjelder det rent sikkerhetsmessige. Norges befolkning skal vite at våre kulturskatter blir vel ivare tatt for etterlekten.

Jeg har ikke til hensikt, slik noen av mine kolleger har gjort, å gratulere statsråden med budsjettet. Hadde det ikke vært såpass økning på kulturbudsjettet, hadde jo statsråden mistet all troverdighet i forhold til hva han lovet i valgkampen. Når det er sagt, håper jeg også at statsråden husker at han selv har sittet i kulturkomiteen og støttet Fremskrittspartiets forslag om en ny fordeling av tippenøkkelen i 2002. Fremskrittspartiet fikk flertall for dette forslaget fordi de nåværende regjeringspartiene støttet forslaget vårt. Dette bidrog til mye mer penger enn det statsråden har fått økt budsjettet sitt med, både til idretten og til kultur. Grunnen til at jeg minner Stortinget om dette, er at vi nå har et ansvar for å følge opp det grepet som flertallet gjorde den gangen. I noen fylker virker fordelingen av penger fra overskuddet til Norsk Tipping bra, i andre fylker virker det svært dårlig. Jeg håper vi får en eller annen form for evaluering av Den kulturelle skolesekken når det har gått en tid, slik at vi ser at den virker etter intensjonene.

Så til de frivillige lag og organisasjoner. Fremskrittspartiet har alltid løftet fram det arbeidet de frivillige lag og organisasjoner gjør. De frivillige fanger opp breddeaktivitetene og ikke minst det arbeidet som blir gjort for barn og unge. Det er et utrolig antall mennesker som nyter godt av de tilbudene som de frivillige lag og organisasjoner står for, både når det gjelder kulturfronten med korps, teater og musikkskoler, og også når det gjelder idrett. Dessverre har vi som politikere liten innflytelse på og innsikt i hva som rører seg på idrettsfronten, men jeg har et håp om at den nye statsråden også vil benytte anledningen til å legge fram en melding om hva de offentlige bevilgningene betyr for idretten i Norge, spesielt med tanke på at økonomien for idrettslagene rundt om i Norge for tiden er noe uforutsigbar. Grunnen til det er at man har valgt å avvente innføring av monopol på pengeautomater inntil videre. Men ingen har hatt mot nok til å legge fram hvilke konsekvenser et slikt monopol vil få for idretten, og også for de frivillige lag og organisasjoner, som får størsteparten av sine inntekter fra automater. Som frivillighetsminister burde kanskje statsråden legge fram en melding om dette. Jeg tror ikke det bare er vi på Stortinget som har behov for en oppklaring og for mer forutsigbarhet når det gjelder disse spørsmålene, det tror jeg hele det frivillige Norge også har, inkludert idretten.

Fremskrittspartiet fremmer forslag om to ulike fond for kultur. Vi mener at målrettede fond gir gode, etterprøvbare resultater.

Det første forslaget er et forslag om å opprette et fond for frivillig og deltagende kulturaktiviteter. Vi mener at det er de mange engasjerte amatører i bredden i kulturen som bør få bedre kår. Spesialisert, profesjonell kultur for de få gir ikke nødvendigvis et rikt kulturliv, men *det* gjør

den kulturen hvor folk deltar selv. Vi mener at det er i bredden vi når flest mulig.

Fremskrittspartiet mener at den frivillige og deltagende kulturen kanskje ikke er den som gir de store overskriftene, og ikke den store prestisjen heller. Likevel er det nettopp amatørkulturen som kan gi mest glede og opplevelse i de mange lokalsamfunn. Vi mener at det er viktig at den verdifulle lokale amatørkulturen får trygge og stabile rammer. Derfor ønsker vi at det opprettes et fond. Fondets avkastning bør rettes spesielt mot aktiviteter for barn.

Det andre fondet vi ønsker å opprette, er et fond for samarbeid mellom kulturvirksomheter og privat næringsliv.

Under Stortingets behandling av kultur- og næringsmeldingen gav alle partier uttrykk for vyer om kunst- og kulturvirksomhet som god næringspolitikk – og næringsvirksomhet. Fremskrittspartiet ønsker, med utgangspunkt i slike vyer, å legge til rette for utvikling av levedyktige og skapende kulturnæringsvirksomheter. Vi er veldig glade for at de andre borgerlige partiene i år støtter vårt forslag om et slikt fond. Dessverre er det denne gangen bare Fremskrittspartiet som har funnet penger til et slikt fond, men vi håper at de andre borgerlige partiene, og for så vidt også de sosialistiske regjeringspartiene, kan følge etter oss – om et år eller to, når tanken har modnet. Fondet skal gi muligheter for samarbeid mellom kulturvirksomheter og privat næringsliv. Her er det viktig å se det store potensialet som ligger i skjæringspunktet mellom kreative sjeler og alle andre. Her er det faktisk slik at begge sider potensielt både er givere og mottakere av kompetanse, ideer og hjelp.

Til slutt: Jeg håper at alle de som fremdeles hevder at Fremskrittspartiet ikke har noen kulturpolitikk, nå vil ta innover seg at vi faktisk har gjort oss store, men også små, tanker rundt hele kultursektoren. Det er en gjennomgående rød tråd i vår kulturpolitikk, og den håper jeg at våre politiske motstandere og også kulturfolket ser og forstår.

Vi har ikke tenkt å rasere kulturlivet i Norge. Vi har heller ikke som mål å ta livet av dem som livnærer seg av kunst og kultur. Vi ønsker som politikere ikke å bestemme hva som er god, eller hva som er dårlig kultur – det synes vi at folk skal få bestemme selv. Kulturlivet er best tjent med å innrette seg etter folks ønsker. Da blir det mulig å nå flere med mer kultur. Det som skiller Fremskrittspartiet fra de andre partiene i kulturdebatten, er at vi tør å utfordre, vi tør å tenke nytt, og ikke minst: Vi tør å si det.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Tove Karoline Knutsen (A) [10:45:53]: Jeg har mange ganger vært forbauset over Fremskrittspartiets kulturpolitikk – så forbauset at jeg av og til ikke helt har visst om jeg skulle ta alt alvorlig. Fremskrittspartiet er det største opposisjonspartiet, så vi må faktisk ta seriøst både det de programfester, og det de sier.

Jeg har derfor et spørsmål til Fremskrittspartiets representant, ledet av en innledning. Når Fremskrittspartiet kutter over 800 mill. kr på årets kulturbudsjett, som da rammer frilanskunstnere, samiske kultursatsinger, opera,

film og andre gode formål, hvordan tenker Fremskrittspartiet seg da at de frivillige amatørerne, de folkelige aktørene som Fremskrittspartiet vil gi penger til, skal kunne finne inspirasjon til å være kulturelt aktive? Dersom det skulle vise seg at markedet og sponsorene ikke makter å fylle opp kuttene på de offentlige budsjettene, hvor blir det av de profesjonelle forbildene, de som skal være læremestere for amatørerne og de frivillige?

Karin S. Woldseth (FrP) [10:47:11]: Det er riktig at vi kutter 800 mill. kr på kulturbudsjettet. Vi ser for oss en annen prioritering enn at staten nødvendigvis skal stå der og øse ut milde gaver til alle som ønsker å være kreative. Vi er helt sikre på det, og det er nettopp derfor, som jeg også sa i mitt innlegg, vi utfordrer. Vi tør å utfordre kulturlivet til å tenke nytt, til å tenke alternativt.

Det som er så bra med dette, er nettopp at også Kulturrådet tør å ta denne debatten. Da synes jeg kanskje at både de aktive og profesjonelle kunstnerne, utøverne, på ulike sektorer bør kunne tørre å være med og diskutere om det går an å se på annen finansiering. Vi ser i andre land som vi kan sammenligne oss med, at dette faktisk, ved at utøverne selv tør å ta tak i det, også genererer en hel masse nye, friske penger.

I tillegg til det vil jeg understreke at tippenøkkelen har blitt endret, og vi tilførte dermed kulturlivet 400 mill. kr pr. år. Jeg tror derfor at de frivillige har godt med penger bare de kommer ut til de frivillige.

Olemic Thommessen (H) [10:48:41]: Jeg har et spørsmål til Fremskrittspartiet. Det er noe jeg har lurt på i flere år, faktisk, og nå håper jeg å få et godt svar.

Det knytter seg til Fremskrittspartiets merknader til ymseposten. Jeg leser:

«Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet ønsker primært å redusere denne posten noe.» – Det er greit, men så kommer det: «Disse medlemmer mener at «ymse poster» i et budsjett er en uting.»

Man får det jo til å høres ut som ymseposten er en slags uspesifisert, merkelig post. Det det siktes til her, er altså post 78 til kap. 320. Betyr dette at Fremskrittspartiet mener at norske festivaler, Nordnorsk Kulturråd, Landsrådet for Norges Barne- og Ungdomsorganisasjoner, Forum for kultur og næringsliv, Folkeakademiens Landsforbund osv. ikke skal få noen penger? Er det det man mener? Hva er det egentlig man mener med denne merknaden?

Karin S. Woldseth (FrP) [10:49:58]: Ja, man kan lure på hva man mener, men det er ikke så veldig vanskelig.

Fremskrittspartiet mener faktisk det som står der, at «ymse poster» er en uting. Vi mener at de formålene som skal være med i statsbudsjettet, bør få egne poster, enten det er festivaler, nordnorsk festspill eller hva det måtte være. De bør faktisk gjøres synlig i statsbudsjettet og ikke på en ymsepost, som er stor og uhandgripelig for dem som ikke har vedleggene. Så enkelt er det.

Magnar Lund Bergh (SV) [10:51:07]: Etter krigen har det vært konsensus om norsk kulturpolitikk. Det er

tuftet på to grunnleggende elementer, som vel har preget hele Norden, nemlig det offentliges ansvar for rammevilkår og tilrettelegging og prinsippet om armlengdes avstand.

Fremskrittspartiet sier at kulturen skal være fri, ikke minst for politisk styring. Hvis vi snakker om direkte styring, er det nettopp derfor vi fikk etablert den nordiske modellen. Det var nettopp med tanke på de eksemplene som Fremskrittspartiet selv bruker i budsjettinnstillingen, nemlig fra Sovjetunionen, fra Nazi-Tyskland osv., at vi innførte prinsippet om armlengdes avstand. Slik jeg leser Fremskrittspartiets budsjett i dag, vil de fjerne prinsippet om armlengdes avstand. Kan Fremskrittspartiet eventuelt bekrefte at de ikke vil fjerne prinsippet om armlengdes avstand?

Karin S. Woldseth (FrP) [10:52:18]: Jeg kan berolige representanten Lund Bergo med at vi ønsker kanskje mer enn en armlengdes avstand mellom oss og kulturlivet, og det ser det dessverre ikke ut som om den nye regjeringen ønsker. Det er derfor vi skriver dette, for jo flere penger staten øser ut til prioriterte formål, dess nærmere trykker de kulturen til statens bryst. Det er nettopp det vi ikke ønsker. Vi ønsker at det må være åpent for ulik finansiering, at kulturen selv skal få lov til å blomstre fritt, og ikke minst at folk selv skal bestemme hva de vil se, høre og lese.

Jeg tar opp Fremskrittspartiets forslag i innstillingen.

Presidenten: Representanten Karin S. Woldseth har tatt opp de forslag hun refererte til.

Replikkordskiftet er omme.

Olemic Thommessen (H) [10:53:49]: Regjeringens forslag til budsjett for Kulturdepartementet gir betydelige økninger i tilskuddene til en rekke utmerkede poster. Sånn sett følger man opp en god trend fra Bondevik-regjeringens periode, for det er nok ikke slik som representanten Gjul gav uttrykk for, at det var en trist og mørk periode. Fra 2001 har faktisk kulturbudsjettet hatt en realvekst på 26,2 pst.

Når det gjelder de øvrige delene av statsbudsjettet, ser det nok ikke like lystig ut for kulturområdet, for også kulturlivet er avhengig av en politikk som gir god kjøpekraft for husholdningene. En god næringspolitikk for bedriftene, som ivaretar kanskje det viktigste av alt, nemlig rettighetsgrunnlaget, er også viktig for kulturlivet.

Stoltenberg-regjeringens opplegg, der økte skatter, innstramminger i arbeidsmiljøloven og sterkere fokusering på statlig styring er gjennomgangsmelodien, er ikke hva kulturlivet tjener på. Der tror jeg det kan være grunnlag for en ideologisk forskjell, ettersom det er blitt nevnt.

Vi ser at de økte midlene som nå tilføres, fordeles utover en rekke tiltak. Det er vanskelig å lese dette på noen annen måte enn at det er en oppfølging av de lange hovedlinjene i kulturpolitikken, noe Høyre støtter. Imidlertid er det nok et faremoment knyttet til en ensidig statlig finansiering, og det å bruke betydelige midler gjennom et lite antall organer kan fort skape maktstrukturer, som kan være uheldig. Dette er et tema vi vil følge opp i årene som

kommer – et tema som etter min oppfatning tydelig går på det ideologiske.

Høyre vil fortsatt arbeide for å ivareta kulturarven. Dette kommer til syne i vårt budsjettforslag, der vi ønsker ytterligere å styrke ABM-området, og dessuten opprette en egen post for kompetanseutvikling på folkekulturområdet – hver på 5 mill. kr.

Den tradisjonsbårne kunnskapsformidlingen har særlige utfordringer innenfor folkemusikk, folkedans, og, ikke minst, innenfor husflid og de små og verneverdige håndverkene. Disse områdene har vært på vikende front, og Høyre mener man nå bør ta en gjennomgang, der man ser nærmere på hvordan voksenopplæringsmidlene fungerer. Mye taler for at disse områdene over tid vil komme bedre ut dersom de slipper å kjempe om midlene innenfor en ramme der de utdanningspolitiske argumentene er rådende.

Jeg håper kulturstatsråden vil se nærmere på denne problemstillingen og se om det kanskje kunne være hensiktsmessig å gå gjennom voksenopplæringssystemet og eventuelt ta opp i Regjeringen om man kunne flytte disse midlene over til Kulturdepartementet og kanskje lettere kalle en spade for en spade, når man kommer til det å skulle lage en helhetlig politikk på området.

Når det gjelder det frivillige feltet, har Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti merket seg det som er gjort innenfor norsk teater når det gjelder tildelingskriterier. Vi mener at Norsk teaterråd har svart på det som har vært etterspurt fra Stortinget, og at de fortjener noen ekstra midler for å smøre de nye ordningene de nå skal gjennomføre. Vi har i vårt budsjettforslag lagt inn 2 mill. kr til Teaterrådet. Jeg håper Regjeringen vil se positivt på arbeidet man der gjør, i året som kommer.

Offensive kunstnere som vil bruke de mulighetene som krysningspunktet mellom kultur og næring gir, bør oppmuntres til videre innsats. Her vil vi vise til Skuespiller-senteret som gjennom sitt arbeid viser hvordan skuespillerne kan bruke sin kompetanse innenfor nye områder og skape flere og interessante arbeidsplasser for skuespillerne. Vi har også lagt noen midler i potten for dem.

Når det gjelder Kirken, slutter jeg meg til det representanten Molvær Grimstad snakket om – og jeg hopper over det for egen del.

Vi har også merket oss i Høyre at det nå har kommet nye koste i mediepolitikken. Innstramminger i eierskapslovgivningen og økt produksjonstilskudd gjennom presestøtten bebuder en politikk som Høyre åpenbart ikke kommer til å støtte. Medieområdet er et av de mest dynamiske og ekspansive områder i økonomien. Det er et felt som lever tett på internasjonale trender, et felt med godt utviklede internasjonale eierskap, og ikke minst et felt tett på en teknologisk utvikling vi ennå ikke har sett hele rekkevidden av.

Den teknologiske konvergensen gjør at mediefeltet må utvikle nye produkter og ikke minst innrette seg på krevende omstillinger i forhold til publikums brukervaner.

Dette er et krevende politisk utgangspunkt. Våre mål er klare, nemlig å videreutvikle gode arenaer for den offentlige samtale, debatt og meningsutveksling, altså den

tradisjonelle hensyntagen ytringsfriheten og til ytringsfrihetens rammer. I tillegg til dette mener jeg at medieområdet er omfattet av en del kulturpolitiske hensyn som handler om at vi i vårt land trenger en kulturell hjemmebane. Det er her vi kan yte vårt beste, og det er her i vårt land vi kan ta ut det kreative potensialet. Her kommer også språkpolitiske hensyn inn i bildet. I dette bildet trenger vi vitale mediebedrifter, bedrifter som har rygg til å formidle nye uttrykk og teknologi til lokale miljøer, som har mulighet til ny finansiering gjennom dynamisk eierskap, og bedrifter som tør ta belastning med å satse på nye områder. Da trenger vi ikke en mer restriktiv eierskapslov som vil forhindre økt lønnsomhet og mer fleksible norske eierskap. Vi trenger heller ikke mer pressestøtte, som bidrar til ytterligere å fryse avisstrukturen og bremse konkurransen fra nye medier. Pressestøtten lokalt virker jo slik, f.eks. i forhold til lokal radio, at den lokale avisen har offentlig subsidiering for sin virksomhet, mens den lokale radioen ikke har noe. Pressestøtten fungerer slik at det er tungt å komme seg frem når man er ny, eller rettere sagt – det er vel kanskje umulig. Dersom vi skal ha støtteordninger på medieområdet – det regner jeg jo med at Regjeringen kommer til å mene at vi skal ha – må det være ordninger som i hvert fall fungerer bedre på tvers av mediale uttrykk, og ordninger som gjør at vi får en tilvekst til og en fornyelse av mediebedriftene.

I samarbeidets ånd har Høyre blitt med partnerne i den gamle regjeringen på en liten regulering av pressestøtten for i år. Vi kommer nok til å stille spørsmål ved denne og ikke minst ved innretningen av den fremover. Derimot er det med vesentlig større entusiasme vi nå legger inn 1 mill. kr ekstra til Fond for lyd og bilde. Dette er en viktig ordning, som nettopp fungerer på tvers, og som nettopp gir muligheter i en større bredde. Viktige radioproduksjoner også for mindre bedrifter er produsert med betydelig støtte derifra.

Høyre tror at den perioden vi nå går inn i, vil reise mange prinsipielle kulturpolitiske spørsmål. For egen del må jeg si at den nokså ensidige fokuseringen på hvor mye eller hvem som har vært flinkest til å tildele penger, har vært opplevd som litt frustrerende, for den diskusjonen har overskygget nesten alle andre prinsipielle diskusjoner. Nå har vi fått en regjering som har som ambisjon å være flinkest i klassen til å bruke penger. Da kan vi ha litt mindre press på akkurat den diskusjonen. Jeg håper at det nå vil bli bedre rom for de andre sakene. Da vil spørsmål rundt statlig styring, rundt fondsfinansiering, rundt ensretting, rundt globalisering og et større mangfold i finansieringsformer være temaer som jeg håper vi skal kunne nærme oss på prinsipielt grunnlag.

Jeg ser frem til en spennende periode, der Høyre har som ambisjon å være en kreativ opposisjon som kommer med forslag, og bidrar til en god debatt.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Espen Johnsen (A) [11:03:53]: Vi skal i dag behandle et kulturbudsjett der det nye stortingsflertallet satser nesten 170 mill. kr mer enn det den forrige regjeringen

gjorde for neste år. Dette budsjettet er av Høyres kulturpolitiker omtalt som «utmerket» i Aftenposten for noen dager siden. I avisen Gudbrandsdølen Dagningen sa han den 12. november at Stoltenberg-regjeringen har «gjort et av de største økonomiske løftene på kulturområdet noen gang». Og i finansdebatten uttalte han at det var «en glede å se en entusiastisk kulturminister».

Mitt spørsmål til representanten Thommessen er derfor: På bakgrunn av disse uttalelsene er det slik at Høyre er glad for den satsingen som har kommet kulturen til del med det nye flertallets politikk, eller er det slik at Høyre beklager dette og heller skulle ha sett sitt eget budsjettfor-slag vedtatt, noe som ikke ville ha gitt rom for denne kultursatsingen?

Olemic Thommessen (H) [11:05:05]: Jeg går ikke av veien for å være så raus at jeg gir kredit for at Regjeringen har prioritert kultur, når først så galt skulle være at man vil sylte på med mer skatter og avgifter og omfordele midler på en annen måte.

Det er ikke noen tvil om at dette er et betydelig løft. Jeg tror ikke noen kulturminister har hatt så mye å rutte med som statsråde Giske har hatt ved denne anledning. I hvert fall kan ikke jeg si at jeg husker noe om det. Da er det ingen skam, synes jeg, å glede seg over det. Men det er viktig at man heller ikke er kritikkløs. Jeg mener jo også at det budsjettmessige grep som vår regjering tok, var et bedre grep. Slik ble det altså ikke. Når galt skulle være, synes jeg dette er et betydelig løft i elendigheten.

Magnar Lund Bergo (SV) [11:06:31]: Representanten Thommessen ser fram til en mer ideologisk kulturdebatt i tiden som kommer. Det hilser også vi med glede. Jeg må jo si at bidragene i årets budsjett ikke har vært veldig overbevisende, slik sett. Samtidig ser vi at Fremskrittspartiet har vært på en egen planet. Vi ser at de i noen saker, f.eks. i mediepolitikken, står sammen med Høyre. Når det gjelder finansielle tanker om framtiden, ser vi at det er en del likhetspunkter. Det jeg gleder meg til i den framtidige ideologiske debatten, går på hva som skal styre den folkelige smak, og det å ta kulturpolitisk ansvar. Det skal bli spennende.

Når det gjelder mediepolitikk, vil jeg bare utfordre Thommessen: Mener han at dagens ordning med pressestøtte, som Høyre jo har programfestet at de vil avvikle, ikke er et vesentlig bidrag for å sikre mangfold, demokrati og ytringsfrihet?

Olemic Thommessen (H) [11:07:43]: Som jeg var inne på i mitt innlegg, tror jeg vi har kommet dit at man må kunne si at pressestøtten fungerer nærmest mot sin hensikt. Det er snart ikke igjen utgiversteder hvor det er to aviser. I de aller største delene av landet er avisene nærmest monopolbedrifter. Vi ser at det å starte ny virksomhet, starte nye aviser, er ganske vanskelig. Det er vanskelig å skaffe penger til det, og det er vanskelig å nå igjennom. Vi kjenner alle annonsemekanismene som prioriterer de store, etablerte avisene. I dette bildet gjør pressestøtten at hele systemet stivner, at vi ikke får ny tilvekst

når det gjelder aviser, og at fremveksten i andre typer medier, radio og tv, blir vanskeligere å få til. Så jeg mener altså at svaret er – jeg er jammen ikke sikker på om det blir ja eller nei, for jeg husker ikke helt spørsmålet. Men jeg mener i alle fall at pressestøtten ikke svarer til forventningene om mangfold.

Erling Sande (Sp) [11:09:14]: Kommunen er ein viktig tilretteleggjar for lokal kultur, og kulturskulen er ein viktig del av dette tilbodet. Vi veit at mange kommunar i dag har måtta redusere tilbodet og auka prisane i kulturskulen, og grunnen er ein sterkt pressa kommuneøkonomi, som bl.a. representanten Thommessen sitt parti har bidrege til. Eg trur at representanten har eit ekte og sterkt engasjement for kultur, og spørsmålet mitt må derfor vere: Vil vi sjå ein ny kurs frå Høyre når det gjeld løyvingar til kommunane, sånn at kommunen i større grad blir i stand til å vere ein tilretteleggjar for lokal kultur?

Olemic Thommessen (H) [11:10:07]: Er det noe kommunene trenger, er det frihet til å handle – færre øremerkede midler, færre lovreguleringer, noe som skal gi større muligheter til å finne lokale og gode løsninger. Da trenger vi ikke flere reguleringer, slik som Senterpartiet vil ha. Senterpartiet har jo bebudet at det som snart er det siste pustehull i forhold til kommunal handlefrihet, nemlig kulturområdet, også skal lovreguleres. Her håper jeg man tenker seg, selv om Senterpartiet vel til og med har det i programmet.

Vi ser at mange kommuner har stor evne til å finne gode lokale løsninger, nettopp innenfor kulturområdet. Hvis man ser på bibliotek, hvis man ser på kulturskoler, hvis man ser på bidragene til lokale organisasjoner og kulturbygg, er det stort mangfold, det er store variasjoner kommunene imellom. Det er nettopp behov for handlingsevne og handlingsfrihet.

Jeg vil på vegne av Høyre ta opp det forslaget som er omdelt på representantenes plasser.

Presidenten: Representanten Olemic Thommessen har tatt opp det forslaget han refererte til.

Replikkordskiftet er omme.

Magnar Lund Bergo (SV) [11:11:45]: Kunstens og kulturens rammevilkår er avgjørende for livskvaliteten til den enkelte av oss og for samfunnet som helhet. I en politikk for et mer rettferdig og solidarisk samfunn, et samfunn rikt på samhold og gode opplevelser for alle, er kunst og kultur viktige elementer.

Det kunne være fristende å klippe sitater fra de borgerlige partienes replikker på SV de siste fire foregående år. Kort sammenfattet har de inneholdt at SV har forledet det kulturpolitiske Norge med lovnader og monopolpenger. Det er derfor med god følelse jeg står her og skal forsvare det budsjettet som SV, Arbeiderpartiet og Senterpartiet legger fram og har flertall for i salen.

Budsjettet som foreligger, er et direkte resultat av det store Kulturløftet, som var disse tre partienes motsvar til kulturmeldingen. Jeg regner med at til og med SVs kriti-

kere vil innrømme at både innhold og prioriteringer i vesentlig grad bærer preg av nettopp SVs kulturpolitiske program. Det skulle bare mangle om vi i SV ikke var fornøyd med dette. Men enda bedre og viktigere er det selvfølgelig at norsk kulturliv fortsatt applauderer, slik de gjorde for to år siden, da vi la fram Kulturløftet.

Kultur-Norge jubler, var overskriftene da årets kulturbudsjett ble lagt fram. Feiende flott framtidsmusikk, het det da Kulturløftet ble lansert – riktignok ikke fra Høyre/Kristelig Folkeparti/Venstre-hold. Der i gården ble det kommentert på to måter. Den ene vinklingen var: «Et populistisk utspill» – fra Thommessen, «en litt patetisk, populistisk overbudspolitikk» – fra Skei Grande. Eller den andre vinklingen, at det ikke var «stort anna enn å slå inn opne dører» – fra daværende statsråd Svarstad Haugland. «Men når sant skal sies, er det ikke langt fra det som allerede er tatt med i kulturmeldingen fra Regjeringen side» – fra Ola T. Lånke. Jeg vet ikke om de har bestemt seg ennå, for det rimer vel dårlig at vi skulle slå inn åpne dører med populistisk overbudspolitikk.

Forskjellen mellom Kulturløftet fra de rød-grønne og det som ble lagt fram av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, ligger jo i forpliktelsen. Vi sa at dersom vi fikk flertall, skulle Kulturløftet gjennomføres, mens i de borgerlige partienes kulturmelding var gjennomgangstonen at de ønsket «monaleg auke» på de fleste felter, men de vek unna for forpliktelsen. De valgte heller, som de sa, å ta atterhald om den økonomiske stoda. Og *det* er jo lov, men var det noe vi fikk høre i valgkampen, var det at Norge går så det suser. Ja, vi er enig i den vurderingen, men det er da vi må spørre oss – med tanke på lovnadene i kulturmeldingen – hvorfor kommer det ikke «monaleg auke» på kulturbudsjettet når det går så det suser? Eller skulle vi kanskje spørre: Når de ikke finner rom for kulturvekst nå, når mener de den skal komme?

De forslagene de la fram på egen kjøl i høst, hadde riktignok en økning på administrasjon og til kirkeformål, men til kultur hadde de en økning som var så liten at den ikke engang tok høyde for pris- og lønnsvekst. Tallenes tale er klar. De ville øke bevilgningen til Den norske kirke med 7,4 pst. Til administrasjon mente de et påslag på 6,9 pst. var passe. Til kultur derimot nøyde de seg med et påslag på 1,3 pst., som er mindre enn pris- og lønnsvekst, og til film- og medieformål fant de bare å kunne øke med 1 pst. Vi kan vel i alle fall kalle dette interessante prioriteringer.

Kultur-Norge applauderte ikke bare kulturbudsjettet, men også de rød-grønnes vilje til å ruste opp i kommunene. Situasjonen i kommune etter kommune de siste årene har jo vært nedskjæringer på bevilgninger til frivillighet, idrett og kultur. I kommune etter kommune har vi sett at de sliter med å klare de lovpålagte oppgavene. Da vet vi hvordan det går med andre gode tiltak. Med de ekstra milliardene som nå tilflyter kommunene, har mange flere kommuner budsjetter som muliggjør satsing også på kultur, idrett og frivillighet.

Jeg har tro på at de rød-grønne partienes kultursatsing vil fortsette gjennom hele denne stortingsperioden, og jeg håper at når vi er ferdige med denne perioden, gjør vi ikke

som den foregående regjering: viser tilbake til en sak som de ble påtvunget av den politiske opposisjonen, nemlig Den kulturelle skolesekken, men viser tilbake til de sakene vi sjøl har gjennomført.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [11:16:31]: Når det gjelder opplevelsessenter for pop/rock, er jo representanten Lund Bergo en mann med dype røtter i og kjennskap til bransjen.

80 pst. av bransjen befinner seg i Oslo-området. En hel bransje, så å si, støtter Oslo-alternativet. Turistmessig er det åpenbart at Oslo er mest fornuftig. Økonomisk er det også best og billigst. Jeg må da stille meg spørsmålet om hvorfor SV har landet på Trøndelags-alternativet. Man må faktisk lete med lupe for å finne noen utenfor Trøndelag som støtter dette alternativet. Så jeg kunne godt tenke meg å få høre fra representanten Lund Bergo hvilke grunner han har for å gå inn for Trøndelags-alternativet, når det er dårligst og dyrest. Er det kun distriktmessige hensyn som her er lagt til grunn?

Magnar Lund Bergo (SV) [11:17:26]: I denne saken har jeg god samvittighet. Jeg er glad for å ha bidratt til å hindre Fremskrittspartiet sammen med Arbeiderpartiet i på et tidlig tidspunkt å plassere hele smørja i Namsos – hvis ikke hadde det ligget der i dag, alle bevilgningene hadde gått til Namsos – uten å snakke med verken bransje, miljøer eller andre.

Jeg er glad for og har to ganger i salen tatt initiativ til at vi har fått utredninger som har gjort at også partiene har fått mulighet til å behandle dette. Sjøl ville jeg gjerne hatt saken tilbake – ikke som en budsjettsak, men som en egen sak i Stortinget. Det er ikke alltid vi får det sånn som vi vil i politikken, men på SVs vegne har jeg i hvert fall god samvittighet for at vi har gjennomført en demokratisk prosess. Vi har etter god behandling i partiet havnet på at Trøndelag er alternativet, men samtidig at også de andre miljøene rundt omkring i Norge skal få sine plasseringer. Det er jeg rimelig godt fornøyd med.

Olemic Thommessen (H) [11:18:53]: Jeg tenkte jeg kunne ta opp tråden fra representanten Lund Bergos replikk til meg om pressestøtte. Jeg husker fra behandlingen av mediemeldingen at representanten Lund Bergo da var nærmest panegyriske når det gjaldt utsiktene for økt pressestøtte, eller ønskene om økt pressestøtte.

Mitt spørsmål til Lund Bergo er følgende, og det er det samme som jeg tror jeg fikk fra ham, men litt annerledes vinklet: Tror Lund Bergo det blir noen flere aviser med årets økning på 7,5 mill. kr i pressestøtten? Tror Lund Bergo at det hadde blitt noen flere aviser om man hadde økt pressestøtten med f.eks. 30–40 mill. kr? Hvor mye tror Lund Bergo man må øke pressestøtten med for at det skal bli noen nye eller noen flere aviser i Norge? Jeg tenker da ikke på de bitte små avisene som er medlemmer av Landslaget for Lokalaviser. De har vi jo sett kommer uansett, helt uavhengig av pressestøtten.

Magnar Lund Bergo (SV) [11:20:03]: Jeg er en varm forsvarer av pressestøtten. I det ligger det ikke at jeg mener at dagens ordning nødvendigvis skal bestå til evig tid, eller at vi ikke skal være kritiske til hvordan midlene blir brukt, og hva de fører til. Det skal vi selvfølgelig være med på.

Det som er helt klart, er at med det budsjettet som bl.a. partiet til Thommessen står bak, ville vi ha hatt færre aviser i Norge, og det ville ha rammet de meningsbærende avisene drastisk – de ville ha blitt borte. Det hadde vært ille, og det har vi sørget for ikke skjer.

Trine Skei Grande (V) [11:20:53]: Representanten Lund Bergo hadde mange gode følelser å bringe videre, og det er tydelig at det blir en fin jul for representanten Lund Bergo. Det er mulig at jeg nå tømmer litt malurt i gløggen. Det er egentlig ikke meningen, men av og til må vi politikere innrømme at vi er like ille ute å kjøre, alle sammen. Sarkasmen boblet lett i begeret til Lund Bergo i valgkampen, spesielt på området som gjaldt voksenopplæring. Da var det noen av oss som sa at denne posten ville nok aldri være den store vinneren for en utdanningsminister. Nå har vi fått en SV-statsråd på dette feltet, og da syns jeg at vi skal si greit, sette en strek og si at nå er vi alle sammen like ille ute å kjøre.

Det jeg derimot er skuffet over – og jeg skal ikke være sarkastisk – er at SV ikke er villig til å være med og vurdere hvordan vi kan demme opp i forhold til den kulturelle biten av voksenopplæringsmidlene ved å se på den posten, sånn som Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre har gjort i dette budsjettet. Hvorfor er ikke det interessant for SV?

Magnar Lund Bergo (SV) [11:22:30]: Dersom Skei Grande har lest innstillingen, vil hun se at vi bekymrer oss nettopp for voksenopplæringen, og at dette er et punkt som vi ønsker å gjøre noe med. Jeg tror at våre intensjoner og mål i forbindelse med voksenopplæringen ikke avviker mye fra de intensjoner og mål Skei Grande har. Så jeg ønsker henne velkommen på laget, og vi skal bli med og gjøre den jobben videre.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Erling Sande (Sp) [11:23:09]: I valkampen sa vi i Senterpartiet til veljarane våre at vi ville arbeide for ei målretta satsing på kultur og frivillig arbeid. Grunnlaget for ei slik satsing var allereie lagt gjennom samarbeidet med Arbeidarpartiet og SV om Kulturløftet. Det er svært gledeleg, vil eg seie, at satsinga på kultur og frivillig arbeid kjem tydeleg til syne allereie i det fyrste budsjettet frå den nye regjeringa. Senterpartiet ser dette som eit viktig steg på veg mot målet om eit mangfald av ulike kulturtilbod og kunstnarlege uttrykk over heile landet.

Vi bur i eit land der mange nyttar delar av tida si på frivillig arbeid. Gjennom verv i lag og organisasjonar, dugnader, folkemøte, kyrkjeleg aktivitet, kulturelle tilstellingar og idrettsarrangement gjer mange menneske ein stor innsats. Dei gjer livet rikare for seg sjølve og for andre. Det

(Sande)

frivillige arbeidet er ein viktig byggjekloss i mange lokal-samfunn.

Vi veit at tre av fire nordmenn er med i ein frivillig organisasjon, og nesten halvparten av oss er med i minst to. Dei frivillige organisasjonane produserer varer og tenester til ein verdi av om lag 38 milliardar kr og sysselset 54 000 personar i lønt arbeid. I tillegg blir det utført 100 000 ulønte årsverk i regi av ideelle organisasjonar. Dette gjer at vi er eit av dei fremste landa i verda på frivillig arbeid.

Men i mange land er frivilligheita i stor endring. Harvard-professor Robert D. Putnam viser i boka «Bowling alone» korleis det sivile samfunnet og den sosiale kapitalen dette produserer, har blitt redusert dei 25 siste åra i USA. Deltaking i lag og organisasjonar er meir enn halvert, involvering i det lokale samfunnslivet er redusert med 35 pst., og den delen av inntekta amerikanarane gjev som gåve til dei frivillige organisasjonane, har gått ned med om lag ein tredel.

Vi treng å føre ein politikk som tek høgd for den utviklinga som skjer i frivillig sektor, slik at vi kan demme opp for denne typen utvikling òg her i landet. Vi treng å føre ein politikk som er offensiv, og som styrkjer den frivillige sektoren. Då må vi auke innsatsen for å forenkle og avbyråkratisere arbeidet i frivillige organisasjonar. Eg er glad for at vi har fått ei regjering som viser stor vilje til å ta fatt på dette arbeidet, m.a. ved å fullføre arbeidet med eit frivillighetsregister.

Det er òg svært gledeleg at Regjeringa har starta på arbeidet med å auke støtta til dei frivillige organisasjonane. Frifond-potten er auka, og vi har auka overføringane til frivillighetssentralane. Dette er viktige grep, som viser at ein ynskjer å gå i motsett retning av den førre regjeringa. Bondevik II kutta i den delen av Frifond-løyvinga som gjekk direkte over statsbudsjettet, stikk i strid med det som var intensjonen. Samtidig stod Bondevik-regjeringa ansvarleg for ein kommuneøkonomi som gjorde at kommunane stadig måtte kutte i viktige velferdsoppgåver. Dette har òg ramma det lokale kulturtilbodet mange stader og har ført til at mange unge rundt om i landet har fått eit dårlegare kulturtilbod. For Senterpartiet har det vore viktig å snu utviklinga på dette feltet. Styrkinga av Frifond i lag med ei kraftig styrking av kommuneøkonomien har vore ein viktig bit av dette arbeidet.

Senterpartiet vil at det skal spire i kultur- og organisasjonslivet over heile landet. Vi veit at når kommunane får meir pengar, blir det òg lettare å prioritere kultur lokalt. Med ei satsing på kultur bidreg vi til at fleire får meir å leve for, ikkje berre leve av.

Eg har brukt mykje av dette innlegget til å snakke om frivillig arbeid. Men i Senterpartiet gleder vi oss sjølv sagt like mykje over det vi i lag med våre regjeringspartnarar har fått til på andre område i kulturpolitikken: styrking av norsk film, auka innsats innan formidling av musikk, dans og teater, innkjøpsordning for instrument til korpsa, og vi har sikra starten på arbeidet med å få på plass eit nynorsk digitalt leksikon. Mykje av dette gjorde representanten Gjøl greie for i innlegget sitt.

Tidlegare kulturminister Valgerd Svarstad Haugland sa om Kulturløftet at det var å slå inn opne dører. Eg er stolt av at den nye regjeringa i løpet av nokre få veker har opna dører for 168 mill. kr og dermed gjort kultur meir tilgjengeleg for folk. Dette er satsingar som dei tidlegare regjeringskameratane i Høgre, Venstre og Kristeleg Folkeparti ikkje hadde råd til for nokre veker sidan. I dag er dei likevel ivrig med på å fordele kulturpengane som sentrum-venstre-regjeringa har fått på plass. Det er ingenting som gleder oss meir enn det.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Olemic Thommessen (H) [11:28:10]: Representanten Sande brukte mye av sitt innlegg til å snakke om frivillig sektor. Det er jeg enig med ham i er et viktig område. Bondevik-regjeringen utvidet ordningene med skattefradrag for bidrag til organisasjoner. Hadde det ikke vært en spennende tanke om man bygde videre på den ordningen, kanskje ikke i forhold til å øke beløpene, men i forhold til å utvide grunnlaget, altså gi flere frivillige organisasjoner muligheten til å benytte slike ordninger? Hele folkekuiluoimrådet og hele feltet musikk og teater er jeg helt sikker på ville ha hatt glede av en slik ordning, dersom man la til rette for det. Hvordan ser Senterpartiet på å bygge videre på ordningene med skattefradrag, kanskje fortrinnsvis gjennom et utvidet grunnlag?

Erling Sande (Sp) [11:29:24]: Skattefrådrag for gåver til frivillige organisasjonar kan vere ein av måtane å styrkje det frivillige organisasjonslivet og kulturlivet elles på. Eg er glad for at Regjeringa valde å føre vidare dette skattefritaket. Vi fekk jo høyre titt og ofte i valkampen frå dei dåverande regjeringspartia at dette var ei ordning som kom til å forsvinne dersom det kom ei ny regjering på plass. Ordninga består, og det er vi i Senterpartiet sjølv sagt begeistra for.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:30:09]: Representanten Sande var innoim de kirkelige aktiviteter i sitt innlegg. Jeg ser også at det i Senterpartiets program står at Senterpartiet vil at Norge skal bygge framtidem på den kristne og humanistiske kulturarven. Det er jo en litt sterkere formulering, for å si det forsiktig, enn det som står i Soria Moria-erklæringen.

Vi har jo nå hatt en bordbønnsdebatt, og i dagens VG er det to sider om det i det hele tatt er mulig å gå til julegudstjeneste. Det er betryggende å se at kunnskapsminister Djupedal sier at det er i orden med jul. Så vet vi i hvert fall det.

Imidlertid har vi også registrert at i Senterpartiet er det stor uro rundt den kristne kulturarvs betydning for den nye regjeringen. Er representanten Sande enig i at den debatten vi nå har fått om skolegudstjenester, også kan ha å gjøre med den uroen den sittende regjering har skapt om dette?

E i r i n F a l d e t hadde her overtatt presidentplassen.

Erling Sande (Sp) [11:31:23]: Den kristne kulturaren er òg nemnd i Soria Moria-erklæringa. Det er det godt at Kristeleg Folkeparti har merka seg, for i valkampen kunne ein få inntrykk av at dette landet kom til å bli fullstendig avkristna viss ein fekk ei ny regjering. Eg er glad for det som står i regjeringserklæringa, og vil understreke at for Senterpartiet er det sjølv sagt viktig at vi byggjer samfunnet vårt på den kristne og humanistiske kulturaren.

Trine Skei Grande (V) [11:32:11]: Venstre og Senterpartiet har jo en lang tradisjon for å være enige om mye av satsingen på frivillig arbeid, og frivillig arbeid er jo økende i Norge, men det er også snakk om grep man kan gjøre for å øke kvaliteten på kulturformidlingen i den frivillige kulturfæren. Derfor har jeg et spørsmål til Senterpartiet: Hvorfor er de uenig i at Teaterrådets amatørteatervirksomhet skal få økt tilskudd? Hvorfor er de også uenig i at man burde hatt en egen tilskuddsordning til opplæring innen folkekultur, ettersom vi alle er i samme båt når det gjelder kutt på voksenopplæring?

Til slutt lurer jeg på hvorfor det er så farlig for Senterpartiet å være med på en merknad om Tveitt/Hauge-jubileet, der jeg har skjønnet at også Sande har et stort engasjement. Den merknaden hadde da sikret gjennomføringen og ikke bare bidratt til markeringen, som vel i og for seg betyr at noen fra regjeringspartiene kommer og kutter de røde båndene.

Erling Sande (Sp) [11:33:21]: Når det gjeld amatørteaterverksemda, er det eit område som vi ynskjer å sjå nærare på og bruke litt meir tid på å få oversikt over. Det er grunnen til at vi ikkje har gått inn på den merknaden.

Når det gjeld Tveitt/Hauge-jubileet, har vi eit felles engasjement på det området, og eg meiner at den merknaden som fleirtalet har gått inn for, opnar for at ein kan få til ein medverknad til jubileet som gjer at desse to kunstnarane kan bli æra på den måten som vi alle ynskjer.

Presidenten: Replikkordskiftet er over.

Trine Skei Grande (V) [11:34:19]: Venstre er, som de aller fleste her i salen, glad for de påplussingene som har skjedd, og det er vel, hvis man hadde lagt partienes program oppå hverandre, et stort flertall i denne salen for et slikt løft, sjøl om jeg må påpeke at det ikke er så enormt som noen skal ha det til. Det er litt over 160 mill. kr. Også Bondevik I-regjeringa hadde en påplussing på over 300 mill. kr på statsbudsjettet, sjøl om mye av det var investeringer. Det som er uheldig, er sjølsagt at man setter kirke og kultur opp mot hverandre – kirken som har vært en viktig drivkraft for det kulturelle livet i dette landet i de siste tusen årene.

Venstre vil løfte fram noen spesielle prioriteringer som vi har vært opptatt av i dette budsjettet. Det første er amatørkulturen. Amatørbegrepet er selvfølgelig diskutabelt, og det er ikke alle som liker å ha det på seg heller, så vi kan si den frivillige kulturen. Norsk Teaterråd har vært gjennom en stor omstilling. De har vært villige til å gå inn

i et konfliktfylt område, som jeg sjøl kjenner godt til, og kommet godt ut av det i den andre enden. Det å gi et ekstra løft til dem er ganske viktig. Jeg er, som de aller fleste i denne salen, også veldig bekymret over kulturfølgene av kuttene på kompetanseoppbygging. Det må vi sammen se på, og jeg mener det er veldig viktig å få til et bredt politisk engasjement om dette i tida framover. Jeg beklager at man ikke er villig til å starte allerede nå.

Vi har lagt inn en påplussing til Norsk Skuespillersenter. Den signaliserer noe mer enn bare de 500 000 kr. Jeg er veldig glad for at statsråden har sagt at han vil gå gjennom kunstneres levekår, men jeg er veldig bekymret over den utviklingen vi nå ser, med en regjering som synes at småbedrifter og entreprenørskap, og skattepolitikk i den sammenheng, er mindre viktig, og som tror at det ikke har noe som helst å si når det gjelder kunstneres levekår.

Det tredje punktet er det flerkulturelle kulturuttrykket, som i dag har blitt behandlet som et særtilfelle og et område for spesielt interesserte, som skal behandles med spesielle tilskuddsordninger. Vi mener at dette må inn i de vanlige tilskuddsordningene på nivå med alle andre. Det er viktig at vi nå får en gjennomgang på dette kulturfeltet som gjør at det ikke blir behandlet som en spesiell ordning, men blir behandlet som alle andre norske tradisjonelle institusjoner.

Det fjerde er at vi har vært villige til å prioritere det litt kjedelige og langsiktige, de lovnadene som absolutt alle står bak. Det å prioritere ABM-utvikling er kanskje ikke noe som skaper de store overskriftene i avisene, eller noe sånt, men det handler om å stå bak de prioriteringene vi alle har vært enige om når det er snakk om å plusse på ekstra.

Det er mye enighet i denne innstillinga, og jeg har noen engstelser. Jeg må si at de rød-grønne ikke har sittet lenger ved makten enn at det fortsatt bare er en engstelse; det er ennå ikke snakk om frykt. Jeg kan løfte fram noen av dem.

Det ene er etablering av folkemusikkscenen. Hvorfor flertallet ikke vil være med på en merknad som sikrer at folkemusikkscenen kan få en leiekontrakt – det er nå inne i en kritisk fase – er jeg bekymret for, og jeg håper statsråden i sitt innlegg kanskje kan avklare om den progresjonen blir slik den er tenkt.

Det andre gjelder Stavanger som europeisk kulturby. Der er det heller ikke lagt inn nok penger i forhold til hele lovnaden i år, og jeg er bekymret over at flertallet ikke ønsker å forplikte seg til den langsiktige avtalen som er gjort.

Det er en god del ideologiske skiller her, sjøl om det kanskje ikke synes så godt. Rock representerer nok et mer ideologisk skille – når det er snakk om å plassere senteret i Trondheim eller ikke. Det er ikke snakk om sentralisering. Jeg mener at en modell med kjernen i Schous-kvartalet og flere andre regionale oppbygginger, som det faktisk hadde vært penger til å iverksette, hadde vært en mye mer desentralisert modell enn det vi nå snakker om. Det som skremmer meg mest, er at vi her gjør avtaler som om vi er fraksjonsledere, og ikke som om vi er statsråder. Det er ikke slik at man kan ta alle avgjørelser i lukkede rom, og at man ikke kan få høre alle partene. Sjøl om man har

hatt en høringsprosess der alt ligger på papiret, må folk få muligheten til å komme til orde før en endelig bestemmer seg.

Det andre forhold i dette er det kunstnerinitierte kontra det byråkratiinitierte. Der tror jeg nok det kommer til å være et større ideologisk skille i tida framover enn bare det.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Britt Hildeng (A) [11:39:41]: Representanten Skei Grande har også i media brukt store ord når det gjelder lokalisering av rockmuseet. En ideologisk overkjøring, er innholdet i beskrivelsene. Men Venstres løfter og store ord er mer som skrift i sand enn evne til å realisere kulturpolitiske prosjekter. Ideen om kulturkvartalet Schous med allsidig rockaktivitet og nasjonal scene for musikk og dans er stor. Det lå ikke én eneste krone til dette i Valgerds og Venstres budsjettforslag. Penger til oppstart av Schous-kvartalet er bevilget, og forhandlinger om videreutvikling vil starte.

Da må jeg spørre: Hva er viktigst for Venstre, ideologi og fromme løfter uten penger, eller praktisk politikk som økonomi, som er nødvendig for å kunne realisere Schous-kvartalets idé?

Trine Skei Grande (V) [11:41:18]: Jeg vet ikke om «frekt» er et parlamentarisk uttrykk, så jeg tør ikke å bruke det. Men jeg må bare si at når Oslo-representanten Hildeng påstår at Venstre har vært på bremsene for å få utviklet Schous-kvartalet, eller på bremsene for i det hele tatt å få utviklet noe når det gjelder kultur i denne byen, er det dette som kunne ha gått inn under det ordet som jeg ikke vet om det er lov til å bruke. Venstre og jeg har faktisk vært pådrivere i denne byen for å få opp kulturbevilgningene. Det har ikke Arbeiderpartiet vært. Arbeiderpartiet sentralt har i hvert fall ikke vært med og bidratt til noe kulturløft i denne byen. Det er bare å se på Oslos budsjetter, og det er bare å se på de andre prioriteringene. Man slår seg på brystet over jazzscene og andre ting her, men jeg må bare si at jeg var på åpningen av denne jazzscenen, og jeg så ingen andre Oslo-politikere som var til stede. Men det var definitivt før valget.

Presidenten: Presidenten er enig i at ordet «frekt» ikke er lurt å bruke, men det er ikke så lurt å bruke det indirekte heller.

May Hansen (SV) [11:42:44]: Jeg syns det er ganske uinteressant å høre om de ulike byers kulturbudsjetter. Jeg kunne gjerne holdt et innlegg om Moss og hva jeg har gjort der, men det er dette budsjettet debatten gjelder. Representanten Skei Grandes og Venstres hovedsak i valgkampen i Østfold og ellers i landet var at dette Kulturløftet skulle Venstre innfri i løpet av fire år. Det er til nå ikke kommet en eneste kulturkrone ekstra fra Venstre i dette budsjettet, så det blir jo interessant å få vite fra representanten når man skal begynne å trappe opp for å greie det valgløftet.

Så vil jeg også høre om de ideologiske skillelinjene som representanten Trine Skei Grande er opptatt av, og at her skal det bli store konfrontasjoner. Det ligger ingen store konfrontasjoner i disse to budsjettene, og det blir interessant nå å høre: Hvilke saker er viktige for Venstre, og hvilke saker vil Venstre prioritere framover?

Trine Skei Grande (V) [11:44:06]: Venstre er det eneste partiet de siste 50 år i Vest-Europa som har gått fram etter å ha sittet i en koalisjonsregjering. Det gjorde vi fordi vi satte oss noen få mål om hva vi skulle oppnå, og vi klarer å oppnå dem. I denne perioden hadde vi satt oss som mål å få innfridd vårt løfte på kultur i vårt partiprogram. Det hadde vi klart hvis vi hadde fått lov til å fortsette videre de kommende årene.

Skillet er ganske klart. Skillet er klart mellom hvem som ønsker å flytte avgjørelser fra lukkede rom, og hvem som ønsker å ha åpne debatter. Det er også et annet hovedskille. Det er veldig mange kulturarbeidere som også er sjølstendig næringsdrivende, som driver små bedrifter som er kreative næringer. Hvis det er et område der det virkelig skjer mye, er det akkurat her. Men det bryr ikke denne regjeringa seg om. En har i det hele tatt ikke noe ønske om å bidra til at små næringsdrivende skal få et lettere liv, og at de skal få mulighet til å utvikle kulturarbeidet sitt og ikke bare utvikle muligheten til å gå konkurs i den skatteverden man nå befinner seg i.

Tove Karoline Knutsen (A) [11:45:33]: Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre har merknader i innstillingen. Venstres Skei Grande hadde en kommentar i innlegget sitt til merknaden om at det flerkulturelle feltet, institusjonelt og organisatorisk, skal bli likt det etnisk norske og ikke være så personavhengig. Jeg vil først minne om at norsk kulturliv er mangfoldig og i utvikling når det gjelder organisasjoner og institusjonalisering, og at man faktisk også her fra tid til annen er personavhengig. Hva mener Skei Grande med at det flerkulturelle feltet må bli mer likt det etnisk norske? Det er spørsmål 1.

Og spørsmål 2: Er Skei Grande fornøyd med det framlagte budsjettet? Vil hun foretrekke det framfor det som lå der fra før?

Trine Skei Grande (V) [11:46:45]: Jeg er fornøyd med at det er pluss på til kultur, men jeg tror at dette budsjettet, når vi ser alle de andre grepene Regjeringa gjør, samlet sett vil gå ut over kulturlivet, jf. det andre jeg sa.

Så til personavhengighet: Jeg vet at representanten Knutsen har et stort engasjement for f.eks. samiske og kvenske institusjoner. Forskjellen mellom dem og de flerkulturelle institusjonene som for det meste er plassert her i byen, er at de er institusjoner som behandles som institusjoner. De har hatt en helt annen oppbygging. Her er det snakk om enkeltpersoner som har stått på i 20 – 30 år for å bygge opp noe, men som fortsatt bare blir behandlet som enkeltpersoner med et hyggelig engasjement, og ikke som faste, etablerte institusjoner med faste, etablerte ordninger, med faste, etablerte tilskudd og med en viss forutsigbarhet. Dette er snakk om å ta gnisten fra folk som lenge

har prøvd å bygge opp noe. Jeg syns de skal tas på alvor for den institusjonen de har bygd opp, og ikke bli behandlet som enkeltpersoner som er hyggelige å ha med, men som helt umulig kan planlegge den kulturelle aktiviteten de jobber med.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Statsråd Trond Giske [11:48:20]: La meg først gi en takk til komiteen for et godt samarbeid så langt. Selv om vi er en flertallsregjering og får gjennomslag for vår politikk slik vi foreslår den, ønsker vi selvsagt et godt og nært samarbeid med opposisjonen og en dialog om hvordan vi best mulig kan lage en politikk for norsk kultursatsing.

Regjeringens mål er at Norge skal bli en ledende kulturturnasjon. Kulturpolitikken skal respektere kunsten og kulturens egenverdi. Samtidig kan vi gjennom et kulturløft også bidra til å nå andre samfunns mål som gode oppvekstvilkår, livskvalitet, helse, integrering, kreativitet og næringsutvikling, og ikke minst bekjempelse av fattigdom og å sørge for at alle får delta i et inkluderende samfunn.

Kulturløftets mål er at 1 pst. av statsbudsjettet skal gå til kulturformål i 2014. Den gang vi diskuterte kulturmeldingen, 1. april 2004, ble det sagt at Kulturløftet var å sparke inn åpne dører, det var populistisk overbud og – til slutt – umulig å gjennomføre. Kulturløftet var verken en selvfølge, overbud eller umulig. Vi hadde 24 dager på å utforme vårt alternativ. Da fikk vi plass til 166 mill. kr ekstra, 149 mill. kr til rene kulturformål. Vi er i rute med Kulturløftet.

Budsjettet innebærer en ny giv i frivillighetspolitikken. Frivillig sektor betyr enormt mye for samfunnet vårt. Vi retter opp forslaget om kutt på 15 mill. kr i Frifond. I tillegg sørger vi for ti nye frivillighetssentraler og en rekke gode tiltak som styrker frivillig kulturliv. Støtten til musikkorpene er et eksempel på en slik ordning.

Regjeringens politikk sørger for inkludering. Flerkulturelle tiltak, bibliotek tjenester, bibliotek i fengsler, kulturkort for ungdom, festivalstøtte og regionale museer gir flere mulighet til å oppleve og delta i kultur uavhengig av geografi, kjønn og sosiale skillelinjer. Den store satsingen på samisk kultur er en del av bildet.

Budsjettet skaper også arbeidsplasser. Flere kan leve av sitt kunstneriske arbeid gjennom økningen til frie sceniske grupper, til pop/rock, ensemblestøtte, festivalstøtte, støtte til orkestre og stipend for kunstnere. Regionteatre og distriktsopera får økt støtte. Det blir 22 mill. kr mer til litteratur og bibliotekformål, museer og ikke minst musikkfeltet samlet. Vi får nå endelig etablert en ny tilskuddsordning for dans. Den nye tilskuddsordningen og arbeidet med å sikre egne lokaler for Dansens Hus er en bevisst satsing for å løfte en kunstform som kanskje av og til har blitt stemoderlig behandlet i Norge.

Bevilgningen til oppstart av arbeidet med å etablere et nasjonalt opplevelsessenter for pop- og rockhistorie i Trøndelag, en nasjonal scene for folkemusikk og folkedans og jazzscene i Oslo markerer en enestående satsing på de rytmiske musikksgangrene. La meg her si at det hjel-

per lite å ha sterke meninger om lokalisering hvis man ikke er villig til å legge pengene på bordet for en realisering av de ulike prosjektene.

En viktig del av Soria Moria-erklæringen og Kulturløftet er å øke satsingen på norsk film. Etter år med kutt innebærer budsjettet for 2006 en helt ny giv. Vi vil få flere filmer. Vi vil få bedre filmer, og vi får forhåpentligvis også økt publikumsoppslutning om norske filmer på kino, slik at vi når målet om at hver fjerde billett selges til norske filmer. Pressestøtten er også viktig. Det har vært en diskusjon om det så langt. Vi sørger for at det ikke kuttes i pressestøtten. Vi vil ha en sterk pressepolitikk. Det skulle være interessant å få høre fra opposisjonen, når man snakker om pressestøtte, om man også vil ta opp den store pressestøtten, nemlig nullsatsen i momssystemet, som betyr veldig mye, eller om det bare er produksjonsstøtten til de minste avisene man vil ramme fra opposisjonens side.

Vi foreslår også 17 mill. kr til et rally-VM. Det har fått stor oppmerksomhet. Jeg kan understreke at det er en engangsstøtte, men det er viktig å få realisert en fast runde med VM i Norge. Det vil gi ringvirkninger næringslivsmessig, profilere Norge og også være et viktig bidrag til en sportsgren, hvor vi hevder oss godt.

For oss er Kulturløftet ikke bare penger. Det er også å løfte kultur. Det er å gi hvert barn en mulighet til å lære å spille et instrument eller delta i teater. Det er også utenriksmessig å profilere den norske kulturen og alle de mange uttrykkene og de gode kunstnerne vi har i Norge. Finansministeren har sagt det slik:

«Kultur er investering i demokrati, nytenkning og alt som gjør livet verdt å leve. Og god næringspolitikk.»

Derfor er jeg stolt over å tilhøre denne regjeringen, som ser at kultur og kunst kan bidra til å skape et bedre samfunn på nesten alle områder.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [11:53:46]: Statsråden har nylig vært i media og lansert ideen fra utlandet om noe som kalles «Artbank» – utleie av kunst- og museumsgjenstander. Det er flott at statsråden vil innføre det.

Som tidligere representant i komiteen var statsråden delaktig da vi lagde åndsverkloven. Den sier bl.a. noe om at det er straffbart å stjele åndsverk. Forslaget fra statsråden er en avskrift fra Fremskrittspartiets Dokument nr. 8:98 for 2002–2003, som til og med har et eget omfattende avsnitt om «Artbank». Det var faktisk også et forslag som fikk stor tilslutning i Stortinget, også av Arbeiderpartiet, og ble enstemmig vedtatt, så vidt jeg husker. Mitt spørsmål til statsråden er: Når vil statsråden sørge for at forslaget i Dokument nr. 8:98, som et enstemmig storting gikk inn for, blir satt ut i livet?

Statsråd Trond Giske [11:55:03]: Jeg skal gi representanten Knudsen den æren at dette er en sak som Fremskrittspartiet har foreslått. Det er et eksempel på det gamle slagordet «Blind høne finner også korn».

Dette er et forslag som vi vil følge opp, men jeg tror kanskje innretningen blir litt annerledes enn det Fremskrittspartiet hadde tenkt seg, for da snakket vi om Munch og de store mestrene. Nå har vi kanskje litt problem med utlån av Munch-malerier for øyeblikket, og sikkerhetsproblematikken rundt de dyreste kunstverkene kan være trøblete. Det vi tenker oss, er først og fremst nye kunstnere og nye kunstverk, altså samtidskunst, som ikke nødvendigvis så fort og lett får et marked, men som gjennom dette kan bli kjent. Folk kan få sett dem, opplevd dem og kanskje også etter hvert bli interessert i å kjøpe dem. Hvor fort vi kan få dette på plass, er usikkert. Vi må finne ut hvilke institusjoner som skal ha dette. Skal de ordinære bibliotekene ha en egen avdeling, slik de har for musikk og videogram – Fremskrittspartiet har vært litt skeptisk til de sidene av bibliotekene rundt omkring – eller skal det være egne institusjoner? Dette er en idé vi virkelig vil jobbe med og prøve å få realisert, forhåpentligvis med støtte fra Fremskrittspartiet.

Presidenten: Presidenten er noe usikker på hva blinde høner gjør i denne debatten.

Olemic Thommessen (H) [11:56:40]: Det er en egenkap ved blinde høns at de dukker opp på de mest overraskende steder!

Jeg vil ta opp et spørsmål som kanskje ikke ligger midt i løypa til budsjettet, men som er et viktig spørsmål for kunstnerne i dette landet. Det dreier seg om åndsverkloven og rammene for åndsverkloven i en digital fremtid. Det har kommet en del bekymringsmeldinger de siste dagene, og jeg vil gjerne at kulturministeren benytter denne anledningen til å understreke at åndsverkloven også innenfor det digitale området gjelder på de grunnleggende feltene som går på vederlag, eksemplarframstilling og offentliggjøring – altså de sentrale, viktige områdene som må beskyttes også i fremtiden.

Statsråd Trond Giske [11:57:48]: Debatten om åndsverkloven i juni i år var et veldig god eksempel på fjæra som ble til fem høns. Om de var blinde eller ikke – jeg tror jammen meg et par av dem var blinde også.

Vi har kommet fram til en bred enighet i salen om at alle åndsverk som det er knyttet rettighetshavere til, har rett på vederlag for bruk. Når vi i den formuleringen vi hadde i merknaden, snakker om at det implisitt er gitt samtykke til bruk, betyr ikke det gratis bruk. Det skal det forhandles om mellom partene, slik Kopinor gjør på vegne av sine rettighetshavere overfor brukere, om det er universitetssektoren, kommunene eller andre brukere. Det er privatrettslige forhandlinger, som vi ikke vil legge oss opp i når partene sitter ved bordet. Men det er selvsagt helt åpenbart at de som har rettigheter knyttet til et åndsverk, også har rett til betaling.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [11:59:01]: I samband med behandlinga av stortingsmeldinga om kultur og næring fekk vi støtte for følgjande forslag:

«Stortinget ber Regjeringen legge fram en helhetlig sektorovergripende handlingsplan der det nærings- og innovasjonspolitiske verkemiddelapparatet brukes aktivt for å sikre en bedre utnyttelse av det potensialet som ligger i skjæringsfeltet mellom kultur og næring.»

Det kan f.eks. være skatteincentiv. Mitt spørsmål til statsråden er: Korleis ønskjer statsråden å følge opp det vedtaket som blei fatta? Mange innan kulturfeltet, ikkje minst innan film, som eg veit at statsråden er oppteken av, vil kunne få gode moglegheiter til å skaffe meir privat kapital om det f.eks. var skatteincentiv for det. Om statsråden kunne gje eit svar på det spørsmålet, ville det vere fint.

Statsråd Trond Giske [12:00:05]: Da vi behandlet stortingsmeldingen om kultur og næring i forrige stortingsperiode, var en av innvendingene fra oss som da var i opposisjon, at det var for lite konkret i forhold til hvilke tiltak som skulle gjennomføres, og hvilke mål som skulle nås. Det tenker vi å ta fatt i ved å få et nært samarbeid, ikke bare mellom Kulturdepartementet og Næringsdepartementet, men også mellom Kulturdepartementet, Næringsdepartementet og Utenriksdepartementet, slik at vi får en helhetlig satsing med de vanlige næringspolitiske grepene. Vi bør også involvere Kommunaldepartementet og kommunenes næringsgrep og Utenriksdepartementets utenrikssatsing kombinert med eksport av norsk kunst og kultur – og gjennom det få en helhetlig politikk for å etablere gode, livskraftige arbeidsplasser innenfor det sterkt voksende næringsområdet kreative næringer.

I tillegg har vi varslet at vi skal ha en gjennomgang av kulturarbeidernes og kunstnernes levekår. Mange er selvstendig næringsdrivende, og mange har lave inntekter og er dårlig dekket av de vanlige sosiale velferdsordningene, noe som gjør at færre tør å satse på et yrke og en karriere innenfor disse områdene. Det er også en vesentlig del av satsingen på dette som en næringsvei. Vi skal jobbe så raskt vi kan, og vi kommer helt sikkert tilbake til Stortinget med ulike grep i den forbindelse.

Trine Skei Grande (V) [12:01:40]: Jeg har to spørsmål som er viktige for julefreden i landet. Jeg tok opp spørsmålene i mitt innlegg, men ettersom det ikke bare er min fred det er snakk om, men også andres, vil jeg gjerne stille dem direkte til statsråden.

Det ene gjelder Stavanger. Jeg vet hva planen til den forrige kulturministeren var, nemlig å fordele tilskuddene over år og komme i mål med det som var lovnaden i forhold til Stavanger som kulturby. Det har ikke flertallet villet gå inn for ved behandlingen i komiteen, men jeg håper at statsråden kan avklare det her, slik at de kan planlegge som vanlig.

Det andre gjelder folkemusikkscenen på Schous, som jo trenger en forutsigbarhet for å kunne inngå den langsiktige leieavtalen, idet båten går nå.

Jeg er veldig glad hvis statsråden kan avklare disse to tingene, så julefreden kan senke seg både over Stavanger og folkemusikkverdenen.

Statsråd Trond Giske [12:02:48]: Jeg har lest i avisen at representanten Skei Grande skulle bli denne storingsperiodens Giske – i opposisjon mot kulturministeren. Da må jeg bare si at representanten må bli mye krassere mot statsråden hvis hun skal nå den ambisjonen.

Så til spørsmålet. For det første Stavanger. Det er en litt typisk snubletråd i et budsjett, der man har en treårig utbetaling, og der den avgåtte regjering la inn langt mindre enn en tredjedel for å få dette i mål. Men vi har som ambisjon å oppfylle det som vi har sagt at staten skal forplikte seg til i forhold til Stavanger. Det må selvsagt behandles i hvert enkelt års budsjett.

Det andre gjelder folkemusikkscenen. Jeg synes det er galt at Stortinget og statsråden skal gå offentlig ut og si at den og den leieavtalen skal inngås. Det er forhandlinger, og dette er private aktører. Vi må ha et visst forhandlingsrom for å finne gode økonomiske ordninger. Men det viktigste er jo at vi har funnet pengene. Og her skiller vi lag med representanten Skei Grande. For man må ha pengene til å gjennomføre prosjektene, ikke bare ha gode intensjoner. Det er slik at dette budsjettet øker kulturandelen i statsbudsjettet. Det forslaget Venstre står for, reduserer faktisk kulturens andel av statsbudsjettet. Da blir man lenge unna den ene prosenten enn man var før.

Karin S. Woldseth (FrP) [12:04:32]: Vi får tåle blinde hører så lenge fugleviruset ikke tar oss.

Til statsråden: Det er veldig bra og ganske betryggende å høre at statsråden fortsetter å satse mye på frivillighet. Det synes jeg er godt å høre. Det jeg godt kunne tenke meg at han svarte på, er: Hva har han tenkt å komme tilbake til Stortinget med i forhold til idretten?

I statsbudsjettet står det til orientering, for de av oss som leser det, at 1,2 milliarder kr går til idrett. Det er greit nok at vi ikke har særlig styring på de pengene, men det kunne være veldig ålreit å få en tilbakemelding på hvordan disse pengene brukes. Så jeg lurer på: Vil statsråden komme med en idrettsmelding, eventuelt en frivillighetsmelding inkludert idretten?

Statsråd Trond Giske [12:05:35]: Jeg har lagt merke til at opposisjonen har bekymret seg for at budsjettet inneholder en disposisjonskonto på rundt 6 millioner kr. Men det er et mye viktigere poeng representanten Woldseth er inne på, at idretten får 200 ganger denne summen – 1,2 milliarder kr – som fordeles uten at Stortinget egentlig sier et pip. Jeg tror ikke at vi skal legge behandlingen av idrettspengene tilbake til Stortinget, men vi trenger på en eller annen måte i hvert statsbudsjett, eller i forbindelse med budsjettet, å få en ordentlig debatt også om idrett. Om det skal gjøre gjennom en melding, ved et årlig vedlegg til budsjettet eller hvordan det skal gjøres, vet ikke jeg. Men det å involvere Stortinget og det politiske Norge mye sterkere i hvordan idretten, som er Norges suverent største frivillige folkebevegelse, kan løftes, få bedre rammebetingelser og bedre virksomhetsvilkår i Kommune-Norge og på nasjonalt plan, blir viktig. Der tror jeg at de 6 milliarder kr vil legger inn til kommunesektoren, er det aller viktigste – sørge for flere baner, flere haller, rimelig

leie og disse små kronene til ulike lag og foreninger, som faktisk gjør arbeidet litt lettere, og som gjør at man kan drive litt mindre med pengeinnsamling og litt mer med aktivitet.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [12:07:23]: Både i innleggene fra statsråden, Olemic Thommessen og Karin Woldseth og i en kommentar fra presidenten var hører et tema. Man har sikkert også merket at både statsråden og jeg er i litt dårlig form, med dårlig hals, i dag. I så måte er kanskje kyllingsuppe å anbefale. Vi får bare håpe at pressen ikke skriver i referatet at debatten om kulturbudsjettet var kakling.

I løpet av valgkampen har vi hørt politikere både fra SV, Senterpartiet og Arbeiderpartiet snakke varmt om frivillighetssektoren. Frivillighetssektoren i Norge er et meget viktig supplement til det offentlige, både innenfor velferd, innenfor helse og innenfor idrett. Dette er gjentatt også i debatten i dag av statsråden og av flere andre talere.

Redningsselskapet, Røde Kors, Landsforeningen for hjerte- og lungesyke, idretten, korpsbevegelsen, foreningene, lagene osv. er en stor folkebevegelse som bidrar på en meget positiv måte i det norske samfunnet. Det er bra at våre nye regjeringspartier har fått med seg dette. Men det er to sentrale spørsmål: for det første om de vil huske den varme omtalen og de fagre ordene når det kommer til det harde i regjeringskontorene, og om de faktisk vil gjøre noe konkret for frivillighetssektoren. I budsjettet er det litt usikre signaler. Vi registrerer at man sier positive ting om frivillighetskontorer, og om mer penger til frie fond. Man sier noe om et frivillighetsregister. Men spørsmålet er hvordan det følges opp.

Vi har opp gjennom tidene sett mange eksempler på politikere som har kort hukommelse, og «valgloftealzheimer» – for å bruke et slikt ord – er en relativt utbredt sykdom i det politiske liv i Norge. Fra Fremskrittspartiets side er resepten for frivillighetssektoren klar, og den er også i tråd med det organisasjonene har fremmet ønske om.

Vi må forenkle merverdiavgiftsreglene og gjøre skatte-reglene mest mulig enkle for den frivillige sektoren. Det er jo slik at hvis man driver et idrettslag eller en forening, har man ikke de samme administrative ressurser som store bedrifter har. Men mye av regelverket er dessverre det samme. Vi håper at et frivillighetsregister kan bidra til å få endret reglene og gjøre det enklere å drive i frivillighetssektoren i Norge.

Vi må bygge videre på den skattefradragordningen som ble innført av Bondevik-regjeringen med Fremskrittspartiets støtte, og gjerne utvide den både i omfang og beløp, gjerne opp til 24 000 kr. Det er ikke hyggelig når vi ser at Regjeringen legger opp til at fradraget skal stå stille, at man ikke går inn for de 15 000 kr som de gamle regjeringspartiene foreslo, og som gikk i riktig retning.

Vi må få likestilt statlige spill og de frivilliges lotteri-virksomhet med hensyn til bl.a. premier. Spør man folk rundt om i Frivillighets-Norge, er dette svært sentralt for

å sikre inntekter på lang sikt. På dette området er det også slik at de frivilliges lotterier over tid har fått langt dårligere forhold enn det som er tilfellet for de statlige spill.

Vi må sørge for at offentlige etater bedrer sitt samarbeid med de frivillige og setter dette sentralt i sitt arbeid framover.

Vi må sørge for at kulturbudsjettene prioriterer de frivillige organisasjonene og ikke de store, sentrale prestisjeprosjektene, slik det har vært en tendens til, bl.a. gjennom det store operabygget som etter hvert skyter opp her i Oslo.

Vi må også reversere de vedtak som Stortinget har gjort i den såkalte automatsaken. Nå kan det jo være at internasjonale domstoler sørger for å gjøre det for oss, men foreløpig lever veldig mange i usikkerhet på dette området. Som min kollega representanten Woldseth var inne på, er det faktisk også slik at det er mange tusen små foreninger og lag som har sine inntekter på dette området – psoriasisforeninger, idrettslag, korps osv. Det er faktisk slik at når en liten forening lokalt får en inntektsreduksjon på 200 000–300 000 kr, er det et ganske kraftig innhogg i den virksomheten som man driver med.

Jeg merket meg at statsministeren i sin regjeringserklæring sier:

«Regjeringen vil legge til rette for gode vilkår for frivillig sektor som viktige bidragsyttere og supplement til de offentlige tjenestene.»

Vi har også merket oss positive trekk ved det budsjettet som Regjeringen nå har lagt frem. Vi er imidlertid fortsatt usikre, og vi føler at det er lenge til man kan si at den sittende regjering er vennlig i forhold til de frivillige organisasjonene.

Så til en konkret sak i budsjettet. Representanten Gjul åpnet diskusjonen om dette med et pop- og rockopplevelsessenter. Jeg tror hun i sitt innlegg tre ganger spurte om hvor Per Sandberg er. Det kan muligens være litt diskutabelt å stille det spørsmålet i dag, for som representanten Gjul sannsynligvis vet, er Per Sandberg høyst sannsynlig i en begravelse i dag. Nå vet hun det, iallfall. Hun påpekte helt riktig at Fremskrittspartiet har justert sitt standpunkt i saken. Det legger vi ikke skjul på. Når vi ser svært gode grunner til å justere vårt standpunkt, gjør vi det. Jeg tviler ikke på at man i Trøndelag har et utmerket pop- og rockmiljø, og at det har gitt oss mange gode artister. Man kunne sikkert nevnt flere enn de fire gruppene som hun nevnte i sitt innlegg. Men det er et faktum at 80 prosent av musikkbransjen holder til i Oslo. Det er et faktum at FONO har sagt at Oslo er det alternativet som bør velges. Det er et faktum at Institutt for Norsk Populærmusikk, Norsk Folkemuseum, Norsk Viseforum, Norsk Musikkbibliotekforening, Norsk Folkemusikk- og Danselag, Norsk Country Musikk Forbund bl.a. har tatt til orde for Oslo. Det er et faktum at den klart billigste løsningen er Oslo. Av de tall vi har fått oss forelagt så langt, ligger Oslo-alternativet på om lag 20 mill. kr, mens Trondheim-alternativet ligger på 32 mill. kr, hvilket er en relativt betydelig forskjell. Det er også slik at det er veldig mange norske artister som tydelig har sagt at de støtter forslaget om Oslo. Vi er faktisk avhengig av de norske artistene for å få dette

prosjektet opp å stå. Blant de store norske artistene som har tatt til orde for Oslo, er Arne Bendiksen, Jahn Teigen, Lillebjørn Nilsen, Jan Eggum, Steinar Albrigtsen, Kaizers Orchestra, Turboneger, Sissy Wish, Surferosa, Karen Jo Fields, osv., osv. Jeg kunne fylt resten av de to minuttene jeg har igjen, med navn.

Det er altså slik at både bransje og økonomi tilsier at dette skal være det rette stedet å legge det. Og når det er så massivt på dette området, ser Fremskrittspartiet ingen grunn til ikke å justere sitt standpunkt, og det burde også regjeringspartiene gjøre. Når man gjør slike valg kun ut fra distriktshensyn, kan det bli veldig galt. Jeg kan forsikre representanten Gjul om at vi på ingen måte har noen trønderfrykt i Fremskrittspartiets gruppe. Vi har faktisk også en parlamentarisk nestleder som er trønder.

Britt Hildeng (A) [12:16:51]: Tilnærmingen til kultur har gjennom mange år vært preget av stor velvilje, men liten interesse. For de store ordene har i liten utstrekning manifestert seg i reelle prioriteringer og kraftfulle kulturbudsjetter.

Sett på bakgrunn av tidligere historie vil jeg driste meg til å si at vi står overfor et kvantesprang: Ikke bare har Regjeringen i sin tilleggsinnstilling økt bevilgningen til kultur med 170 mill. kr, men har i tillegg forpliktet seg til et kulturløft, en opptrapping av kultursatsingen til 1 pst. av statsbudsjettet innen 2014. For ytterligere å understreke at kultursatsingen ikke bare hører hjemme i festtalene, har Regjeringen forpliktet seg til å fremme en kulturlov som gir uttrykk for det offentliges ansvar for kulturfeltet. For det er slik på dette området som på andre velferdspolitiske områder: Markedet er ikke et effektivt virkemiddel. Dersom målet er at en skal sikre utviklingsmuligheter for ulike kulturmiljøer og nye kulturelle uttrykksformer, det være seg majoritets- eller minoritetsmiljøer, det være seg korpsbevegelse, rock eller distriktopera, eller dersom en skal sikre en allmenn tilgjengelighet til kulturopplevelser, må en ta til etterretning at markedet og dets mekanismer ikke vil sikre dette. Derfor er det behov for en aktiv kulturpolitikk nedfelt i lov og ved økonomisk tilrettelegging.

Vår nasjonale kulturarv er viktig for vår identitet. Den gir oss røtter og opplevelse av fellesskap – en trygghetskapende ballast som er god å ha med når vi møter morgendagens globaliserte samfunn og med det nye kulturuttrykk.

Men behovet for kulturell identitet gjelder ikke bare for majoritetsbefolkningen. Kanskje er behovet enda større for minoritetene i vårt land. Vår historie er full av overgrep mot minoriteter, bl.a. mot den samiske befolkning, og mange samer har i vår nære fortid vokst opp og følt seg mindreverdige og tvunget til å fornekte sin kultur og identitet. Det er derfor fantastisk å se i dag hvordan den samiske kulturen blomstrer, og det er viktig å støtte opp om den veksten og ta vare på de samiske kulturminnene slik som det gjøres i budsjettet.

Gjennom innvandring har Norge fått nye minoriteter. Vi må ikke gjøre de samme overgrep om igjen. Behovet for kulturell identitet gjelder alle. FN's barnekonvensjon understreker dette: Utdannelse av barn skal ha til hensikt

å utvikle respekt for barnets foreldre, barnets egen kulturelle identitet, språk og verdier. Dette forplikter og må, slik Regjeringen legger vekt på, også komme til uttrykk når kulturressurser skal fordeles.

Til slutt noen ord om idretten. Den bevegelsen jeg kommer fra, arbeiderbevegelsen, vet hvilken betydning idretten har hatt, ikke bare for fysisk fostring, men også for sosial identitet og samfunnsdeltakelse. Vi må legge den forståelsen til grunn når vi i dag bygger flerbrukshaller og gjør dem tilgjengelig for alle. Alle betyr også at en må ha rom for nye idrettsgrener – idrettsgrener som ikke har vært de tradisjonelle norske grenene. Det betyr cricketbaner, basketballbaner, baner for landhockey, volleyball osv.

Jeg føler meg trygg på at når tippemidlene skal fordeles, vil statsråden aktivt følge opp Soria Moria-erklæringen, som sier at en vil

«synliggjøre det flerkulturelle perspektivet på alle felter i kulturlivet og bidra til å skape bedre møteplasser mellom majoritets- og minoritetskulturer».

May Hansen (SV) [12:22:20]: På vegne av SV vil jeg si tre ganger hurra for dette kulturbudsjettet.

Det var en stor opplevelse å høre under finansdebatten at representanten Lånke fra Kristelig Folkeparti gratulerte statsråden med budsjettet, og at også representanten Olemic Thommessen var fornøyd. Det mener jeg også at han har sagt mange ganger under denne debatten. Den eneste representanten i denne salen som har stor uro og angst, er representanten fra Venstre.

Det var et viktig forarbeid regjeringspartiene gjorde innenfor kultursektoren da de etablerte en solid kulturpolitisk plattform gjennom Kulturløftet. En av SVs viktigste fanesaker innenfor kulturpolitikken har gjennom mange år vært å få til at 1 pst. av statsbudsjettet skal gå til kulturformål. Arbeidet for å nå dette kulturpolitiske målet er nå startet, med årets budsjett. Og det vil videreføres, fordi statsråden har finansministeren med på laget.

En annen stor seier for SV er kulturkortet. Meningen med kulturkortet er at kunst og kultur skal være tilgjengelig for alle barn og unge, uavhengig av foreldrenes økonomi. Barn og unge må få et alternativ. Vi vil legge til rette for at de fra å være varekonsumenter skal bli kulturkonsumenter. Vi vil legge til rette for at barn og unge får kunst- og kulturopplevelser – slik at de bare må ha det.

Det er veldig bra at det nå settes av midler til kartlegging av kunstnernes levekår. Kunstnerorganisasjonene skal trekkes med i forkant av denne kartleggingen for å sikre at deres kompetanse og erfaringer legges til grunn for den videre prosessen. Ulike kunstnere har vanskelige arbeidsvilkår, og mange lever av veldig små inntekter. Det vil være viktig å se på kunstnernes levekår og på trygdeordningene for disse gruppene – bl.a. fødsels- og adopsjonspengetordninger, sykepengetordninger, pensjonsordninger og dagpengetordninger.

Regjeringa tar nå det første steget på veien mot en mer helhetlig kulturpolitikk på tvers av sektorene. Samarbeid på tvers av sektorene har SV etterlyst i mange år for få en

totaloversikt over kultursektorens mange oppgaver, som er fordelt på flere departementer.

Ved å se helhetlig på kulturpolitikken vil vi kunne øke mangfoldet. Det er viktig med et aktivt samarbeid med lokalt næringsliv for å få til en kulturbasert næringsutvikling. Men markedet alene er ikke tilstrekkelig for å sikre kvalitet og mangfold innenfor kulturlivet. Staten vil alltid måtte ha et overordnet ansvar for å fremme Norge som kulturnasjon, og har dermed et spesielt ansvar for å ta vare på kulturområder som har verdier utover det rent kommersielle.

Det er et viktig mål å sørge for like vilkår for kvinner og menn innenfor kulturfeltet. Norske filmmiljøer, særlig Norsk Filminstitutt, har jobbet aktivt med å få flere kvinner inn i filmproduksjonen, både foran og bak kameraet. Dette er bra. I den skapende prosessen er det viktig å ta vare på et mangfold av uttrykk, fordi kvinner og menn ser ulikt på verden. Det er ekstremt viktig at vi nå får et likestillingsperspektiv inn i kulturpolitikken. Det håper jeg at statsråden vil være opptatt av også framover.

Noe annet som er viktig i dette budsjettet, er at kommunesektoren og fylkene har fått en betydelig styrking av sin økonomi. Det gjør at det nå er rom for en styrking av kultur og frivillighet rundt omkring i kommuner og fylkeskommuner.

SV har også de siste fire årene vært opptatt av at når man setter opp kulturbudsjettet, så må man se helhetlig på fylkene rundt omkring i landet. Det er slik at det er ulike tilskudd til de enkelte fylker. Derfor er jeg særs glad for – jeg må få sende ett lite julekort hjem – at Østfold har fått styrket sine kulturområder, Medieparken i Fredrikstad, Østfoldmuseet, Galleri F 15, Momentum, Østfold Teater og Institutt for Journalistikk. Det er bra.

Espen Johnsen (A) [12:27:46]: I veldig store deler av Kultur-Norge blir det budsjettet som vi i dag skal vedta, omtalt i gode og positive ordelag. Det er jubel og entusiasme – det er et løft for kulturen. I en tid på året da natta senker seg svart, er neste års kulturbudsjett nærmest for Lucia å regne. Det vil i alle fall lyse opp kulturlivet over det ganske land.

I bladet til Norsk Skuespillerforbund kan vi lese at forbundslederen omtaler dette budsjettet slik:

«En strålende julegave!»

Videre blir det konstatert:

«Kulturkameratene Sp, SV og AP har vist at de mener alvor med Kulturløftet sitt.»

Skuespillerforbundet har helt rett. Vi mener alvor med kulturløftet vårt. Derfor har vi nå startet den mest ambisiøse opptrappingen av kultursektoren noen gang fram mot målet om at kulturen skal utgjøre 1 pst. av bevilgningene over statsbudsjettet.

Flere av representantene fra de partiene som nå sitter i opposisjon, har minnet om at det ville være når de konkrete budsjettene skulle legges fram og de ordentlige pengene skulle på bordet, at en fikk se om det virkelig lå noe i løftene fra regjeringspartiene. Den saken skulle nå være avsluttet. Opptrappingen er i gang. Kulturen skal løftes. Og løftene blir holdt.

Kulturbudsjettet er et budsjett som først og fremst løfter store deler av kulturlivet, fordi kulturen i seg selv er viktig. Men det er også et budsjett der en tar innover seg at kultur også er opplevelser, kultur er trivsel og glede, kultur er næringsutvikling og arbeidsplasser.

Derfor er distriktsprofilen i budsjettet så tydelig. Fler-tallet styrker bl.a. de regionale scenekunstinstitusjonene. Vi reverserer Bondevik-regjeringens kutt i Frifondsordningen for de frivillige organisasjonene. Vi øker bevilgningene til Norsk kulturfond, og vi styrker den regionale filmsatsingen.

Alt dette er eksempler på tiltak som bidrar til at publikum på de ulike kulturarrangementene får flere og bedre opplevelser, at vi får flere og bedre produksjoner også i distriktet, og som legger til rette for at flere turister og tilreisende kan ta del i og oppleve kultur rundt omkring i landet.

La meg ta to eksempler:

Peer Gynt-stemnet er en festival som hver sommer trekker flere tusen tilreisende til Oppland og Gudbrandsdalen. De kommer for å se teatret, de kommer for å se samspillet mellom profesjonelle skuespillere og musikere og lokale amatører, de kommer for å oppleve god litteratur, gode konserter og andre gode kulturuttrykk. Det i seg selv er viktig, fordi Ibsen og Grieg har stått for uvurderlige kulturelle uttrykk og bidrag til norsk kulturliv. Men det er også viktig fordi det medfører stolthet, tro og optimisme blant alle dem som er med i en eller annen form. Det betyr arbeidsplasser i distriktet, og det betyr vekst i en av de næringene der vi i Norge har veldig gode muligheter, nemlig opplevelsesnæringen. For neste år ber vi om at departementet vurderer om Peer Gynt-stemnet skal bli knutepunktinstitusjon som sjangerovergripende festival. Jeg tror at samspillet mellom profesjonelle utøvere og lokale amatører er et av suksesskriteriene for å skape et videre løft for kulturen.

Et annet eksempel er filmene «Vinterkyss» og «Pitbullterje». «Vinterkyss» går sin seiersgang i festival- og prissammenheng. Filmen er bl.a. nominert som norsk kandidat til Oscar-prisen for beste utenlandsk produksjon, og den mottok for kort tid siden juryens hovedpris som beste film under det amerikanske filminstituttets filmfest i Los Angeles. «Pitbullterje» går nå på kinoer rundt om i landet. Så langt har over 148 000 sett filmen. Det kan bli Film3s første kommersielle suksess. Begge filmene er eksempler på at satsing på regionale filmmiljø, som Film3 på Lillehammer, bidrar til utvikling av god norsk film og til næringsutvikling og arbeidsplasser. Økt satsing på de regionale filmmiljøene er derfor en viktig del av regjeringens partiens filmsatsing.

Det blir etablert flere nye selskaper, flere arbeidsplasser, og flere vil bosette seg i distriktene. Det er kanskje ikke arbeidsplasser og meromsetning vi først og fremst tenker på når vi går på kino for å se en god norsk film, eller når vi ser en god norsk TV-produksjon. Det bør det heller ikke være. Men det er en ikke uvesentlig bieffekt av de gode filmene at det blir arbeidsplasser. Derfor er det å satse på kultur, satse på film, et viktig bidrag også i distrikts- og næringspolitikken. Når Energikampen blir vist

på NRK, og når «Pitbullterje» går på kino, blir det arbeidsplasser i Vågå, Lillehammer og andre steder i innlandet. Slike eksempler finner vi over hele landet.

På slutten av året kan det derfor være fint å vite at når vi nå går inn i 2006, er det i trygg forvisning om at ambisjonene for norsk film ikke blir svekket, men styrket.

I Soria Moria-erklæringen sier vi at vi skal realisere Kulturløftet. Det er den jobben vi er i gang med med dette budsjettet.

Tove Karoline Knutsen (A) [12:33:19]: Vi har fått en kulturregjering – en regjering av tre partier som gikk til valg på et løfte om et kulturløft. Det er vi i gang med nå. Vi har startet langspurten fram mot 2014, det året vi har blinket ut da kulturbudsjettet skal utgjøre minst 1 pst. av statsbudsjettet.

Norge som kulturnasjon må bygges langs to hovedlinjer: en tydelig satsing på de skapende og utøvende profesjonelle aktørene og miljøene – som vi har mange av over hele landet – og det frivillige kulturlivet, som utøves med stort engasjement av både voksne og barn.

Regjeringen har tatt flere grep for å sikre kulturpolitikken langs disse to hovedlinjene. I Soria Moria-erklæringen følger man opp Kulturløftets punkt om å innføre en enkel, generell kulturlov for å uttrykke det offentliges ansvar på kulturfeltet. Regjeringen har også bebudet en kunstmelding, som på bred basis skal kartlegge kunstneres levekår. Det er et viktig steg i retning av å løfte en gruppe med lav og uforutsigbar inntekt – for *det* er faktisk tilfellet for mange kunstneres vedkommende.

Regjeringen har for neste år tatt noen ekstra løft på noen viktige felt. Det skal satses mer på film. Norsk filmfond har fått en økning på 14 mill. kr på neste års budsjett. Regjeringen har også økt tilskuddet til den regionale filmsatsingen. Framveksten av spennende filmmiljøer rundt om i landet viser en viktig utvikling på filmfeltet, som kan føre til en vitalisering av filmen her hos oss, slik det har skjedd i Sverige – hvor Film i Väst i Trollhättan og Film i Norr i Luleå har vært viktige bidrag til svensk films suksess de siste årene, både kvalitativt og kommersielt. Jeg må i den forbindelse nevne at en av Skandinavias fremste filmscenografer i et intervju i Aftenposten nylig kalte Filmcamp Målselv i Troms for Nordens fremste og beste filmstudio.

Også på musikkområdet tas det nå viktige grep. Etableringen av tre nasjonale sentre for ulike musikkformer som jazz, rytmisk musikk, folkemusikk og folkedans, pop og rock er et håndslag til sterke og vitale musikkmiljøer rundt om i landet, som både kan vise til skapende og utøvende musikere av internasjonal klasse, og en bredde og et engasjement som favner fra musikkskoleelever til godt voksne folk. Den nasjonale scenen for folkemusikk og folkedans skal etableres i Oslo, i Schous-kvartalet, og blir et kulturelt omdreiningspunkt for både norsk tradisjonskultur og de flerkulturelle uttrykkene. Jeg vil understreke at vi ønsker å løfte det flerkulturelle feltet, uansett om en velger å organisere seg på etnisk-norsk vis eller ikke. Cosmopolite i Oslo blir viktig for jazzzen, som nasjonal jazzscene. Norsk jazz har mange strålende utøvere, og jazzzen trenger og fortjener en nasjonal scene.

Det nasjonale pop- og rocksenteret skal ligge i Trondheim og Namsos. Ideen har vokst fram av et bredt engasjement i de to byene og i Midt-Norge, og har fått stor oppslutning også utenfor regionen og av flere organisasjoner og enkeltpersoner som jeg ikke skal nevne her. Når et slikt senter blir lagt til Trøndelag, skjer altså det i en region som har sterke tradisjoner innen pop og rock. Jeg vil trekke fram noen viktige musikkhistoriske begivenheter som fant sted for 30 år siden. Det var da de internasjonale politiske strømningene løp sammen med utvikling av nye musikalske uttrykk, som her hos oss gav seg utslag i en svært viktig språklig nyvinning: Vi begynte å bruke norske dialekter, til og med i rocken. Det var denne utviklingen som fant et særdeles kraftfullt uttrykk i det som ble kalt trønderrocken, og som senere har gitt en språklig plattform for musikere som DumDum Boys, Stavangerensemblet, Anne Grete Prøis og Kaizers Orchestra.

Det at det nå satses på tre nasjonale musikkcentre – to i Oslo og ett i Trøndelag – er et viktig ledd i den kulturelle nasjonsbyggingen, hvor det faktisk er viktig å ha nasjonale institusjoner også utenfor hovedstaten. De nasjonale scenene får oppgaven med å utvikle aktive nettverk, hvor de mange sterke og levende musikkmiljøene rundt om i landet må aktiveres. Regjeringen har lovet å sørge for å bidra til utvikling av nettverket, og *det* skulle matche godt med de aktuelle musikkorganisasjonenes intensjonsdokument, Samstemt, som for første gang tar til orde for et samlet formidlingskonsept for jazz, pop, rock og folkemusikk.

Det var nokså spesielt å være til stede her i salen under utenriksdebatten for vel en uke siden. Det var første gang jeg hørte en norsk utenriksminister åpne sitt innlegg i Stortinget med å snakke om kultur. Regjeringen har tatt inn i budsjettet det kuttet på 20 mill. kr til kultur og informasjon som Bondevik II-regjeringen foretok. Det var flott å høre utenriksminister Jonas Gahr Støre snakke om betydningen av en sterk utenrikspolitisk kultursatsing. Kultur må være en viktig del av folk til folk-samarbeidet, ikke minst i nordområdepolitikken. Et slikt samarbeid har eksistert i flere generasjoner i nord og har knyttet bånd mellom folkene som verken varm eller kald krig har makttet å rive i stykker. Det er derfor gledelig at Regjeringen også inkluderer kultur når man skal utforme en helhetlig og sektorovergripende politikk for nordområdene og for den samhandling vi for øvrig skal ha med det internasjonale samfunn og med hverandre.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en talletid på inntil 3 minutter.

Hans Olav Syversen (KrF) [12:39:00]: Representanten Britt Hildeng hadde et utmerket innlegg om ballast og røtter, altså vår nasjonale kulturarv. Og i en replikk til representanten Sande tidligere i dag tok jeg opp det som vel med litt vage ord står i Soria Moria-erklæringen, nemlig at vår nasjonale kulturarv også betyr vår kristne kulturarv.

Hvis jeg forstår representanten Hildeng rett, var det selvsagt en balansegang; man måtte ikke virke overlegen på vegne av sin egen kulturarv i møtet med andre kulturer. Men så er det altså en annen side av det samme: Det er å

virke forlegen på vegne av egen kulturarv. Der må jeg si at denne regjeringen melder seg ganske godt på når det gjelder å virke forlegen på vegne av den kristne delen av kulturarven. Det er vel det vi nå ser resultatet av, når vi over to sider i VG i dag får greie på at en skole i Lillehammer med i underkant av 20 elever med en annen etnisk opprinnelse enn norsk begrunner hvorfor man ikke lenger skal ha skolegudstjeneste, mens rektor ved en av Oslo-skolene, Gran skole på Furuset – og de som kjenner den skolen, vet at de tar integreringspolitikken svært på alvor – sier følgende:

«Den kristne julefeiringen har lang tradisjon, og det blir helt feil å kutte ut skolegudstjenesten. Det er et ikke-tema hos oss.»

Jeg ser også brevet fra Fylkesmannen i Østfold til skolene i Fredrikstad som et utslag av de signalene den nye regjeringen har gitt. I et brev til en skole skriver fylkesmannen, som det står i VG, at julegudstjenester blir «stemplet som ulovlig religionsutøvelse».

Jeg tror heller man skal lytte til muslimske Aslam Ahsan, som jeg også tror har en partibakgrunn som gjør at noen kanskje vil lytte mer til ham enn til andre. Han sier:

«Jeg har ingen forståelse for at muslimske barn skal føle seg støtt av en kristen høytid. (...) Selvfølgelig bør muslimske barn få lov til å la være å delta (...), men vi må ikke avskaffe tradisjoner fordi de virker støtende på andre.»

Det er trist å måtte erkjenne at vi har fått en regjering som åpenbart er forlegen på vegne av viktige deler av den norske kulturarven.

Magnar Lund Bergo (SV) [12:42:15]: Vi har justert vårt standpunkt i forhold til Rock City, sier Ulf Erik Knudsen. Ulf Erik Knudsen bygger hele sin argumentasjon på det som har kommet fram i forbindelse med høringer og kommentarer etter at saken er blitt utredet. Det er grunn til å minne både Knudsen og Fremskrittspartiet om at muligheten til å gå inn på slike typer utredninger og høringer, er blitt avvist i Stortinget flere ganger. Hadde Fremskrittspartiet fått det slik som de ville, og slik som de har stemt i salen tidligere, hadde alt vært plassert i Namsos, ingenting i Trondheim og ingenting i Oslo.

Så en liten tur innom representanten Skei Grande. Da de rød-grønne partiene lanserte Kulturløftet, sa vi at 1 pst. av statsbudsjettet skulle gå til kultur, og det skulle gjennomføres i løpet av ti år. Skei Grandes kommentar var at dette var «patetisk populistisk overbudspolitikk». Det var for ca. to år siden. I årets valgkamp sa representanten Skei Grande til meg at Venstre skal gjennomføre dette i løpet av fire år. I en debatt om Nasjonalbiblioteket slo hun endog til med at dette skal gjennomføres i løpet av ett år. Da er det kanskje greit å gjøre Skei Grandes ord til sine egne og si at dette er patetisk populistisk overbudspolitikk.

Hva er det så de gjør i praksis? Hva er det Venstre får til i praktisk politikk? På årets kulturbudsjett har vi sett at i det forslaget som også hadde Skei Grandes signatur, var det foreslått 1,3 pst. økning på kultur. Det er å reversere, det. Det er ikke engang en kompensasjon for pris- og lønnsvekst.

Det er som om jeg skulle ringe hjem til kona mi og si at i år har jeg tenkt å gå hjem til Drammen til jul. Jeg starter i dag, i morgen er jeg ved Vinterbro, og lille julaften ser det ut som om jeg er i Moss. Jeg skal ikke bruke Venstres veikart, jeg skal ta det rød-grønne toget til Drammen.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til rammeområde 3.

Vi går over til debatten om rammeområde 2, Barne- og likestillingsdepartementet.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [12:44:46]: Eg vil også her først få takke komiteen for ei veldig ryddig budsjettbehandling, og for eit godt samarbeid.

I mitt innlegg vil eg snakke mest om Kristeleg Folkeparti sin politikk, og reknar med at dei ulike partia kjem inn på sine primærstandpunkt og bakgrunnen for deira behandling av budsjettet.

Familien er begynnelsen på livsvandringa til eit barn. Familien rammar inn oppveksten, same korleis familien er samansett. Derfor er Kristeleg Folkeparti oppteke av å gi familien betre odds for å lykkast i oppgåva si. Vi fremjar derfor forslag om å gjere samlivskurset «God start» tilgjengeleg over heile landet, eit samlivskurs som gir nybakte foreldre verktøy til å takle kvardagen. Dette er spesielt viktig i ei tid då svært mange ekteskap blir oppløyste og mange barn får ein endra kvardag og livssituasjon. Kan ein snu denne trenden ved førebyggjande arbeid som gjer at familien kan leve betre saman, vil dette kunne ha positive konsekvensar, både mellommenneskeleg og samfunnsøkonomisk.

I ein slik samanheng er det viktig at det arbeidet som den regjeringa som nett har gått av, har lagt ned i utvikling av kunnskap og kompetanse i familievernet, blir følgt opp. Eg er glad for at den nye regjeringa vil føre ordninga med to spor i familievernet vidare, både det kyrkjelege og det offentlege.

Foreldra har hovudansvaret for oppveksten til barna. Då er det viktig for samfunnet å leggje best mogleg til rette for at dei kan følgje opp det ansvaret på ein god måte. Kva det vil seie, varierer frå familie til familie. Familiar er forskjellige og har ulike behov.

Nettopp derfor er Kristeleg Folkeparti oppteke av at staten må leggje til rette for ulike val. Når vi veit at 80 000 barnefamiliar tek imot kontantstøtte, og at svært mange av desse ønskjer å fortsetje med det, tek vi ikkje familiane sine behov på alvor ved å kutte 273 mill. kr i kontantstøtta. Ein samla komite seier i innstillinga at «det er viktig at det blir ført en familiepolitikk som er tilpasset familienes ønsker og behov». Då er det uforståeleg at regjeringspartia går inn for å redusere valfridomen til familiane ved å kutte i kontantstøtta.

Høgre, Kristeleg Folkeparti, Venstre og Framstegspartiet fremjar forslag i innstillinga der vi ber Regjeringa sørge for at det ikkje blir teke ytterlegare kutt i kontantstøtta før vi når full barnehagedekning. Dette er eit beskjedent forslag, som regjeringspartia burde kunne stemme for. Det var jo denne budskapet dei gav småbarnsforeldra på Soria Moria. No må dei gi dei den tryggleiken dei lova.

Barnehagane er ein viktig samfunnsinstitusjon, som hjelper foreldre med omsorg og oppseding. Barnehagane formidlar verdiar og kultur og bidreg til at barna opplever glede og meistring i eit sosialt og kulturelt fellesskap. Derfor satsar Kristeleg Folkeparti på barnehagen. Men vi prioriterer annleis enn regjeringspartia. For oss er full barnehagedekning og likeverdig behandling av private og offentlege barnehagar viktigare enn å setje ned maksimalprisen ytterlegare for dei som allereie er så heldige å ha ein barnehageplass. Den prioriteringa har vi synleggjort gjennom våre forslag som ligg i innstillinga.

Familiepolitikken handlar om å leggje til rette for gode val og gi foreldra rettleiing og støtte. Først og fremst handlar det om tid og relasjonar. Som politikarar kan vi ikkje skape den gode samtalen, men vi kan leggje til rette for at foreldre ikkje blir etne opp av arbeidslivet, ved å leggje til rette for gode permisjonsordningar og mogleheit for deltidsarbeid.

Som politikarar kan vi ikkje avskaffe skilsmisse, men vi kan tilby samlivskurs og førebyggjande familiararbeid. Som politikarar kan vi ikkje tvinge fedrar til å prioritere samvær med barn, men vi kan leggje til rette for at foreldreskap er like forpliktande anten du er mor eller far, og halde av permisjonstid til pappa. Som politikarar kan vi ikkje gi omsorg til barn som blir svikta av foreldra, men vi kan leggje til rette for at samarbeidet mellom dei fagmiljøa som arbeider med vanskelegstilte barn og foreldra deira, blir betra.

Kristeleg Folkeparti støttar derfor barnevernet som viktig medspelar og ressurs for foreldra. Vi støttar også tilskottsordninga til barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn som eit målretta verkemiddel for å betre oppvekst og levekår for barn og unge med spesielle behov.

Som politikarar kan vi ikkje sikre alle barn venner, men vi kan satse på gode barnehagar og gode skular med bevisste og skolerte vaksne som legg til rette for leik og læring og har nulltoleranse for mobbing. Då er prosjekt som «Skal – skal ikke» viktige, og eg er svært glad for at kyrkje-, utdannings- og forskingskomiteen har lagt inn midlar til vidareføring av dette viktige verdiprosjektet.

Det er mange utfordringar som ligg framfor oss i familiepolitikken. Eg trur at vi går inn i ein spennande periode, der denne komiteen vil vere med og løfte opp og diskutere viktige ting.

Til slutt vil eg ta opp dei forslaga i innstillinga som Kristeleg Folkeparti er medforlagsstillar til.

Presidenten: Representanten May-Helen Molvær Grimstad har tatt opp de forslag som hun refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Gunn Karin Gjøl (A) [12:43:08]: For representanten Molvær Grimstad og Kristelig Folkeparti er valgfrihet et veldig viktig begrep i familiepolitikken. Det er det for oss alle sammen. Vi kan konstatere at når valgfriheten nå endelig er i ferd med å bli reell, i den forstand at vi er ferd med å få full barnehagedekning og lave priser, velger foreldrene i stor grad å benytte dette tilbudet.

Statistisk sentralbyrå har foretatt undersøkelser som viser at dersom yrkesdeltakelsen blant kvinner hadde vært like lav som den er i Tyskland, ville verdiskapningen i Norge vært mange milliarder kroner lavere. Det ville ha bidratt til lavere skatteinngang og mindre velferd i Norge. At 80 pst. av småbarnsmødrene er yrkesaktive, er helt åpenbart viktig for verdiskapningen. Men når nærings- og handelsminister Odd Eriksen nevner det samme, stritter Molvær Grimstad imot.

Er det egentlig slik at Kristelig Folkeparti ikke ønsker at småbarnsmødre skal være yrkesaktive? Er det egentlig slik at Kristelig Folkeparti nå motstrebende innser at når barnehagene blir billigere og flere, er det mange kvinner som heller velger det enn å være hjemme?

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [12:44:24]: Eg takkar representanten Gjul for spørsmålet.

I Kristeleg Folkeparti er vi opptekne av at vi skal få full barnehagedekning, og at alle som ønskjer barnehageplass, skal få det.

Men det som var så merkeleg med næringsministerens utspel, var at det hørtest ikkje ut som om vi i Noreg hadde råd til at dei foreldra som ønskjer å vere heime med barna, skal vere det. Vi ønskjer ikkje ei einsretting av politikken i den grad at vi berre skal stimulere til eitt val, at alle skal vere ute i yrkesaktivitet heile tida. Men vi legg til rette for ein valfridom der foreldra sjølve kan ta dette valet. Vi må òg sjå på den verdien det har at nokon ønskjer å vere heime – det må også bli verdsett.

Eg ønskjer at alle som ønskjer å vere yrkesaktive, skal vere det. Derfor har det vore viktig for oss å få full barnehagedekning. Vi er på rett veg, men vi er ikkje heilt i mål. Men eg trur dessverre det tek endå lengre tid å få full barnehagedekning når Regjeringa prioriterer ytterlegare senking av maksprisen, framfor å prioritere først å få full barnehagedekning.

May Hansen (SV) [12:53:10]: Det har i den senere tid kommet fram flere saker hvor mindreårige asylsøkere har blitt borte fra norske mottak. Dere har en svarplikt til regjeringspartiene i innstillingen, hvor dere sier at «barnevernet allerede i dag har ansvar for oppfølging av enslige mindreårige i mottak».

Dere sier videre:

«Det avgjørende vil være om barnet har behov for et tiltak etter barnevernsloven. Dersom barnet lever i en forsvarlig omsorgssituasjon, for eksempel hos slektninger, vil barnevernstjenestens ansvar være av subsidiær karakter.»

Hvordan skal barnevernet oppdage hvordan disse barna har det, og hvilke omsorgsbehov de har? Det er ingen godkjenningsordning, det er ingen tilsynsordning med mindreårige asylsøkere, og det er heller ikke slik at barnevernet undersøker situasjonen til disse barna når de kommer til landet. Dette er våre svakeste unger, og jeg lurar på hvordan dere har tenkt at barnevernet skal vite hvilke omsorgsbehov disse barna har?

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [12:54:28]: Det er eit viktig spørsmål representanten May Hansen her tek opp, om dei mindreårige flyktningane. I dag er det slik at kommunane har eit ansvar for dei barna som er i kommunen. Det har vore drøfta ulike tiltak og kva ein kan gjere for å sikre desse barna best. Det er riktig som vi peiker på, at ein viser til det ansvaret som kommunane har i dag, og at for alle barn som er i Noreg i dag, gjeld FN's barnekonvensjon. Barnevernslova gjeld for alle barn som oppheld seg i Noreg, òg einslege mindreårige asylsøkjjarar. Derfor er det viktig at dette arbeidet blir følgt nøye. Vi har tru på at kommunane vil følge opp dette ansvaret. Om det viser seg at det ikkje skjer, får vi følgje utviklinga innanfor dette området nøye.

Erling Sande (FrP) [12:55:40]: Representanten Molvær Grimstad har eit engasjement for barn og unge, og trass i dette har Kristeleg Folkeparti dei siste åra hatt ansvaret for ein kommuneøkonomi som har gjort at mange kommunar har mått kutte – det vere seg lågare bemanning i barnehager eller færre lærarar i skulen. Under Kristeleg Folkeparti veit vi òg at alkoholforbruket blant unge har auka og bite seg fast på eit høgt nivå, samtidig som dei rusfrie møteplassane rundt omkring i landet har blitt færre.

Kva vil Kristeleg Folkeparti gjere for at barn og unge rundt om i landet vårt får eit betre tilbod?

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [12:56:28]: Kristeleg Folkeparti er opptekne av situasjonen og oppvekstvilkåra for barn og unge. Derfor har det vore viktig for oss å prioritere ein offensiv barne- og familiepolitikk. Oppvekstvilkåra i storbyane, som har vore nemnt tidlegare, er viktige. Kommuneøkonomien er òg viktig i forhold til det velferdstilbodet kommunen skal gi til barn og unge. Den førre regjeringa, Samarbeidsregjeringa, la opp til ei auka løyving til kommunane. Vi veit at det var eit ønske om å få endå meir midlar til dette, og vi var i ferd med å trappe opp. Samtidig var vi opptekne av at vi skulle ha ein god og offensiv næringspolitikk som skapte skatteinntekter til kommunane, og som kunne vere med og gi betre velferdstilbod. Her er det utfordringar som ligg framfor oss. Eg føler at Kristeleg Folkeparti har vore offensivt når det gjeld dette, og håper at den nye regjeringa vil følgje opp ein del av det viktige arbeidet vi har begynt på.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Gunn Karin Gjul (A) [12:57:55]: Småbarnsforeldrene er de klare budsjettvinnerne med den nye rød-grønne regjeringen. Allerede fra 1. januar vil småbarnsforeldrene merke på lommeboken at barnehageplassene er blitt billigere. For en regjering som kun hadde sittet i 24 dager da den la fram sitt første budsjett, og som totalt sett flyttet på i underkant av 10 milliarder kr, er det en svært tydelig prioritering når i underkant av 1 milliard kr av disse går til å senke maksprisen på barnehager til 2 250 kr. Dette er en regjering som mener alvor med barnehageforliket. Det

neste vi rød-grønne mener alvor med, er at vi ønsker full barnehagedekning. Hver en stein skal nå snus og vendes for å finne ut hva det er som hindrer kommunene og de private utbyggerne i å bygge flere barnehager enn de gjør for øyeblikket. Vi har en ambisjon om å skru ned rundetidene og komme i mål så fort som mulig med full barnehagedekning.

Opposisjonen argumenterer velkjent for at en reduksjon av maksprisen vil forsinke barnehageutbyggingen ytterligere. Arbeiderpartiet mener tvert imot det motsatte. I løpet av året vil tre av fire kommuner ha full barnehagedekning. I disse kommunene vil det ikke bli bygget en eneste barnehage før maksprisen er senket ytterligere. Det er først da disse får avdekket et eventuelt ekstra behov, som også gir grunn til å bygge flere barnehager. Derfor er det uhyre viktig å få senket maksprisen ned til 2 250 kr fra 1. januar, slik at det ikke blir forsinkelser i utbyggingen av barnehager.

Det er for øvrig interessant å registrere at når småbarnsforeldre får reell valgfrihet gjennom billigere og flere barnehager, velger det store flertallet barnehage framfor andre omsorgsalternativer.

Gode, rimelige og tilgjengelige barnehageplasser er viktig for å gi alle barn like muligheter. Plass i barnehage kan bedre norskkunnskapene til barn med minoritetspråklige foreldre, og kan bidra til å hjelpe barn i familier med ulike typer problemer. Familier som behøver hjelp av barnevernet, blir sett og får hjelp tidlig. Barn med minoritetsbakgrunn får hjelp til f.eks. å mestre det norske språket. Derfor er Arbeiderpartiet veldig glad for at den nye regjeringen i sitt budsjettforslag vil bruke 10 mill. kr til gratis kjernetid i barnehagene for barn med innvandrerbakgrunn.

Småbarnsfamilier skal ha mulighet til å kombinere omsorg for barn med arbeid eller utdanning. Utbygging av barnehager slik at tilbudet er tilgjengelig for barna når foreldrene ønsker det, er samtidig viktig for å sikre velferd og gode utviklingsmuligheter for alle barn. Barnehagen skal være en felles opplevelse og læringsarena for barna, uavhengig av foreldrenes økonomiske, sosiale og kulturelle bakgrunn.

Arbeiderpartiet mener det er viktig å gi familiebegrepet et utvidet innhold. A4-familien – to voksne og to barn – er ikke alene om å være en familie. I dag er to voksne med dine og mine og kanskje våre barn en like vanlig familiekonstellasjon. Men hvorfor gjøre dette til et større problem enn det det faktisk er? Mange barn opplever det som svært positivt å vokse opp i denne, kanskje vår tids storfamilie.

Enslige forsørgere med barn er en annen type familie, og homofile og lesbiske par, med og uten barn, er en tredje type. Men også enslige blir en stadig vanligere familief orm. Familiepolitikken til denne rød-grønne regjeringen vil preges av raushet og aksept for folks eget valg. Ingen familieformer er bedre enn andre.

Kjærligheten mellom to personer er noe av det vakreste som finnes, uansett hvilken legning man har. Vi skal vokte oss for å dømme noen ut fra hvem de gir sitt hjerte til. Er man heterofil, homofil, lesbisk eller bifil for den

saks skyld, har ingen av oss rett til å heve pekefingeren og si at noens følelser er bedre eller verre enn andres. Vi vil fortsette med å bedre forholdene for lesbiske og homofile. Derfor har den rød-grønne regjeringen i budsjettet trappet opp støtten til de homofiles organisasjoner, for å sikre at de kan jobbe for bedre å ivareta denne gruppens rettigheter.

Barnevernet opplever i dag en sterk økning i antall brukere av sine tjenester, og Regjeringen har derfor bevilget mer penger til etaten både innenfor årets budsjett og på budsjettet for 2006 – totalt 300 mill. kr ekstra. Barnevernet står overfor store utfordringer, og Regjeringen prøver nå å rydde opp i det økonomiske uføret som Bufetat har kommet i de siste årene. Vi må sikre at de barna som trenger hjelp, får det. Vi må være sikre på at vi gir dem et tilpasset tilbud som kan hjelpe dem. Vi må være sikre på at ikke de kommersielle kreftene, som kommer tyngre og tyngre inn i barnevernet, skummer fløten. Vi må også være sikre på at vi gjør de riktige tingene. Disse ungene fortjener å bli tatt på alvor og få hjelp.

Barn som lever i fattigdom, opplever det som brutalt å bli plassert på sidelinjen i et samfunn som bugner av melk og honning. Noe av det aller viktigste vi må gjøre, er å bekjempe barnefattigdom med alle virkemidler. Arbeiderpartiet er derfor svært fornøyd med at denne regjeringen øker innsatsen for å hjelpe disse ungene.

De unge enslige asylsøkerne er også en svært sårbar gruppe i vårt samfunn. Media har de siste dagene avdekket at barn helt ned i 12-årsalderen er offer for trafficking i Norge. I Soria Moria-erklæringen er de rød-grønne blitt enige om at vilkårene for disse barna må forbedres, og at ansvaret nå må overføres til barnevernet.

I forbindelse med statsbudsjettet for 2006 er det lagt fram en rapport som heter «Fordelingen av økonomiske ressurser mellom kvinner og menn. Inntekt, sysselsetting og tidsbruk». Rapporten viser at det fremdeles er uakseptable inntektsgap mellom kvinner og menn. Fortsatt er det slik at kvinner tjener betydelig mindre enn menn. For Arbeiderpartiet er likestilling og likelønn viktig i vår arbeidslivspolitik. Jeg er derfor glad for at Regjeringen nå vil nedsette en likelønnskommissjon.

Fedres omsorgsdeltakelse i barnas første leveår er viktig, ikke minst for å kunne etablere god kontakt mellom far og barn, men også for å sikre en mer lik fordeling av omsorgsansvaret mellom foreldrene. Det er et gode i seg sjøl at barna får mer tid sammen med far. Men dersom vi skal komme videre i likestillingsarbeidet, er det nødvendig av vi jenter slipper gutta mer til på hjemmebane. Fedre som tar en større andel av fødselspermisjonen, tar også større ansvar på hjemmebane enn andre fedre senere. Jeg har lyst til å gi ros til Bondevik-regjeringen for økningen av fedrekvoten med to uker.

Men skal vi komme videre i likestillingsarbeidet, må det skje noe revolusjonerende på hjemmebane. Vi kommer ikke videre dersom ikke fedre tar et større ansvar, og ikke minst at vi jenter er villige til å slippe gutta til på hjemmebane. Når fedre tar et like stort ansvar på hjemmebane som mødre, vil kvinner bli like attraktive som menn på arbeidsmarkedet. Først når jentene får avlastning

på hjemmebane, vil jentene være i stand til å ta mer ansvar, bl.a. ta lederansvar i arbeidslivet.

Vi har fått en regjering og ikke minst en statsråd som er opptatt av likestilling. Etter en tung periode med stagnasjon på likestillingsområdet har Arbeiderpartiet håp og ambisjoner om at vi skal komme flere skritt framover i tida som kommer.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [13:06:47]: Representanten begynte sitt innlegg med å si at vinnerne denne gangen var småbarnsfamiliene. Det er en sannhet med store modifikasjoner.

I Soria Moria-erklæringen sier man at man ikke skal kutte i kontantstøtten. Likevel går Regjeringen inn for å kutte kontantstøtten. Vi må da konstatere at man ikke holder de løftene man har gitt, og at man svekker situasjonen for en rekke barnefamilier. Fra Fremskrittspartiets ståsted mener vi at kontantstøtten bør opprettholdes, og helst økes.

Mine spørsmål til representanten er: Er representanten enig i at denne type løftebrudd er egnet til å svekke tilliten til de folkevalgte? I hvilken grad mener representanten at hun kommer til å følge opp Soria Moria-erklæringens løfter? Og hvordan skal vi tolke det, når man bryter de første etter to uker?

Gunn Karin Gjøl (A) [13:07:58]: Det er åpenbart at småbarnsfamilien er den store vinneren i dette budsjettet. Det store flertallet av barna er i barnehage, og det store flertall av foreldrene vil få en betydelig reduksjon i utgiftene til barnehage med denne regjeringen.

Det er ikke slik at vi har kommet med noen lovnader om at nivået på kontantstøtten skal være det samme som under Bondevik-regjeringen. Det var Bondevik-regjeringen som fjernet småbarnstillegget, men den beholdt det for dem som er kontantstøttemottakere. Det vi har gjort nå, er at vi har fjernet halvparten av det småbarnstillegget som kontantstøttemottakerne får. Det vi rød-grønne er enige om, er at kontantstøtten skal stå ved lag fram til full barnehagedekning er oppnådd – og det blir tidligst i 2008 – og så skal kontantstøtten legges om. Ut perioden vil vi altså beholde en begrenset kontantstøtteordning for 1-åringer og 2-åringer. Det dreier seg ikke om nivået, men det dreier seg om ordningen, og det står vi på.

Olemic Thommessen (H) [13:09:28]: Min replikk går på representanten Gjøl – synes jeg – nokså spesielle tilnærming til begrepet valgfrihet, som hun proklamerte herfra at hun var for.

Det later til at valgfrihet på en måte er et tema som forsvinner i det øyeblikk man har full barnehagedekning. Men det å skulle bruke barnehage er jo ikke å ha valgfrihet. Valgfrihet har man jo når man også har mulighet til å innrette seg på annen måte. Det Arbeiderpartiet signaliserer nå, er å innføre det virkelig store klasseskillet, mellom dem som har barnehageplass, og dem som vil innrette seg annerledes og kanskje i fremtiden ikke vil ha råd til å inn-

rette seg annerledes. Det er ikke gitt at barnehagetilbudet er det eneste saliggjørende. Valgfrihet har mening i det øyeblikk man har reelle muligheter til å innrette seg annerledes.

Jeg vil gjerne ha en kommentar på dette.

Gunn Karin Gjøl (A) [13:10:53]: Det er åpenbart at Arbeiderpartiet er for valgfrihet, men det er også åpenbart at fram til i dag har de fleste småbarnsforeldre ikke hatt en reell valgfrihet. Alle de småbarnsmødre og småbarnsforeldre som i dag er ferdig med svangerskapspermisjonsordningen sin og som er fortvilet fordi de ikke vet hva de skal gjøre med den lille poden den dagen de igjen skal ut i arbeid, opplever ikke dette som en valgfrihet. De opplever det som en tvangstrøye at de ikke har mulighet til å finne et godt omsorgstilbud for sine barn. Det at de kan motta kontantstøtte, blir på en måte et plaster på såret. Men det oppleves ikke som valgfrihet når man blir tvunget til å velge mellom å være hjemme og eventuelt å finne andre omsorgsløsninger, når det man i realiteten ønsker, er en trygg og god barnehageplass for barna sine. Den nye regjeringen legger opp til at vi skal få en reell valgfrihet nå ved at vi får full barnehagedekning, forhåpentligvis i løpet av kort tid.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [13:12:10]: Logikken i valfridommen burde ikkje vere å redusere valfridommen ved å redusere kontantstøtta. Det er jo det Regjeringa gjer.

Representanten Gjøl sa at det har vore stagnasjon på likestillingsområdet, men det kan eg ikkje vere einig i. Eg vil anbefale representanten Gjøl å sjå i budsjettproposisjonen som Bondevik II-regjeringa la fram. Det var faktisk den regjeringa, med Laila Dævøy som likestillingsminister, som la fram for Stortinget forslag til reglar om 40 pst. representasjon av begge kjønn i private allmennaksjeselskap. Lova blei vedteken hausten 2003, men skulle ikkje tre i kraft dersom 40 pst. representasjon ikkje blei oppnådd innan 1. juli 2005 utan lovgiving. På ei rekkje område har ein styrkt likestillingsarbeidet, og eg deler engasjementet til Gjøl om at det er viktig å ha ein god og offensiv likestillingspolitikk. Men å prøve å framstille det som om det var stagnasjon på dette området under den førre regjeringa, blir eit feilskot.

Gunn Karin Gjøl (A) [13:13:31]: Stagnasjon knyttet til likestillingspolitikken var ikke direkte knyttet til den forrige Bondevik-regjeringen. Jeg mener faktisk at vi har hatt en stagnasjon på likestillingsområdet over et mye lengre tidsperspektiv, og at vi nå er nødt til å gjøre vitale, viktig grep for å komme videre.

Det er åpenbart at så lenge det fremdeles er mor som har hovedansvaret for barn på hjemmebane, og som tar det ansvaret, når det fremdeles er et stort lønnsgap mellom kvinner og menn, og når det fremdeles stort sett er menn som tar på seg lederansvar i arbeidsliv og i næringsliv, har vi et langt skritt å gå også i det likestilte Norge før vi kommer i mål i likestillingspolitikken.

Derfor er jeg veldig glad for at vi har en statsråd og en regjering som innser at vi er nødt til å ta noen fundamentale, nye grep for å komme videre i likestillingspolitikken. Jeg er ganske overbevist om at representanten Molvær Grimstad også har lyst til å være med på det.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [10:07:20]: Fremskrittspartiet er av den oppfatningen at familien er en av de viktigste pilarene i dagens samfunn. Det er Fremskrittspartiets oppfatning at dersom det føres en aktiv og riktig familiepoltikk, vil dette gi betydelige samfunnsgevinster både på kort og på lang sikt. Etter Fremskrittspartiets oppfatning er det svært viktig å gi familien en betydelig frihet i hverdagen, mulighet for valgfrihet og råderett over egen familiesituasjon. Vi vil understreke at det aldri må settes spørsmålstegn ved foreldrenes rolle i forhold til barnet, slik det er gjort etter uttalelser fra kunnskapsministeren nylig.

Det offentlige kan aldri erstatte foreldrene når det gjelder å skape trygge rammer og tilhørighet for et barn. Fremskrittspartiet vil på det sterkeste advare mot dem som forsøker å svekke foreldrenes rolle i forhold til barnet. Barnehager og foreldrekurs er verktøy som foreldrene skal bruke i sitt daglige arbeid med oppdragelse, og ikke minst i det å lære barnet respekt for andre og andres eiendom.

Fremskrittspartiet er klar over at stadig flere par opplever et samlivsbrudd. Dette er en utvikling som ikke bare rammer Norge, men store deler av den vestlige verden. Vi mener derfor at det er naivt å tro at offentlige samlivskurs kan snu denne tendensen. Ytterligere opptrapping av bevilgninger til slike kurs kan ikke forventes å gi noen som helst effekt, annet enn muligens økt bruk av offentlige penger.

Fremskrittspartiet ønsker å pris- og kostnadsjustere barnetrygden. I denne sammenhengen vil Fremskrittspartiet vise til at kontantstøtten gjennom evaluering har vist at den har vært vellykket og gitt resultater for de familiene som har gjort seg nytte av ordningen. Fremskrittspartiet vil ta avstand fra det Regjeringen ser ut til å legge seg på med å redusere utbetalingen av kontantstøtte. Dette rammer foreldre som har planlagt en mulighet til å være sammen med barna sine i en periode av barnas liv der foreldrene er svært sentrale og viktige. Fremskrittspartiet vil understreke at i tillegg til det frarøver også Regjeringen foreldre med liten inntekt muligheten til valgfrihet. I realiteten betyr dette at nok en gang har Regjeringen prioritert foreldre med middels eller høy inntekt. Det blir en valgfrihet bare for de rike.

Fremskrittspartiet vil bemerke at for å gi full valgfrihet for foreldre må man gjennom ulike tiltak sørge for at det også blir full barnehagedekning. Det kompromiss som Stortinget vedtok om barnehager, vil kunne legge grunnlaget for full barnehagedekning og lavere foreldrebetaling. Gjennom likebehandling av offentlige og private barnehageplasser sikres en utvikling med flere plasser og lavere kostnader. Det er nettopp en reell likebehandling

som sørger for en kostnadseffektiv og levedyktig barnehagesektor. Med reell likebehandling vil alle barnehager ha motivasjon til å begrense sine kostnader, samtidig som det fokuseres på tilbudets kvalitet. Fremskrittspartiet tror at den ensidige debatten om foreldrebetaling og dekning vil, så snart full dekning er oppnådd, bli avløst av sterkere fokusering på kvalitet i tilbudet. Derfor er det viktig å sikre langsiktighet både for offentlige og private barnehager, noe som best skjer ved en reell likebehandling.

Fremskrittspartiet vil også påpeke det faktum at mange familier i dag oppløses, noe som ofte setter de involverte barna i en vanskelig situasjon. Barn må ikke brukes som våpen i en konflikt mellom foreldrene, men må høres i de spørsmål som angår dem. Til dette vil Fremskrittspartiet påpeke at de fleste barn ønsker like mye samvær med begge foreldrene, og at dette må gjennomføres med mindre det foreligger særlige grunner som tilsier at det ikke er til barnets beste. FNs barnekonvensjon sier også at dette er en rett som det enkelte barn har. Norge har inkorporert FNs barnekonvensjon i sitt lovverk, og vi er derfor pliktig til å legge forholdene til rette slik at dette blir mulig for alle barn som bor i Norge. På dette området har vi et langt stykke å gå.

Det er etter Fremskrittspartiets mening også viktig at familievernkontorene får den nødvendige kompetanse for å kunne løse de svært konfliktfylte situasjoner som disse kommer borti.

Fremskrittspartiet er av den oppfatning at det er en for sterk vektlegging på tiltak som er ment å fremme likestilling. Slike tiltak er nødvendige og vil i en del tilfeller hindre reell likestilling. Prinsipielt mener Fremskrittspartiet at det er en selvfølge at man får lik lønn for likt arbeid. Likevel vil Fremskrittspartiet ta avstand fra at man skal tildeles stillinger etter kjønn, rase eller seksuelle preferanser. Det burde være en selvfølge at alle stillinger i et samfunn tildeles etter kompetanse. Fremskrittspartiet finner det derfor ikke nødvendig å bruke store summer på likestillingsprosjekter i regi av det offentlige, og har lagt frem en rekke forslag for å avvikle disse.

Fremskrittspartiet mener også at det er viktig at forbrukerhensyn skal stå sentralt i det arbeidet som gjøres på dette budsjettkapittelet. Forbrukerne skal ha muligheten til å kunne nå frem med sine klager. Vern om forbrukernes rettigheter er en helt nødvendig del av et velfungerende marked. Forbrukermyndighetene har i en årrekke gjort en solid jobb, og Fremskrittspartiet mener at det bør vurderes en styrking av dette området. Vi har også lagt frem en del forslag for å rydde opp i budsjettpostene på området.

Fremskrittspartiet vil påpeke at ungdom som vokser opp i storbyer, ikke alltid har det samme nettverket som barn og unge i distriktene. Det er dessuten ofte et tøffere miljø, og tilgangen til rusmidler av ulik art er større i storbyene. Det er derfor viktig, etter Fremskrittspartiets mening, at det tilføres ressurser som kan sette storbyene bedre i stand til å drive forebyggende tiltak, slik at man kan fange opp barn og ungdom i risikozonen på et så tidlig tidspunkt som mulig. Fremskrittspartiet er derfor glad for den storbysatsingen som er. Storbysatsingen har frem til i år kun omfattet de ti største byene i landet. Fra 2006 skal

den omfatte de 23 største byene, så selv om posten er økt, betyr det i realiteten en større kamp om ressursene.

Et av de tiltak som er innenfor dette området, er et lokalt tiltak i mitt nærrområde. I Drammen har vi en hall, Nøstehallen, for skating og BMX. Anslagsvis tre fjerdedeler av brukerne kommer fra andre kommuner, mange av dem fra Oslo, Akershus og Vestfold. Vi har merket oss at det er diskusjoner rundt hvordan denne hallen skal finansieres. Det handler i realiteten om et riks- eller landsanlegg. Vi har i våre merknader tatt opp dette, og vi har også merket oss at stortingsrepresentant Lise Christoffersen fra Arbeiderpartiet har uttalt til Drammens Tidende at hun er livredd for at dette tiltaket skal legges ned. Vi regner med at Regjeringen følger opp på dette området, slik at Lise Christoffersen får mulighet til å sove om natten.

Til slutt: Noen ord om kontantstøtte – tilbake til det temaet. Jeg registrerer de svar vi får. Men når Arbeiderpartiets fraksjonsleder tar til orde for at dette handler om valgfrihet, så stiller jeg meg et stort spørsmål. Valgfrihet definert ut fra Arbeiderpartiets ståsted er da åpenbart slik at du har frihet til å velge hva du vil, bare du velger det Arbeiderpartiet har bestemt. Det er ikke valgfrihet. For å ha valgfrihet må man ha noe å velge blant, og det er nettopp muligheten for å velge blant noe Arbeiderpartiet vil ta bort. Så jeg håper at vi i fremtiden ikke hører mer grovt misbruk av dette begrepet.

Helt til slutt: Det er muligens slik å oppfatte at alle forslag ble tatt opp av min kollega Karin Woldseth, så det er ikke behov for at jeg tar opp forslagene i og med at det er gjort.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Britt Hildeng (A) [13:24:47]: Fremskrittspartiet mener at ingen grupper skal ha krav på spesielle tiltak eller beskyttelse. Fremskrittspartiet ønsker å avvikle Likestillings- og diskrimineringsombudet. Det er ganske spesielt, for fortsatt er det slik at kvinner har vesentlig dårligere lønn enn menn, fortsatt er kvinner underrepresentert i styrommene, fortsatt er det slik at store minoritetsgrupper i landet har en ekstrem høy arbeidsledighet. Det samme er tilfellet for funksjonshemmede.

Hvilke tanker gjør representanten Knudsen seg om årsakene til disse systematiske forskjellene og skjevfordelingene? Hva tenker han å gjøre med dette som også for Fremskrittspartiet må ses på som noe helt, helt urimelig?

Ulf Erik Knudsen (FrP) [13:26:05]: Når det gjelder arbeidsledigheten blant minoritetsgruppene, tror jeg ikke den har spesielt mye med likestillingspolitikken å gjøre. Jeg tror den har mer å gjøre med en forfeilet integreringspolitikk, som bl.a. Arbeiderpartiet har vært sentralt i. Når det gjelder å få innvandrere ut i jobb, handler det veldig mye om at de skal kunne norsk språk. Det er i hvert fall en erfaring jeg gjorde meg da jeg satt med akkurat denne jobben i Aetat, nemlig å formidle innvandrere til jobb. Norske arbeidsgivere er ikke rasister.

Når det gjelder kvinner i styrommene – bare for å ta det temaet på denne korte tid – er det en utvikling som

kommer til akselerere. Nå er kvinner dominerende på de fleste høyere utdanningsinstitusjoner, og om kort tid, om noen få år, vil det også gi seg utslag i økt engasjement i styreverv. Det er jeg helt overbevist om.

May Hansen (SV) [13:27:19]: Representantene fra Fremskrittspartiet skriver i innstillingen at man er «avventende til tall fra Statistisk sentralbyrå om at det har vært en økning av barn på tiltak i barnevernet på ca. 6 500 fra 2003 til 2004».

Videre sier man at

«det blir umulig for fylkesmannen å føre et godt og tilstrekkelig tilsyn med barnevernet».

Videre går man også imot den økningen som Regjeringen har lagt inn til det statlige barnevernet i forslaget som ligger her.

Da lurer jeg egentlig på: Hva er det Fremskrittspartiet vil gjøre i forhold til alle de barna vi nå har på tiltak i barnevernet, utover å opprette et barnevernstilsyn? Hvilke konkrete tiltak vil man iverksette, og hvilke opptrappinger i budsjettet vil man bruke til det?

Ulf Erik Knudsen (FrP) [13:28:41]: Det er riktig at Fremskrittspartiet er noe avventende til tall fra Statistisk sentralbyrå om at det har vært en økning av barn på tiltak i barnevernet på ca. 6 500 fra 2003 til 2004. Det bør være på sin plass å se tallene bak, om det er de samme barna som får flere tiltak, eller om det er en reell økning av antallet barn med behov for hjelpetiltak i barnevernet. Så vi ønsker altså å gå inn og kvalitetssikre tallene.

Vi ønsker ikke, slik SV gjør, å bruke masse penger før vi er sikre på hva som er problem, og hvilke problem som skal løses. For Fremskrittspartiet er dette med barnevern så viktig at Karin Woldseth kommer til å gå meget grundig inn på det og på vår politikk på området i sitt innlegg senere i dag.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Olemic Thommessen (H) [13:30:20]: Bondevik II-regjeringen førte en målrettet familierpolitikk som bygget på den enkelte families valgfrihet. Vi trodde på den enkelte families evne til selv å finne ut hvordan man best skulle kunne innrette seg.

Dessverre ser vi allerede nå tydelige tegn til en politisk dreining mot en familierpolitikk der det offentliges styring blir sterkere på bekostning av nettopp valgfrihet og husholdningenes økonomi. Det gjelder statsbudsjettet i sin alminnelighet, og det kommer til uttrykk i Barne- og familiedepartementets – Barne- og likestillingsdepartementets – budsjett, bl.a. gjennom kuttet i kontantstøtten.

Kuttet i kontantstøtten har tidligere vært kommentert, så jeg skal ikke gå inn på det i detalj. Men jeg må nok si at det er vanskelig å skjønne hvordan det går an å forklare seg bort fra at dette kuttet er et gedigent løftebrudd overfor alle de – jeg tror det gjelder ca. 80 000 familier, etter erindringen – foreldre som ble beroliget av at kontantstøtten skulle få lov til å leve videre.

(Thommessen)

I dag er vi på vei inn i det som i virkeligheten er en grov forfordeling mellom de familiene som velger barnehage, eller som ser seg tjent med barnehage, og de som ikke gjør det. Heldigvis er det slik at det etter hvert blir færre av dem som ikke har mulighet for å gjøre det. Men for oss som kommer fra tynt befolkede områder, der også alternativene ofte kan være ganske attraktive – dagmammaløsninger på landet er ofte og oppleves som noe ganske annet enn dagmammaløsninger i byen – er det tankevekkende at Senterpartiet er med på den galeien som de sosialistiske partnerne har lagt opp til. At Arbeiderpartiet og SV går løs på kontantstøtten, er ikke så overraskende. Det har jo vært signalisert i årevis.

Den store forskjellen kommer også til syne fordi man velger å innføre maksimalprisordningen før man har full barnehagedekning. Dermed forsterker man dette ytterligere. De som har barnehageplass, de som velger barnehageløsningen, blir prioritert på bekostning av andre. Heldigvis har vi hatt en ekspansiv politikk i Bondevik II-regjeringen når det gjelder barnehageutbygging, og vi står foran det faktum at vi forhåpentligvis snart er på plass med full barnehagedekning.

Men, som tidligere sagt, kontantstøtte og full barnehagedekning er ikke noe som vi opplever står i motsetning til hverandre. Det er tvert imot ting som må følges ad. Kun da har man det vi vil oppleve som en reell valgfrihet. Det betyr også at kontantstøtten bør være av en størrelse noenlunde i stil med de goder man får når man velger barnehage.

De private barnehagene har betydd mye for utbyggingen av barnehager i vårt land, både når det gjelder mangfold og når det gjelder utbyggingstempo. Vi mener dette har vært et veldig positivt bidrag. Det er viktig at det fortsatt legges til rette for en aktiv politikk som stimulerer de private barnehageutbyggerne. Jeg er glad for at vi kunne legge inn i vårt budsjettforslag ytterligere 300 mill. kr for å styrke likebehandlingen av private og offentlige barnehager.

Så har vi også foreldre med særlige behov, utsatte familier. Det er klart at det er en svært viktig oppgave å sørge for at de også får en opplevelse av valgfrihet. Det fordrer at vi har skjønnsmidler i behold, og vi har i vårt budsjettforslag lagt inn 150 mill. kr, som er dels en korreksjon for kutt og dels friske 50 mill. kr, til denne gruppen.

Den neste store oppgaven i barnehagepolitikken, altså etter at full utbygging er et faktum, må være å sørge for at vi arbeider for en stadig bedre kvalitet i barnehagene. Dette vil være et prioritert område for Høyre i årene som kommer, og vi kommer til å fokusere på det.

Høyre merker seg at Barne- og familiedepartementet med den nye regjeringen skifter navn til Barne- og likestillingsdepartementet. Av statsrådets forskjellige utspill i media synes vi også å se at dette navneskiftet fremstår som en programerklæring.

Høyre ønsker en aktiv likestillingspolitikk med klare signaler og krav. Dette gjelder også i forhold til næringslivet og de krav til kjønnsmessig fordeling i bedriftenes styrer som følger av den nye lovgivningen på dette områ-

det. Når det gjelder spørsmålet om sanksjoner overfor de bedriftene som ikke innen fristen oppfyller kravet om kjønnsmessig fordeling, er det imidlertid grunn til å stoppe opp et lite øyeblikk for å se hvor landet faktisk ligger. Vi står overfor en iverksetting av en lov der våre største konserner, i alle fall teoretisk, risikerer oppløsning dersom kvinneandelen ikke oppfylles. I ettertankens lys er det nok et par forhold man her bør ta innover seg.

For det første har vi en bedriftskultur i vårt land – og heldigvis for det – der bedriftenes egen disiplin i forhold til lovgivning og pålegg tas meget alvorlig. Ingen seriøs bedrift i den størrelsesordenen vi her snakker om, vil over tid la være å etterkomme et lovpålagt krav, hvor lite de enn liker det. Brudd på denne bestemmelsen vil altså antakelig dreie seg om relativt kortvarige forseelser i en overgangsperiode. Den meget alvorlige sanksjonen om oppløsning står derfor ikke i forhold til det den er ment å ivareta.

I lys av høringene og de reaksjonene som har kommet ellers, er det åpenbart for Høyre at det å tviholde på denne sanksjonen signaliserer en mistillit til bedriftene. Den angir en urealistisk sterk sanksjon som antakelig aldri vil komme til anvendelse, og den undergraver det viktige tillitsforhold myndighetene bør ha til landets tyngste næringsliv. Og kanskje i særdeleshet når man tenker på den holdning og den retorikk som de partiene som denne regjeringen er sprunget ut av, har nettopp når det gjelder samarbeid med næringslivet og partene i arbeidslivet – den bygger på den tillit som de mener er viktig – er dette vel verdt kanskje å stoppe litt opp ved.

Høyre legger derfor frem et forslag der Regjeringen bes komme tilbake til Stortinget med forslag om nye sanksjonsregler. Vi gjør det i erkjennelse av at de signalene vi har fått, den offentlige debatt som har vært rundt dette, gjør at denne bestemmelsen, som når det kommer til saken, kanskje ikke er så avgjørende, bør revideres i forhold til det tillitsforhold som bør være her.

Som leder for Likestillingsdepartementet har statsråden også et særlig ansvar for å arbeide mot diskriminering i landet vårt. Så langt har arbeidet med lovgivningen når det gjelder diskriminering, hatt sitt utgangspunkt i ønsket om å beskytte gitte konkrete definerte grupper, altså diskriminering på grunnlag av seksuell legning, religion osv. Svakheten ved denne tilnærmingen er imidlertid at denne lovgivningen ikke nødvendigvis treffer dem som faktisk er utsatt for diskriminering, og at den også i liten grad tar innover seg skiftende samfunnsforhold. Det som oppleves som diskriminerende i dag, er det ikke gitt vil oppleves som diskriminerende i morgen.

Et naturlig neste trinn i arbeidet mot diskriminering bør derfor være å gjennomgå lovgivningen på dette området med sikte på utarbeidelse av generelle bestemmelser. Vi vil da også tilpasse lovgivningen de internasjonale standarder vi finner i Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen og i FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter. Dette er regler som sorterer under flere departementer. Men jeg mener nok at likestillingsministeren som likestillingsminister, og som den som på en måte har det overordnede ansvar når det gjelder diskriminering, har

et særlig ansvar for å ta opp dette spørsmålet. Jeg håper at vi i løpet av denne debatten vil få høre statsrådets oppfatning om dette, og om det er noe hun faktisk har tenkt å ta tak i.

Høyre vil i årene som kommer, holde et fokus på en politikk for valgfrihet der den enkelte families muligheter til selv å styre hverdagen er bunnplanken. Med dette som utgangspunkt vil vi søke en konstruktiv debatt med flertallet. Vi har notert oss posisjonens signaler om å ville lytte, og vi kan love: Det skal ikke mangle på innspill.

Med dette tar jeg opp forslaget fra Høyre, som er omdelt i salen.

E i r i n F a l d e t hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Representanten Olemic Thommessen har tatt opp det forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Espen Johnsen (A) [13:36:56]: I forrige stortingsperiode ble det – i hvert fall muntlig – sagt fra de daværende regjeringspartiene at de bl.a. var opptatt av bekjempelse av fattigdom. Vi vet en del om hvem som er fattige i Norge. Vi vet at det er en del unger som har det vanskelig, vi vet at det er folk som sliter med rusproblemer, og vi vet at det er en del av dem som faller utenfor ulike velferdsordninger.

Spørsmålet mitt til representanten Thommessen er derfor: Når Høyre og deres samarbeidspartier ikke ønsker å sette ned foreldrebetalingen i barnehagene, hvorfor prioriterer de da nesten 1/2 milliard kr til skjønnsmidler til barnehager, en post der midlene ikke engang er brukt opp i år, istedenfor å satse på å bekjempe barnefattigdom, bekjempe rusmisbruk eller satse på andre tiltak mot fattigdom?

Olemic Thommessen (H) [13:41:21]: Representanten Johnsen tar opp et sentralt og særdeles viktig spørsmål. Bekjempelse av fattigdom er viktig, og vil være i fokus også for Høyre. Men vi ønsker en politikk der man har en mer målrettet fattigdomsbekjempelse, hvor man retter midlene direkte inn mot dem som virkelig trenger det, istedenfor å ta mer overordnede generelle grep.

Vi gjorde flere grep i forrige periode, ikke bare i forhold til dette området, men generelt i forhold til fattigdomsarbeidet, der nettopp dette var overskriften: La pengene komme mest mulig direkte til dem som trenger det mest. En del av den diskusjonen vi kommer til å ha fremover, tror jeg vil gå på de sosialistiske partienes ønske om mer generelle grep, mens vi nok vil ha fokus på mest mulig målrettede løsninger.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [13:42:38]: Regelverket om kjønnsrepresentasjon i bedriftsstyrene var noe Fremskrittspartiet gikk kraftig imot. Reglene kom jo i et merkelig lys når vi også vet at Regjeringen selv ikke klarte å etterleve sine målsettinger og vedtak på dette området. Så det er positivt når man nå ser at Høyre tar opp dette. Jeg

går ut fra at det er i erkjennelsen av at da man innførte denne loven, gjorde man noe usmart, og at man derfor må justere på den for ikke å ligge bedriftene til byrde. Jeg antar at Fremskrittspartiet i så måte har forstått intensjonene i forslaget riktig, og vi kommer derfor til å stemme for det.

Mitt spørsmål til representanten er: Er det andre ting man gjorde da man var i regjering, som man i etterpåklokskapens lys har funnet ut var dumt og kommer til å endre på?

Olemic Thommessen (H) [13:43:46]: Bondevik-regjeringen gjorde svært få dumme ting. Det kommer ikke til å bli noe stort problem for oss å måtte finne frem i alt – hva det måtte være. Men når det er sagt, vil jeg nok også si at dum er den som ikke kan ombestemme seg når man ser at ting går galt. Her er det et eksempel på det.

Ambisjonen var stor, ambisjonen var der. Ønsket er der, og målet er der. Det deler vi med Regjeringen. Ja, vi ønsker 40 pst. – minimum – kvinner i styrene, og gjerne flere. Ja, vi ønsker å ta den verdien som de representerer, i bruk. Men la oss ikke gjøre det på en slik måte når vi ser at reaksjonene er som de er, og når vi ser at dette er en papirtiger. La oss være såpass romslige at vi da kan si: All right, dette var kanskje ikke det mest lure, dette tjener ikke nødvendigvis de mål vi setter oss, la oss da tenke oss om. Det tror jeg faktisk også er et godt råd til Fremskrittspartiets representanter.

May Hansen (SV) [13:45:22]: Den forrige regjeringa fjernet småbarnstillegget fra foreldrene over natta. Så la man dette småbarnstillegget på kontantstøtten. Økte det valgfriheten for foreldrene, og var det forutsigbart for foreldrene?

Det neste spørsmålet jeg har til representanten Thommessen, gjelder barnehager. Hele forrige periode kjempet Høyre imot øremerkede midler til barnehager. De ville ha rammeoverføringer, slik at kommunene skulle ivareta dette selv. Nå vet vi at det nominelle bidraget for kommunene har gått ned, og at kommunene bruker mye mindre penger på barnehager enn det de gjorde før. Dette er i strid med forutsetningene i barnehageforliket – det sier et rundskriv.

Da lurer jeg på hvorfor Høyre nå går inn med øremerkede midler til inntektsgradert foreldrebetaling i kommunene. Det skulle kommunene ivareta selv, og denne reformen er overfinansiert.

Olemic Thommessen (H) [13:46:45]: Vi mener at økt kontantstøtte gir økt valgfrihet. Vi mener faktisk at man ikke har noen reell valgfrihet, i alle fall ikke de som er dårligst stilt, dersom ikke kontantstøtten er av en størrelse som gjør at man kan utøve en livsførsel på grunnlag av den. Et sentralt punkt for Høyre er at valgfrihet ikke skal være forbeholdt de som er rike, og de som har midler til å gjøre sine valg uavhengig av kontantstøtten. Vi ønsker en politikk som gir grunnlag for valgfrihet også for dem som ikke er fullt så bemidlede.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

May Hansen (SV) [13:48:09]: En av forutsetningene for en god og helhetlig barne- og ungdomspolitik er en sterk kommuneøkonomi. Regjeringas budsjett for 2006 betyr en vekst for kommuners og fylkeskommuners frie inntekter på 5,4 milliarder kr. Dette gir kommunene en bedre mulighet til å utvikle en bedre barne- og ungdomspolitik og ikke minst ivareta barns rettskrav.

Det er nødvendig å få til tverrfaglig og tverretatlig samarbeid i kommunene og på departementsnivå for å få til en god politikk for barn og unge. Barn og unge er en viktig ressurs for samfunnet vårt, og de skal høres. Derfor er barn og unges deltakelse og påvirkning positivt for samfunnsutviklingen. De frivillige organisasjonene er sentrale aktører i å legge til rette for en god oppvekst for barn og unge.

For denne regjeringa er bekjempelse av fattigdom svært viktig, ikke minst barnefattigdom. Sosial isolasjon og utestengning fra aktiviteter er en viktig del av fattigdomsbildet. Det fins barn og unge som ikke kan delta i sosiale aktiviteter og være med på de sosiale arenaer som andre barn er med på. Forsterket innsats for barn og familier som opplever fattigdom, prioriteres når Regjeringa foreslår å omdisponere midler i Barne- og familiedepartementets budsjett for 2006. Økningen på 7,6 mill. kr til dette formålet skal kanaliseres gjennom barnevernet, til kunnskapsutvikling og bedre samordning av ulike tjenester for fattige familier.

I Soria Moria-erklæringen varslet regjeringspartiene at de ville overføre omsorgsansvaret for enslige mindreårige asylsøkere fra utlendingsmyndighetene til barnevernet. Dette er nødvendig for å gi disse barna den rettsikkerheten de har krav på. Norge er blitt kritisert av FN for at vi diskriminerer disse barna. Barn blir borte fra mottak hvert år. Mange av disse barna er ofre for menneskehandel, og de trenger en styrket omsorg.

Budsjettet til barnehagene er en vinner. Dette er en stor seier for barna og deres familier. Regjeringa reduserer maksimalprisen på barnehageplass til 2 250 kr fra 1. januar 2006. Dette er helt nødvendig for å få vite det reelle behovet for barnehageplasser. Vi vet at når prisen går ned, vil flere ønske seg plass. Dette viser hvor treffsikker denne reformen er. Hver gang vi setter ned prisen, er det flere som vil ha plass.

Barnehagereformen er en reform som SV er meget stolt av. En trygg og god barnehageplass med kvalifiserte omsorgspersoner og pedagogisk utdannet personell er bra for barn. At ansvaret for barnehagene er flyttet over til Kunnskapsdepartementet, betyr at Regjeringa vil at barnehagene skal være en frivillig start på utdanningsløpet. Barnehager er både et godt pedagogisk tilbud og et godt omsorgstilbud for barn. Det gir småbarnsforeldre lik mulighet for omsorg og yrkesdeltakelse.

Regjeringa vil arbeide for full barnehagedekning, makspris på 1 750 kr samt god kvalitet i barnehagene. For barn med minoritetsbakgrunn er barnehager en viktig arena for integrering og språkutvikling.

Regjeringa avsetter 1 mill. kr for å opprette en like-lønnskommisjon. Dette er et viktig tiltak som SV har jobbet for lenge. Vi må kartlegge grunnene til at det er store

lønnforskjeller mellom kvinner og menn, at det er store forskjeller på bruk av deltid, tilrettelegging på arbeidsplassene, graviditet som påvirker lønnsutvikling, status og utvikling. Vi har store lønnforskjeller mellom kvinner og menn i Norge, og der kvinneandelen er høy, er lønnen dårlig.

Arbeidet for lesbiske og homofile foreslås styrket med 1,9 mill. kr. Det gir bl.a. rom for økt driftsstøtte til publikasjonen Blikk og til Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring. I tillegg til denne økningen vil Regjeringa avsette penger til utredning av en kjønnsnøytral ekte-skapslov. SV er meget fornøyd med dette budsjettet.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [13:53:22]: Jeg har aldri beskyldt SV for å forstå noe særlig verken av markedet eller av markedsmekanismene. At man nå har lagt seg på redusert pris i barnehagene før man har bygd ut et tilstrekkelig antall barnehageplasser, fører til økt press og lengre køer. Samtidig har man kuttet i kontantstøtten, hvilket øker presset ytterligere. Dette er relativt elementært hvis man har vært borti tilbud og etterspørsel, eller lest noe på det området.

Ut fra de resultater man åpenbart vil få, synes man da at de prioriteringer som er gjort, var spesielt smarte?

May Hansen (SV) [13:54:23]: Jeg elsker dette spørsmålet. For å få dekket behovet for barnehageplasser i Norge – vi har alle sagt at vi skal ha full barnehagedekning i Norge – er det selvfølgelig helt nødvendig at vi får så lav pris som mulig, så flest mulig har råd til å bruke barnehageplassene.

Det er helt nødvendig å sette ned maksprisen for å få vite det reelle behovet for barnehageplasser i Norge. Det er bare i barnehagedebatten vi bruker denne argumentasjonen. Det er ikke sånn rundt omkring i kommunene, og heller ikke Fremskrittspartiet sier at fordi at ikke alle som trenger det har sykehjemsplass i dette landet, så skal ingen få det.

Det er faktisk sånn at man kan tenke to tanker på én gang, og man må gjøre flere ting samtidig for å komme i mål med denne barnehagereformen. Det er: å senke prisen og å bygge ut så godt vi kan. Jo flere som står i kø, og jo flere som vil ha barnehageplass, jo mer treffsikker er denne reformen. Det betyr at denne regjeringa prioriterer helt riktig.

Olemic Thommessen (H) [13:55:39]: Jeg har lyst til å spørre SV om de i sin posisjon som regjeringsparti vil arbeide for at vi skal få frem nye generelle regler når det gjelder diskriminering i vårt land. Vi var inne på det i forrige periode. Jeg mener at dette er en sak som det nå er ganske viktig å få satt på agendaen. Det handler om vår tilslutning til internasjonale avtaler og systemer, og det handler om å få på plass diskrimineringsbestemmelser som faktisk bekjemper all diskriminering i vårt land.

Jeg spør om dette er noe SV støtter, og om SV vil være en pådriver i en sånn sammenheng.

May Hansen (SV) [13:56:44]: Det kan jeg svare et ubetinget ja på. Jeg hadde håpet at vi nå hadde kommet lenger, men det er noen utvalg som jobber med dette, og dette vil SV være pådriver for i denne perioden.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [13:57:06]: Vi i Kristeleg Folkeparti har vore opptekne av samlivskurs. Vi har fått ei god utbygging av kurs for alle førstegangsforeldre, og vi hadde eit håp om at slike kurs skulle bli landsdekkjande frå neste år.

SV er med på ein merknad i budsjettinnstillinga om dei gode intensjonane med dette foreldrekurset. Mange helsestasjonar er komne i gang. No er det mange kommunar som er bekymra, for dette skulle bli landsdekkjande frå neste år, men Regjeringa har ikkje auka løyvinga som må til for å gjere dette tilbodet landsdekkjande.

Kva har SV tenkt å gjere for å medverke til at dette gode tilbodet i realiteten kan bli landsdekkjande? Vil ein følgje opp med pengar seinare, vil ein kome tilbake til dette i revidert, eller kva tenkjer representanten May Hansen? I budsjettinnstillinga er, som sagt, alle regjeringspartia med på merknaden og støttar opp om intensjonen om landsdekkjande tilbod.

May Hansen (SV) [13:58:24]: I forrige periode gikk jo vi mye lenger enn regjeringspartiene. Vi ønsket at dette samlivskurset skulle være et tilbud til alle foreldre, uavhengig av om de får sitt første, andre eller tredje barn. Man skifter jo partner ofte i dette landet nå, så man kan trenge dette mange ganger!

Jeg har som jordmor selv holdt denne typen kurs, og jeg mener det er veldig nyttig. Vi vil nå evaluere disse kursene, og vi må ikke glemme at vi viderefører disse kursene på samme nivå som i forrige års budsjett. Vi mener at det er nyttig, men vi vil ha en gjennomgang og evaluere hvordan det har virket til nå, og så vil vi se på dette framover.

Hvis man ser på årets budsjett, er det et underskudd i forhold til barnevernet og på mange andre områder som vi nå har måttet prioritere foran disse kursene. Det står SV også inne for, men vi vil se på dette framover.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Erling Sande (Sp) [13:59:45]: Barn og unge er den viktigaste ressursen vår, og på den bakgrunnen er det å sikre gode oppvekstvilkår i trygge lokalsamfunn etter Senterpartiet si mening noko av det viktigaste vi arbeider med i dette huset.

Den nye regjeringa har lagt opp til ei offensiv satsing på barn og unge i det framlagde budsjettet. Arbeidet med å nå full barnehagedekning skal halde fram og intensiverast. Ein aukar innsatsen i forhold til barn som lever i fattigdom, og foreslår ein heilt naudsynt auke til barnevernet. Den intensivererte kampen mot kjønnslemlesting er eit anna viktig grep retta mot denne gruppa.

Satsinga på barn og unge er langt sterkare enn det den førre regjeringa la opp til. Gjennom ei bevisst prioritering av fellesskapen framfor nye store skattelettar har den nye

regjeringa gjort barn og unge til vinnarar i budsjettet for neste år.

I Gaular kommune i heimfylket mitt skal ein no fylle vatn i symjebassenget igjen. Det betyr at barna får symjeopplæring igjen. Dette kan ein gjere takka vere den styrkinga av kommuneøkonomien Regjeringa har sytt for. I andre kommunar har dei no høve til å opne opp ungdomsklubbar og sikre at ungdomen har ein stad å vere i fritida. Summen av dette er vonleg betre oppvekstvilkår for barn og unge i landet vårt. Det synest vi i Senterpartiet er særsgledeleg.

Eg vil bruke litt tid på kontantstøtta. Lat meg slå heilt tydeleg fast at den sitjande regjeringa har programfesta å vidareføre kontantstøtta. I Soria Moria-erklæringa går det fram at når full barnehagedekning er nådd, og tidlegast i 2008, skal kontantstøtta leggast om. Ut perioden vil ein behalde ei avgrensa kontantstøtte for eitt- og toåringar.

Dei førre regjeringspartia, og særskilt Kristeleg Folkeparti, nytta mykje av valkampen til å fortelje at kontantstøtta kom til å forsvinne kjapt dersom ei ny regjering kom til makta. Men veljarane lét seg ikkje skremme til ein ny periode med ei høgredominert regjering. Det var det heller ingen grunn til. Etter å ha gått så høgt på bana i valkampen og deretter å ha teke så feil, er det ikkje rart at Kristeleg Folkeparti treng å markere seg når det gjeld den satsjusteringa budsjettframlegget til Regjeringa medfører. Kritikken her i dag står likevel ikkje i forhold til dei skremslene partiet sette fram i valkampen.

Justeringa av satsane i kontantstøtta var sjølv sagt ikkje noko gledeleg grep for Senterpartiet, men det var nødvendig nettopp for å kunne prioritere barn og unge gjennom ei satsing på kommuneøkonomi, barnehageutbygging, barnevern og andre tiltak som eg har nemnt tidlegare i innlegget. Kanskje hadde vi sloppe å ta dette grepet om den førre regjeringa hadde etterlate seg ein litt mindre rarsert kommuneøkonomi.

Tilhøva i heimen er ofte heilt avgjerande for korleis barn utviklar seg. Difor er det gledeleg at Regjeringa vidarefører satsinga på samlivskurs. For Senterpartiet har det vore viktig å styrkje pappapermisjonen, og vi håper at Regjeringa skal kunne nå det offensive målet sitt på dette området.

Vi har i Senterpartiet stor tru på at ein i større grad må førebyggje, slik at reparasjonskostnadene på sikt flatar ut og blir reduserte. Satsinga på barn og unges oppvekstvilkår er difor ikkje berre ei rett prioritering av ei viktig gruppe som fortener det, men det er ei særsgod investering for framtida. Vi ser fram til å halde fram arbeidet på dette viktige området i åra som kjem.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [14:03:34]: I replikkordvekslingen med representanten Gjøl var jeg også inne på kontantstøtten og Regjeringens løftebrudd på dette området. Da fikk jeg den avklaringen at Regjeringen i Soria Moria-erklæringen hadde forpliktet seg til å opprettholde ordningen, ergo har den ikke forpliktet seg til å opprettholde nivået. Med en slik tolkning av løfter kan man f.eks.

si at man opprettholder ordningen ved at man gir kontantstøtte med 40 kr pr. år – hvis man skal trekke det langt.

Mitt spørsmål til representanten fra Senterpartiet er: Hvilket nivå på kontantstøtten vil Senterpartiet si nei til og ikke akseptere før man går ut av Regjeringen? Hvor langt ned kan Arbeiderpartiet og SV skru kontantstøtten – f.eks. til 40 kr i måneden?

Erling Sande (Sp) [14:04:49]: Det er ikkje ei prioritert oppgave for Senterpartiet å redusere satsane i kontantstøtta ytterlegare.

Vi har i dette budsjettet valt å prioritere ein del andre område som er viktige for barn og unge. Eg nemnde kommuneøkonomien. For å nå alle barn og unge er det svært viktig at vi har ein kommuneøkonomi som gjer at kommunane har moglegheit til å løyse dei oppgåvene som dei er pålagde.

Olemic Thommessen (H) [14:05:35]: Jeg må si at representanten fra Senterpartiet overrasker når vi her får høre at kontantstøtten ikke er en prioritert oppgave. Her har man altså gått til valg og lovet at kontantstøtten skal videreføres. Man må jammen være litt av en skrifttyder for å skjønne at det betyr at det bare dreier seg om ordningen, og at man kan kutte i den så det suser. Så kommer man her og sier at det ikke er noen prioritert oppgave. I forlengelse av representanten Knudsens spørsmål må jeg virkelig si: Er det altså slik at Senterpartiet har gitt opp kontantstøtten? Vil man la Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, som er på jakt etter denne ordningen, få fritt spillerom i årene som kommer? Eller finnes det en grense her for hva man vil akseptere?

Erling Sande (Sp) [14:06:46]: Eg beklagar, men eg må ha ordlagt meg veldig feil. Det eg meinte å seie, var at det ikkje var noka prioritert oppgave å redusere satsane ytterlegare. Eg trudde det var det eg sa – det er iallfall sva-
ret.

Vi i Senterpartiet vil jobbe for å hindre nye kutt i kontantstøtta. Vi er jo for kontantstøtta. Det skal vi sjølv sagt fortsetje med å vere.

Så veit vel representanten Thommessen også at det er vanleg å justere satsar. Eg ville tru at Høgre, som t.d. snakkar godt om arbeidsløysetrygd og liknande ordningar, likevel har valt å vurdere dei i tidlegare budsjett.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [14:07:41]: Senterpartiet har sagt at dei vil prioritere barn og unge, og så har dei har redusert kontantstøtta. Det står i Soria Moria-erklæringa at det skal vere ei avgrensa kontantstøtte. Kristeleg Folkeparti blei jo veldig glad då det kom signal frå forhandlingane om at kontantstøtta var redda. Eg fekk kjensla av at no skal ho ikkje endrast før vi har fått full barnehagedekning. Men når fleire parti snakkar om at det er prinsippet, så betyr jo prinsipp veldig lite dersom det ikkje blir fylt med innhald. Betyr det at det i neste års budsjett kan kome framlegg om ei kontantstøtte på 1 000 kr – når ein er oppteken av barn og unge? Kontantstøtta betyr kanskje mest for dei som har minst. Når det gjeld å skape

ro og stabilitet, og når ein snakkar om å justere satsane, er det ikkje normalt å justere ned satsane i ei ordning som har blitt innarbeidd, og som folk forventar å ha som tilskott. Dei bør heller eventuelt bli justerte opp. Så mitt spørsmål til representanten Erling Sande er: Korleis skal Senterpartiet skape sikkerheit for alle småbarnsforeldre? Kva har dei å halde seg til i åra framover? Kva kan dei rekne med av kontantstøtte?

T h o r b j ø r n J a g l a n d hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Erling Sande (Sp) [14:09:16]: Lat meg gjenta at det er viktig for Senterpartiet å jobbe for å hindre nye kutt i kontantstøtta. Men det er jo også sånn, for dei som hugsar litt tilbake, at Kristeleg Folkeparti har kuttet i satsane i kontantstøtteordninga. Eg meiner det var i 1999, så får Molvær Grimstad korrigere meg dersom eg tek feil. Dette er det samla budsjettmessige biletet. I dette budsjettet har vi valt å prioritere barn og unge gjennom barnevernet, gjennom ein styrkt kommuneøkonomi, t.d.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Trine Skei Grande (V) [14:10:13]: Venstre var med på barnehageforliket. Venstres prioritering har alltid vært å få barnehageplass til alle, og dernest å få barnehager som er tilpasset og kan gi barna det tilbudet de trenger.

Jeg tror at i forhold til det som ser ut til å være Regjeringas politikk framover, trenger man først og fremst ei vaktbikkje når det gjelder kvalitet i arbeidet. Det er litt rart, sånn som Regjeringa nå har gjort det. Vi i Venstre er skeptisk til å slå sammen skole og barnehage. Vi har alltid sagt at hvis det var to departementer vi skulle slå sammen, og det ene var utdanning, så ville kultur vært logisk som det andre, for det handler om dannelsen. Men så ser vi at man slår barnehager sammen med skole, og vi er engstelige for kvaliteten på barnehageplassene, om man først og fremst vil fokusere på pris, eller om man vinkler det mot gode barnehageplasser med kvalitet. Vi er glad for at de gamle regjeringspartiene har funnet fram til en prioritering der man sier at man nok bør bruke mer penger på å få en mer inntektsgradert pris, fordi det vi nå ser, er at i byer som Oslo blir det dyrere for de aller fattigste å ha barna i barnehagen og billigere for de aller rikeste.

Det andre punktet som vi har vært opptatt av, er barn med atferdsvansker. Forskingen har nå gitt oss en del diagnoser knyttet til atferd. Hvis vi hadde hatt dem da fortidas genier gikk på skolen, hadde nok mange av disse blitt tillagt de diagnosene. Utdanningen nå er at vi får så mye kunnskap om de ulike diagnosene at vi faktisk kan bruke dem til å tilrettelegge livet også for dagens genier som kanskje får disse diagnosene, så de ikke får en enkel diagnose som stempler dem som utafør, men at man gjennom forskning og kunnskap får brakt på det rene hvordan man ut fra disse diagnosene kan bidra til å gjøre livet lettere for mange barn.

Regjeringa har satt av midler til å utrede en såkalt kjønnsnøytral ekteskapslov – veldig rart ord, men det er

greit. Venstre har lagt inn en merknad om hva vi forventer av utredningen. Jeg vil bli veldig glad om statsråden kan si noe i sitt innlegg om de bemerkningene vil bli tatt med i forbindelse med den utredningen som skal komme.

Ettersom barneministeren også er likestillingsminister, velger jeg å komme med et annet spørsmål som gjelder oss som ikke er definert som såkalt familie. Den forrige regjeringa brukte mye energi på å starte arbeidet med en singelmelding, og jeg vil bli veldig glad hvis statsråden fra denne talerstol kan bekrefte at det arbeidet kommer til å fortsette.

Det er i merknadene en diskusjon om knebling eller ikke knebling av barneombudet. Venstre er skeptisk til en ombudsordning som brer seg, men mener at barneombud er riktig, fordi et barn ikke har stemmerett. For de voksne er det vi folkevalgte som er ombud. Jeg synes det er viktig at barneombudet tilstreber uavhengighet fra partier og ideologier, og det synes jeg de tidligere barneombudene våre har lyktes godt med. Og jeg synes det er en litt unødvendig skapt konflikt å tro at man knebler barneombudet hvis man ikke skal kunne sette også barnombudets meninger under debatt. Barneombudet er først og fremst et ombud for alle landets barn, uavhengig av ideologier og partipolitiske meninger, og skal ikke være politisk aktør.

Til slutt vil jeg komme med noen bemerkninger om kvotering. Venstre var det første partiet som tok i bruk kvotering. Vi var de første som vedtok det, og vi har hatt det helt siden Eva Kolstad var partileder. Jeg tror at kvotering er et riktig virkemiddel å bruke i alle de situasjonene der kvotering ikke kan øke fordommer mellom grupper. Og samkvemmet mellom menn og kvinner er såpass nært i vår kultur at jeg tror fordommene mellom de gruppene ikke øker ved kvoteringsbruk. Jeg tror det er et godt virkemiddel, og vi i Venstre trives i hvert fall godt med en gruppe som er fifty-fifty. Vi har ellers plassert damer på mange områder der de andre partiene for det meste har plassert menn.

Presidenten : Det blir replikkordskifte.

Tove Karoline Knutsen (A) [14:15:24]: Representanten Skei Grande nevnte at barneombudet har en viktig rolle i samfunnet som talerør for barns rettigheter. Hele komiteen er enig i at barneombudet skal kunne føre en bramfri og direkte tale. Da er det litt merkelig at opposisjonen i komiteinnstillingen framholder barneombudets frie rolle samtidig som man peker på viktigheten av at ombudet «ikke blir oppfattet som deltaker i ideologisk og partipolitisk debatt».

På bakgrunn av at denne problemstillingen fra tid til annen dukket opp i Bondevik II-regjeringens tid, går spørsmålet til Venstres Skei Grande: Hvor går grensen for barneombudets engasjement? Hva bør skje dersom barneombudet kommer med et resonnement som kan sortere under begrepet *politisk*, og som tilfeldigvis er i tråd med ett eller flere politiske partiers standpunkt?

Trine Skei Grande (V) [14:16:32]: Hvis et ombud ikke klarer å skille mellom det som er et politisk resonne-

ment, og det som er et partipolitisk resonnement, så bør vedkommende ikke være ombud.

Jeg vil gjerne ha politiske ombud. Jeg har sjøl jobbet i partipolitisk nøytrale organisasjoner som har utøvd mye politikk, men som i sin kommunikasjonsform har tilstrebet ikke å bli tillagt ett partisyn eller én politisk ideologi. Det synes jeg ethvert ombud bør gjøre. Det synes jeg veldig mange ombud har gjort tidligere, og det synes jeg mange ombud på de andre områdene også gjør. Men det er et varsku om at man bør holde seg unna å bli sett på som en partipolitisk aktør i et spill. Her skal man ivareta alle barn, samme hva slags bakgrunn barna har.

May Hansen (SV) [14:17:33]: Konflikten rundt barneombudet startet jo i forrige periode, hvor ombudene faktisk ble innkalt på teppet fordi de var politiske. Det spørs jo hvem som vurderer hva som er partipolitisk, og hva som ikke er det. Hvis ikke ombudene skal ha en politisk rolle, så blir det jo ganske vanskelig. Jeg lurar på om Venstres representant kan si noe om det.

Så vil jeg ta spørsmål nr. to, som jeg stilte representanten Olemic Thommessen, og som han ikke svarte på. Det gjelder at kommunene ikke bruker nominelt det samme på barnehager som før. Man har flere undersøkelser som viser at barnehagereformen er overfinansiert.

Så sier Venstre i innstillinga at de ønsker å øke post 65 med 50 mill. kr øremerket inntektsgradert foreldrebetaling for familier med lav inntekt. Dette har kommunene fått penger til. I forrige periode ville Venstre legge hele barnehageoverføringen inn i ramma. Hva er det som nå gjør at Venstre øremerker disse midlene? Dette er kommunenes ansvar.

Trine Skei Grande (V) [14:18:52]: Det er faktisk slik at jeg skiller mellom det å være partipolitiker og det å være politiker. Jeg mener at det er viktig å være politisk – vi er alle politiske mennesker – men det er ikke alle rollene vi skal være partipolitikere i.

Så får jeg nå anledning, ettersom jeg har 46 sekunder, til å presentere følgende: I Oslo i «gamle dager» var det slik at hadde en under 150 000 kr i inntekt, så betalte en 730 kr for barnet sitt i barnehage. Tjente en over 655 000 kr, betalte en 3 700 kr for å ha ungen sin i barnehage. Det å innføre 1 500 kr for alle betyr at alenemora med 150 000 kr i inntekt faktisk får fordoblet barnehageutgiftene sine, mens en familie med 655 000 kr i inntekt øverst i Holmenkollåsen får reise på to Syden-turer ekstra. Det å innføre denne barnehagereformen i Oslo koster nesten 1 milliard kr. Det å innføre en ny inntektsgradering koster ca. 200 mill. kr. De 200 mill. kr må kommunen da ta av sin post, som de kunne ha brukt til andre ting. Det er dette som fortørner oss, og det er dette som jeg mener er det grunnleggende urettferdige i den måten å tenke på.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk.

Statsråd Karita Bekkemellem [14:20:17]: Likestilling er et viktig område for den nye regjeringen. En av de store utfordringene vi står overfor, er at kvinner fortsatt

tjener mindre enn menn. Regjeringen har derfor satt av 1 mill. kr i 2006 til en likelønnskommissjon.

Vi vil imidlertid ikke oppnå full likestilling før menn tar mer ansvar hjemme, og før vi har fått en barnehagedekning som gir både menn og kvinner mulighet til å kombinere arbeidsliv og omsorg for egne barn. Regjeringen vurderer derfor å legge fram en egen stortingsmelding om menn og likestilling.

Jeg vil si meg helt enig med representanten Knudsen i at familien er en grunnleggende viktig pilar i vårt samfunn. Derfor er det for denne regjeringen viktig at alle, uansett samlivsform, blir inkludert i familiebegrepet. Jeg fikk også en utfordring av representanten Trine Skei Grande om arbeidet for enslige. Det er helt opplagt at når vi tenker familie, så tenker vi også enslige, og jeg kan forsikre representanten om at denne regjeringen vil videreføre arbeidet med ensliges problematikk. Hvilken form det vil bli forelagt Stortinget i, må vi komme tilbake til, men jeg kan i hvert fall love at departementet jobber med dette spørsmålet.

For denne regjeringen er homopolitikk viktig, og vi er svært glade for at vi i dette budsjettet nå omsider kan følge opp de tiltakene som bl.a. lå i Stoltenbergs St.meld. nr. 25 for 2000–2001, den såkalte homomeldingen. Vi øker dessuten støtten til LLH, til antidiskrimineringsarbeid og til Blikk.

Fra representanten Thommessen kom utfordringen om en moderne antidiskrimineringslovgivning som fanger opp samfunnsmessige endringer. Jeg mener det sier seg selv at enhver regjering på ethvert område er nødt til å tilstrebe å ha et moderne lovverk som fanger opp de behovene som er i samfunnet. Så vil vi selvfølgelig være meget lydhøre for de innspillene som Stortinget gir i forhold til dette, og håper at vi kan få en god prosess i tiden som kommer.

Barnevernet har vært gjennom en stor og viktig reform. Kvaliteten i institusjonstilbudet er økt, og fosterhjemstjenesten er utvidet og til dels desentralisert. Arbeidet med nærmiljøbaserte tiltak har blitt prioritert.

I løpet av høsten 2005 og neste vår åpnes fem nye atferdsinstitusjoner for barn mellom 14 og 18 år med alvorlige atferdsvansker. På bakgrunn av veksten i antall klienter og kostnadene knyttet til omstilling og nødvendig kvalitetsheving av tjenesten har det vært nødvendig å øke bevilgningene til det statlige barnevernet.

Regjeringen ønsker å forbedre vilkårene for enslige mindreårige asylsøkere som kommer til landet vårt, og overføre ansvaret til barnevernet. Enslige mindreårige er en sårbar gruppe barn og ungdommer. De er alene, uten foreldre, og de søker om asyl. De trenger vår beskyttelse, omsorg, trygghet og en tett oppfølging.

Departementet har startet en utredning av spørsmålet om overføring av omsorgsansvaret fra utlendingsmyndighetene til barnevernet, og vi vil komme tilbake med en nærmere redegjørelse om saken i revidert nasjonalbudsjett.

Samlivstiltakene vet vi at det er et engasjement for her i salen. Det er ingen tvil om at de kan bidra til å redusere samlivskonflikter. Men vi må heller ikke se oss blind på

dette og tro at bare vi bevilger et x antall millioner kroner til ulike typer tiltak, har vi løst problemene. Slik sett vil jeg si til Fremskrittspartiet og til Knudsen at det som vil være viktig for denne regjeringen, er å se kritisk på bruken av pengene på dette feltet. Vi viderefører bevilgninger til neste år. Vi mener at samlivsproblemene er viktige, men vårt utgangspunkt er at vi er villige til å snu noen steiner, kanskje har vi ny forskning og nye metoder som gjør at vi skal gjøre ting på en litt annen måte i framtiden. Men det skal Stortinget få presentert på en ordentlig måte når vi er ferdige med det arbeidet.

Helt til slutt, tiden går fort: Jeg fikk en utfordring også fra representanten fra Høyre i forhold til forslag nr. 23, som handler om kvotering og sanksjonsmidler. Jeg har lyst til å si at det denne regjeringen har gjort på veldig kort tid, er å ta litt på alvor den kuvendingen som er gjort bl.a. fra Høyre i denne saken, med hensyn til at vi ser på muligheten for å innføre bøter på særskilt grunnlag. Men det som er viktig nå, og som jeg egentlig hadde forventet et engasjement for fra Høyre, er at en står oppreist på viktigheten av at en faktisk har fått et historisk vedtak igjennom i Stortinget med hjelp av Høyre i regjering.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Karin S. Woldseth (FrP) [14:25:48]: Jeg har stor forståelse for at statsråden ikke kommer gjennom alle sine felt på relativt kort tid, og derfor vil jeg stille spørsmål vedrørende bidragsreformen. Den forrige regjeringen varslet nemlig at det skulle komme en evaluering i høst av den nye bidragsreformen og av de ulike konsekvensene, positive, men også negative, den har fått. Jeg kunne derfor tenke meg å høre med statsråden om hun har noe tidsperspektiv på når vi får en evaluering av bidragsreformen.

Statsråd Karita Bekkemellem [14:26:29]: Jeg vil takke for nettopp det spørsmålet, fordi det er et spørsmål som det er et meget stort engasjement for, og det har vært det siden Stortinget vedtok reformen. Jeg var den statsråden som la fram bidragsreglene, og jeg sa den gang at det vil være viktig at vi evaluerer og ser nøye på erfaringene. Vi har fullt trykk på denne saken i departementet, men jeg har samtidig sagt at Regjeringen vil gi seg selv tid til å gå nøye inn i det, slik at vi får lagt fram et forslag som er godt gjennomarbeidet. På dette punktet også håper vi på å få en god dialog, bl.a. med Fremskrittspartiet, som har hatt et sterkt engasjement gjennom mange år. Jeg kan i hvert fall love at vårt utgangspunkt skal være at menn og kvinner skal bli likeverdig behandlet i bidragssystemet vårt.

Olemic Thommessen (H) [14:27:41]: Jeg takker for statsrådens positive tilbakemelding når det gjelder diskriminerings spørsmål, og jeg tolker henne dit hen at dette også gjelder generell tilnærming i regelverket. Men til likestilling og til styrene: Ja visst står vi oppreist, ja visst står vi oppreist i forhold til å ønske dette, men ser statsråden for seg den dagen hun eller en av hennes kolleger faktisk skal gå til en oppløsning av en stor bedrift? Det er jo i realiteten ikke noe alternativ. Vesentlige samfunnsmes-

sige hensyn kommer til å dukke opp hver eneste gang, hvis det blir noen gang. Da tjener det ikke saken at man kjører et løp så strihåret at man blir oppfattet som å være helt ekstrem. Er det noe likestillingsarbeidet oppigjennom årene har lidd under, er det latterliggjøring. Det vi er på vei inn i nå, inviterer til latterliggjøring. Det inviterer til latterliggjøring i de rom og i de fora hvor det er viktig at det nettopp ikke skal latterliggjøres, men virkelig tas på alvor. Det tjener ikke denne løsningen til.

Statsråd Karita Bekkemellem [14:28:53]: Jeg tror vi kunne hatt en egen debatt i dag på nettopp dette temaet. Men jeg har lyst til å si til representanten at det er klart at det kommer kritikk. At det kommer motkrefter, har vi tradisjonelt bestandig sett når vi snakker om likestilling og kvinners plass i samfunnet. Det som jeg har gitt Høyre ros for gjentatte ganger gjennom mange år, og som har vært helt uvurderlig for å få denne saken igjennom i Stortinget, er jo nettopp at Høyre var med på å legge fram denne loven, også med sanksjonsbestemmelser som handlet om tvangsoppløsning. Derfor blir det direkte oppsiktsvekkende. Jeg har gått nøye inn i lovarbeidet, vurderingene og høringsuttalelsene, og mener faktisk at regjeringen Bondevik og Ansgar Gabrielsen hadde mye fornuftig å komme med. Men vi foretar noen endringer som gjør at det kan være en viss fleksibilitet i systemet.

Jeg håper at forslaget blir oversendt, for justisministeren setter i gang et arbeid med å gå gjennom sanksjonsvirkemidlene med hensyn til å bruke bøter. Jeg håper at Regjeringen kan få lov til å fullføre det arbeidet, og at vi da legger fram en sak til våren.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [14:30:13]: Barne- og likestillingsministeren er sett til å forvalte kontantstøtta, som har vore debattert i dag. Eg ser at det er litt ulike interesser i Regjeringa når det gjeld denne saka. Ein snakkar om at det er viktig å prioritere andre økonomiske tiltak enn kontantstøtta. Ein har funne rikeleg med økonomiske tilskott til ulike formål, men har måtta kutte 273 mill. kr i kontantstøtta. Det hjelper lite – som eg har sagt tidlegare – at ein greier å redde eit prinsipp, dersom ein ikkje samtidig greier å sende nokre signal til småbarnsforeldre om kor mykje ein har tenkt å redusere kontantstøtta med. Vil statsråden garantere at kontantstøtta i forslaget til neste års budsjett vil bli halden ved lag på minst det same nivået fram til ein får full barnehagedekning?

Statsråd Karita Bekkemellem [14:31:22]: Egentlig hadde det vært nok å vise til representanten fra Senterpartiets svar på det spørsmålet i dag. Det er helt klart at vi ikke går inn og sier noe om det budsjettet vi nå har startet arbeidet med. Men det har vært viktig for Regjeringen å gjøre noen endringer i den kursen som den forrige regjeringen hadde på dette feltet.

Vi snakker altså om et beløp på litt over 300 kr i måneden. Derfor blir jeg litt overrasket over det vanvittige engasjementet vi opplever fra Kristelig Folkeparti nå, når vi faktisk vet at de kuttet i småbarnstillegget, når vi vet at

SFO-prisen har økt, når vi vet at kommunene våre har dårlige rammebetingelser for barn, og når vi også vet at det etter hvert er mange barn som ikke får den hjelpen de burde hatt i skolen fordi skolen har blitt nedprioritert. Her burde det vært valgfrihet hvis den forrige regjeringen hadde brukt den makten den har hatt gjennom mange år, til å løfte disse temaene.

Vi står derfor meget oppreist i forhold til det marginale kuttet vi har gjort på kontantstøtten. Ordningen står ved lag til barnehageutbyggingen er fullført.

Trine Skei Grande (V) [14:32:50]: Jeg har et spørsmål til statsråden som jeg også stilte i innlegget mitt, og som jeg, ettersom hun hadde det litt travelt, vil gi henne sjansen til å svare på nå i replikkordvekslingen. Det går på utredningen av den såkalte kjønnsnøytrale ekteskapsloven. Kan statsråden si noe om framdriften? Og har man bestemt seg for modell allerede nå? Eller kan man i utredningen være åpen for hvilke modeller man skal gå for?

Statsråd Karita Bekkemellem [14:33:22]: Regjeringen har startet arbeidet, men jeg kan ikke være klar i forhold til tidsperspektivet. Det er mange måter å legge opp et så stort og omfattende arbeid på. Vi er nødt til å ha det til behandling på en skikkelig måte først. Men jeg har lyst til å si at vi har merket oss de innspillene som Venstre har på dette feltet. Departementet har allerede satt i gang arbeidet med å vurdere nettopp de forslag Venstre har kommet med, og de vil inngå i en nøye vurdering av de konklusjonene Regjeringen fatter.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [14:34:18]: Både i statsrådens innlegg og i tidligere innlegg fra Arbeiderpartiet i dag har vi hørt at menn skal ta mer ansvar hjemme. Jeg vil stille spørsmål om hvorfor vi som politikere skal blande oss inn i hvordan mann og kvinne fordeler oppgavene mellom seg innenfor husets fire vegger. Det er for øvrig slik at det er stadig flere menn i samfunnet vårt som vasker tøy, vasker hus, stryker, lager mat, passer barn osv.

Fra Fremskrittspartiets side mener vi at det må være opp til det enkelte par selv å bestemme hvordan de skal fordele arbeidsoppgavene seg imellom. Ett sted må grensen for den private sfære gå, og jeg vil stille statsråden spørsmålet: Hvor mener hun grensen for den private sfære skal gå? Ser hun for seg noen konkrete lovforslag for å regulere arbeidet innenfor husets fire vegger?

For øvrig registrerer jeg at det her i dag er umulig å få et klart svar på hva man vil gjøre med kontantstøtten.

Statsråd Karita Bekkemellem [14:35:34]: Jeg tror alle i denne salen mange ganger mener at vi som politikere ikke bør bry oss med mange ting som enkeltmennesket burde ha håndtert selv, men slik er nå engang ikke virkeligheten. Et demokrati har behov for rammer, lover, regler og retningslinjer i forhold til hvordan en kan gå inn og løse vanskelige situasjoner mennesker imellom.

Jeg mener at det selvfølgelig er ting som det er helt umulig å gå inn og regulere ved lov, og vi skal heller ikke komme dit hen. Men jeg må nok si til representanten

Knudsen at det er helt umulig for meg å gi et fasitsvar på hvor grensen går for den private sfæren. Det som er viktig, er at vi legger opp til et samfunn der både menn og kvinner får like muligheter.

Det var også mange for en del år tilbake som mente at det å etablere barnehager var noe som enkeltmennesket, mor og far, burde ordne selv. I dag er Fremskrittspartiet en viktig tilhenger av barnehager, og det betyr at samfunnet går framover, og at vi alle endrer oss etter hvert.

Karin S. Woldseth (FrP) [14:37:05]: En viktig del av det arbeidet vi på Stortinget gjør, er å forsøke å gjøre barn og unges hverdag og oppvekst litt lettere. En måte å gjøre dette på, er alltid å ha FN's barnekonvensjon liggende på pulten ved siden av seg, uavhengig av om det er et budsjett, en lovendring eller en melding vi behandler. Husker vi som politiske representanter hovedinnholdet i Barnekonvensjonen, tror jeg vi allerede har gjort et godt stykke arbeid.

Fremskrittspartiet har ved mange anledninger kjempet for et bedre barnevern. Ikke minst var John I. Alvheim en forkjemper for barnevernsbarna og deres pårørende. Mange henvender seg til oss stortingsrepresentanter med sine historier om barnevernet. Vi synes at de utallige sakene vi hører om, vitner om at det ikke er et tilstrekkelig godt barnevern i Norge.

For det første blir altfor mange barn værende altfor lenge i hjem der foreldrene ruser seg. Dette burde kunne være en enkel sak for det offentlige å gripe inn i. Ingen barn, absolutt ingen barn, burde få vokse opp hos tunge rusmisbrukere, noe som dessverre skjer i dag. For det andre burde barnevernet ta innover seg de merknadene som den forrige komiteen la inn i forbindelse med meldingen om barn og unges oppvekst, nemlig at nær familie skal vurderes først når barn skal plasseres utenfor hjemmet. Men altfor mange ganger har jeg fått telefoner fra fortvilte besteforeldre, tanter og onkler om at de får sine søknader om å overta omsorgen for barn som de er i slekt med, avslått. Begrunnelse foreligger sjelden, men man kan ane at det har noe å gjøre med at de har for god kontakt med de biologiske foreldrene. Ja, og det var jo nettopp derfor vi ønsket at barna skulle komme til besteforeldrene sine. Det hadde ikke blitt en så traumatisk opplevelse som det er å flytte til totalt fremmede, eller også eventuelt på institusjon.

Da er vi ved det neste temaet, nemlig kjøp av eksterne institusjonsplasser. Vi ser at i nysalderingen er man nødt til nok en gang å øke denne posten, denne gangen med 215 mill. kr. For neste år foreslår Regjeringen nok en gang å øke denne posten, eller den tidligere post 70 under samme kapittel, dette til tross for at man har satt i gang et omfattende omstillingsarbeid for å få redusert kostnadsveksten i sektoren. Det er bekymringsfullt når staten overtar ansvaret i januar 2004, og man fremdeles to år senere kan skrive i St.prp. nr. 21 for 2005–2006:

«Det har likevel vist seg, etter at ein no har fått meir informasjon om den faktiske kostnadsutviklinga i 2005, at det var meir ressurskrevjande å sikre ei god fagleg verksemd enn tidlegare lagt til grunn, samtidig

som omstillingsarbeidet ikkje har hatt så stor innsparringseffekt i 2005 som ein gjekk ut frå.»

Hva er det man egentlig forsøker å få sagt her? I budsjettet for 2005 økte man kapitlet med 300 mill. kr, i revidert sommeren 2005 fikk man en økning på ca. 100 mill. kr og altså i nysalderingen 215 nye millioner. Da er det vel egentlig betimelig å spørre seg: Hva er det som skjer med det offentlige barnevernet? Finnes det ingen kritiske gjennomgåelser av hva det er som drar disse budsjettene opp, når man med full bevissthet la om virksomheten i 2004 for å få bedre kontroll? Jeg synes det er relevant å spørre, særlig når man blir kontaktet av fosterbarn som er i fosterhjem med både fire, fem og seks andre fosterbarn: Har man da kontroll med virksomheten? Har det offentlige kontroll med hva som skjer med tusenvis av barn som hvert år blir fjernet fra sin biologiske familie? Jeg tror ikke at det offentlige har kontroll. Og det plager meg.

Jeg forlanger faktisk ikke at barnevernet i den enkelte kommune skal kunne ha oversikten over og innsikten i hvorvidt alle de barna man har plassert rundt omkring, har det bra. De har antagelig mer enn nok å gjøre med å få unna alle bekymringsmeldingene de får og alle de akutte sakene de får i fanget daglig. For jeg sier ikke at jeg ønsker å kritisere barnevernsarbeiderne som sådanne. Det er det eksisterende systemet jeg vil til livs.

Barnevernsarbeiderne gjør en flott jobb for svært mange barn i dette landet, men det er noe som ikke er tilfredsstillende. Dette ønsker Fremskrittspartiet å gjøre noe med. Det er ikke for å mistenkeliggjøre det offentlige norske barnevernet og heller ikke for å rakke ned på fylkesmennene, men for å ivareta barna og å sikre at også de barna som har litt dårligere forutsetninger enn andre, får vokse opp i et trygt og godt miljø. Det er derfor vi fremmer forslag om et fritt og uavhengig barnevernstilsyn. Vi vet at tilsynet med barnevernet, fylkesnemndene, barnevernsinstitusjonene, omsorgshjem, fosterhjem, etc. ikke i tilstrekkelig grad gjennomføres i dag. Det kan da ikke være nødvendig å vente til Riksrevisjonen gransker tilsynet, eller mediene avdekker en skandale, før vi innfører et bedre tilsyn. La oss heve tilsynet opp og få et fritt og uavhengig barnevernstilsyn.

Kanskje synes statsråden at dette virker litt skummelt, men det er ikke det. Det er et sted hvor barna kan henvende seg, de pårørende kan henvende seg, og der også ikke minst både fag- og omsorgspersoner kan henvende seg når de føler at noe ikke går riktig for seg i det offentlige barnevernet, slik at barnevernstilsynet på en uhildet måte kan ta tak i saken og undersøke den. Slik hadde vi tenkt det, og alt bare for å sikre en god og trygg oppvekst for alle barn i Norge. Da er det at jeg kaster et blikk på pulten min og ser at jeg har med både artiklene 9, 18 og 20 i FN's barnekonvensjon.

Tove Karoline Knutsen (A) [14:44:26]: Denne regjeringen har satt kampen mot fattigdom høyt på prioritingslisten.

Det er ofte sagt at fattigdommen har mange ansikter, og at fattigdomsproblematikken er så sammensatt at det ikke nytter med enkle forklaringer om årsakssammenhen-

ger eller løsninger. Men vi vet at fattigdommen ofte har onde følgesvenner, som rus, psykiske problemer, arbeidsløshet og sosial isolasjon. Og så vet vi at de barna som ikke får omsorg og støtte fra foreldre eller andre nære voksne, er de som sterkest holder fram for oss fattigdommens mest fortvilte ansikt. Det er disse barna vi nå må ta et tak for.

Regjeringen vil ta opp kampen mot fattigdom ved å styrke barnevernet. Behovet for barnevernets arbeid og innsats er blitt større de siste årene. Antallet barn under omsorg av barnevernet har økt betydelig. Det kan enten bety at det er flere barn som trenger bistand og hjelp, eller også at barnevernet i samarbeid med andre etater har maktet å nå fram til flere av de barna som trenger barnevernet. Regnskapstallene for det statlige barnevernet i 3. kvartal i år viser et behov for ekstra midler til neste år. Det er viktig at Regjeringen vurderer alle sider ved dette merforbruket ved bl.a. å se på det betydelige antallet kommersielle private institusjoner for plassering av barn som i dag utgjør ca. 45 pst. av de samlede institusjonsplasseringene på landsbasis.

Regjeringen har foreslått en økning på 7,6 mill. kr på neste års budsjett som direkte skal settes inn i kampen mot barnefattigdom gjennom barnevernet. De siste par årene har det vært gjort et arbeid med lokale og regionale tiltak hvor målet har vært å utvikle gode modeller for barnevernets arbeid med kartlegging og samordning av tjenester rettet mot fattige barn og familier. Flere regionale konferanser har vært avholdt i samarbeid med regionkontorene i Barne-, ungdoms- og familieetaten, hvor man spesielt har fokusert på regionale utfordringer, forbyggende arbeid og tverrsektorielt samarbeid. I dette arbeidet har over 20 kommuner deltatt, med veiledning og oppfølging av sentrale forskningsmiljøer. Erfaringene med dette arbeidet er gode og Regjeringen ønsker nå å videreføre denne satsingen i større skala. De kommunene som har vært med, skal tilføres økte midler, og flere kommuner skal nå delta i arbeidet. De lokale og regionale tiltakene må ses i sammenheng med fattigdomsarbeidet i storbyområder. Bevilgningen til storbytiltak mot fattigdom er på 21,5 mill. kr for 2006.

Det er viktig at dette arbeidet systematisk blir fulgt opp med kunnskaps- og kompetanseheving blant ansatte på alle nivå innen barnevernet. Det er også viktig at godkjennings- og tilsynsansvaret for barnevernstiltakene, som tiligger fylkesmannsembetet, blir fulgt opp på en kvalitativt god måte. Arbeidet i barnevernet er avhengig av en helhetlig og systematisk satsing. I løpet av januar/februar 2006 vil Sosial- og helsedirektoratet og Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet utarbeide en egen plan for gjennomføring av tiltak med sikte på kompetanseheving i barnevernet på nasjonalt nivå, i form av kunnskapsformidling og nasjonale og regionale konferanser. Særlig viktig vil det være å øke kunnskapen om flerkulturelle familier og deres situasjon, både på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå.

Både i Soria Moria-erklæringen og i Regjeringens tilleggsproposisjon skisseres nå en viktig satsing. Ansvaret for enslige, mindreårige asylsøkere skal overføres fra ut-

lendingsmyndighetene til barnevernet. Historiene om barn som har forsvunnet sporløst fra norske asylmottak og kanskje har blitt utsatt for kidnapping og menneskehandel, har gjort sterkt inntrykk på de fleste av oss. Mindreårige og enslige asylanter, mange med traumatiske opplevelser bak seg, må ha samme oppfølging og vern som andre etnisk norske barn. De trenger barnevernet mer enn noen andre.

Barnevernet i Nord-Norge har i likhet med helseforetak, universitet og kulturinstitusjoner i lang tid hatt bred kontakt med Nordvest-Russland. Barne-, ungdoms- og familieetaten i Region Nord kan vise til et femårig svært vellykket samarbeid med offentlige barnevernsmyndigheter i Karelen. Dette er et viktig ledd i det mellomfolkelige samarbeidet i nord som Regjeringen har lagt opp til. Karelen har store utfordringer på mange samfunnsområder, ikke minst innen helse og velferd. Det er derfor gledelig at Regjeringen har tatt sikte på å styrke og videreføre dette viktige mellomfolkelige samarbeidet på barnevernsfeltet.

Kampen mot fattigdom har mange fasetter. Når barn er involvert, rører det ved mange strenger hos de fleste av oss. Det er en menneskerett å ha en trygg og omsorgsfull barndom. Det er viktig for det enkelte menneske og for samfunnet. Barn som mangler omsorg og som vanskjøttes, går ofte inn i den onde spiralen av manglende skolegang, rus og kriminalitet. Forebyggende tiltak er viktig, bl.a. i form av gode velferdstilbud som når alle: rimelige barnehager, gode skoler og skolefritidsordninger, og idretts- og kulturtilbud som alle barn, uansett bakgrunn, kan delta i.

Statsråd Øystein Djupedal [14:49:39]: Regjeringens mål i barnehagepolitikken er full barnehagedekning, høy kvalitet og lav pris. Budsjettforslaget som Regjeringen la fram for barnehagesektoren, er en riktig og viktig prioritering for å nå de mål som Regjeringen har satt for denne sektoren. Som flere talere fra posisjonen har sagt, var barnehagesektoren en av de budsjettvinnerne som fikk en betydelig styrking av sitt budsjett i det forslaget Regjeringen la fram. Det var vel den enkeltsektoren som kom best ut av det, med en meget ambisiøs satsing.

Regjeringens satsing på barnehager ble løftet fram i Soria Moria-erklæringen, og på noen av områdene ble det satt eksplisitte mål. Det ene var knyttet til redusert foreldrebetaling. Lavere foreldrebetaling er avgjørende for at det ikke er familiens økonomi som skal bestemme om barn kan gå i barnehage eller ikke.

I budsjettforslaget for 2006 foreslår derfor Regjeringen å redusere maksprisen til 2 250 kr pr. måned og 24 750 kr pr. år fra 1. januar 2006. Regjeringen Bondevik II foreslo i sitt budsjett å øke maksprisen til 2 830 kr pr. måned. Forslaget fra den nye regjeringen innebærer derfor en reduksjon i foreldrebetalingen på hele 6 380 kr pr. år i forhold til det budsjettforslaget den forrige regjeringen la fram.

Den reduserte foreldrebetalingen er finansiert gjennom en økning av det statlige driftstilskuddet. Dette gir forutsigbarhet for barnehageeiere, både i forhold til nivået på kompensasjonen og, for private eiere, med hensyn til tidspunktet for utbetaling fra kommunen. Regjeringen har

dessuten, i motsetning til den forrige regjering, lagt inn midler til full prisjustering av satsene for det statlige driftstilskuddet fra 2005 til 2006.

Redusert pris er selvsagt ikke nok. Vi må også sørge for at alle som ønsker det, får plass i barnehage. Den tidligere regjeringen la inn midler til etablering av 7 600 nye heltidsplasser i 2006. Kommunenes rapportering om ventelistedetallet høsten 2005 viser at etterspørselen etter barnehageplasser er langt høyere enn det som var lagt til grunn i budsjettforslaget fra den forrige regjeringen.

Regjeringens forslag om redusert makspris vil også bidra til å øke etterspørselen ytterligere. Det vil derfor være nødvendig med en betydelig høyere barnehageutbygging i 2006 enn det som tidligere har vært forutsatt. Basert på erfaringer fra 2004 og 2005 er det derfor i budsjettet for 2006 lagt til grunn en kapasitetsvekst på 11 000 heltidsplasser.

Vi må anta at en del av kapasitetsveksten fortsatt vil gå til å øke oppholdstiden for dem som allerede går i barnehage. Dette følger av at nærmere 70 000 av totalt 215 000 barnehagebarn ikke har fulltidsplass, og mange av disse vil trolig ønske økt oppholdstid ved redusert makspris.

Om lag 73 pst. av barna har i dag et barnehagetilbud. Dette innebærer at det fortsatt er rom for en betydelig vekst i etterspørselen ved redusert pris, og vi må anta at det vil skje. ECON Analyse har på oppdrag fra Kommunenes Sentralforbund undersøkt hvordan etterspørselen etter barnehageplasser vil utvikle seg når prisen settes ned til 2 250 kr pr. mnd. Dersom denne undersøkelsen gir et riktig bilde, betyr det at etterspørselen etter plass i barnehage i 2006 vil være langt høyere enn det som så langt er lagt til grunn.

Regjeringens mål er at alle barn som ønsker det, skal få tilbud om barnehageplass. I 2006-budsjettet er det lagt inn midler basert på en pr. i dag realistisk dimensjonering av kapasitetsveksten. Jeg vil understreke at det er kommunenes ansvar å legge til rette for full barnehagedekning. Hvis private utbyggere ikke bygger ut, er det kommunens ansvar selv å gjøre det.

Når prisen nå settes ned, vil etterspørselen kunne øke i kommuner som har full dekning ved dagens makspris. Jeg mener derfor at den reduserte maksprisen vil kunne gi et positivt trykk på utbyggingen i disse kommunene.

Likevel: Full barnehagedekning innen utgangen av 2007 er en formidabel utfordring, og den reduserte maksprisen gjør ikke utfordringen mindre. Vi har høye ambisjoner, men jeg har tro på at vi skal klare å få det til. Vi vil bl.a. kartlegge hvilke faktorer som eventuelt hemmer utbyggingen i kommunene, og jeg vil om nødvendig komme tilbake med tiltak som kan stimulere til ytterligere utbygging. Vi har en formidabel oppgave foran oss de neste årene med å sørge for at alle foreldre som ønsker barnehageplass til sine barn, skal få det. Vår regjering har satt dette som en av sine aller høyest prioriterte oppgaver, og det skal bli en sann fornøyelse i samarbeid med Stortinget å lykkes med disse ambisiøse målene.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Karin S. Woldseth (FrP) [14:54:51]: Jeg ønsker statsråden lykke til på ferden mot full barnehagedekning og full valgfrihet for alle foreldre. Men det var ikke det jeg tok ordet for.

Heldigvis kan vi lese i Aftenposten i dag at statsråden ikke har avlyst julen i barnehagene så lenge den ikke har et religiøst tilsnitt. Men som statsråden også er kjent med, vedtok vi i vår en ny barnehagelov med en kristen formålsparagraf. Da blir det veldig nærliggende for oss i Fremskrittspartiet å spørre statsråden: Når har statsråden tenkt å fjerne den kristne formålsparagrafen i barnehagene?

Statsråd Øystein Djupedal [14:55:46]: Både barnehager og skoler skal selvfølgelig lære om den kulturarven vi er en del av. Og julehøytiden er en uendelig viktig anledning for både barnehager og skoler til å tenke igjennom både vår kulturarv og ikke minst det religiøse aspektet ved julen og adventstiden som sådan. Det skal selvfølgelig barna delta i og lære om. Det er en viktig del av den kulturarven vi som nasjon har.

I lovverket som vi er satt til å forvalte, er det veldig tydelig at man ikke skal ha forkynning, i den forstand at man skal ha anledning til å gi fritak for de barna som ikke deler den dominerende statskirketroen. Det er også slik det praktiseres i de fleste barnehager og i de fleste skoler. Dette håndteres klokt og fornuftig lokalt. Slik ønsker også vår regjering at det skal håndteres – klokt og fornuftig lokalt.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [14:57:00]: Eg vil følgje opp den førre replikken litt.

Ein sann kunnskapsminister viser respekt for dei som vel annleis. Kunnskapsminister Øystein Djupedal har det storma ein del rundt etter at han blei statsråd og kom med ulike utspel. Ein del av det er knytt opp mot dei som har valt annleis enn det den nye regjeringa kanskje har sett som ønskjeleg. Småbarnsforeldre som frivillig vel andre omsorgsløysingar enn barnehage for eitt- og toåringar, har følt at det gjev mindre respekt. Elevar og foreldre som ønskjer at den kristne kulturarven skal synast i skulen og barnehagen, har følt seg ignorerte i den debatten som har vore. I dag er det blitt sendt eit kraftig negativt signal til alle dei som ønskjer ein alternativ skule for barna sine. Er kunnskapsministeren einig i at omsorg for eigne barn har stor verdi, sjølv om det ikkje viser på bruttonasjonalproduktet, og vil Regjeringa gjere alvor av dei signala ein samrøystes komite sende til Regjeringa om at det er viktig at det blir ført ein familiepolitikk som er tilpassa familiens ønske og behov?

Statsråd Øystein Djupedal [14:58:20]: Det er jeg selvfølgelig hjertens enig i. En av livets store gleder – med ansvar og plikt – er å oppdra barn. Og det å være sammen med barn og familie er en av de aller viktigste kvalitetene i vårt samfunn. Men familie er etter hvert et sammensatt begrep. Familiene er like mangfoldige som det samfunnet vi er en del av, og det er også godt. Det betyr at vår regjering, og ikke minst jeg, understreker dette ansvaret veldig

tydelig, og jeg er selvfølgelig veldig glad for at dette ansvaret er en del vårt samfunn.

Det betyr også at vi selvfølgelig vil respektere det i de institusjoner som det offentlige har ansvar for, men samtidig er lovverket også slik å forstå at det ikke skal være forkynning. Det er en viktig premisse som alle regjeringer siden 1969 har lagt til grunn for det lovverket man forvalter, og slik skal også dette lovverket forvaltes videre. Det betyr at kunnskap er uendelig viktig også om ulike former for tro som måtte eksistere. Slik er dette å forstå. Og familien som arena er den viktigste arena knyttet til mange av disse forhold.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [14:59:38]: I forlengelsen av spørsmålet til representanten Woldseth: Jeg synes ikke representanten Woldseth fikk noe klart svar fra statsråden, om det kan være aktuelt å fjerne den kristne formålsparagrafen i barnehager, eventuelt når statsråden har planer om å gjøre det.

Vi registrerer at statsråden mener at det gjøres mye klokt og fornuftig lokalt rundt omkring, men da må det også stilles spørsmål om hvorfor – hvis det gjøres mye klokt og fornuftig lokalt – vi da stadig har disse utspillene fra statsråden om å avkristne Norge: nei til bordbønn, jul kan man markere så lenge det ikke er for mye religiøst innhold, osv. Det virker som om man ikke helt har klart for seg hvilken profil man skal ha på dette, om det i det hele tatt er tillatt å ha et kristent innhold i våre barnehager og skoler.

Statsråd Øystein Djupedal [15:00:46]: Regjeringen vil gjennomgå formålsparagrafen i barnehager, grunnskoler og videregående skoler. Det vil vi komme tilbake til etter en omfattende prosess. Det skal være en inkluderende prosess, med alle i det norske samfunn. Dette vil være en god debatt om den verdiforankring vi skal ha.

En slik debatt vil selvfølgelig ta opp den kulturarv vi er en del av, og det norske samfunns flerkulturelle karakter. Utgangspunktet vil være at det norske samfunnet er i endring. Denne debatten imøteser jeg med stor interesse. Jeg tror at man i det norske samfunn, helt uavhengig av hvilket ståsted man måtte ha i trosspørsmål, vil mene at en debatt om dette er godt og klokt. Det er en debatt vi vil komme tilbake til, og vi inviterer det norske samfunn til å være med på dette. Barnehager, skoler og øvrige aktører skal selvfølgelig være en del av denne debatten. Til syvende og sist vil Stortinget få dette tilbake når man i løpet av debatten på en måte har konkludert. Jeg ser for meg en bred, inkluderende og konsensusorientert tilnærming til dette, slik at alle vil se at det vil være godt for skolen, for barnehagene og det norske samfunn å gjennomgå en slik debatt.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [15:02:12]: Vi begynner nå å nærme oss et svar med en viss grad av innhold. Jeg antar at man i Kunnskapsdepartementet ikke har ubegrenset med midler, og at man ikke setter i gang med en slik utredning og en slik debatt uten at man har en plan og en tanke med det. Det er relativt åpenbart at man utreder ikke

et slikt spørsmål hvis man ikke har et ønske om at konklusjonen er å fjerne kristne formålsparagrafer.

Kan statsråden bekrefte at det er det som er hans ønske, at man skal konkludere med at man skal fjerne de kristne formålsparagrafene?

Statsråd Øystein Djupedal [15:03:00]: Som jeg sa i mitt forrige replikk svar til representanten Knudsen, har skolen, barnehagene og vårt samfunn en gang i blant godt av å ha en debatt om verdiforankringen i vårt samfunn. Denne debatten er lagt åpent opp fra Regjeringen. Vi ønsker å invitere mange mennesker med ulikt ståsted, ulik tro og ulik tilnærming til en debatt om verdiforankring.

For eksempel når det gjelder mange viktige verdispørsmål i vår tid, har FN fått en rolle som er helt en annerledes enn det den var for bare få tiår tilbake. FN og Europarådets konvensjoner på menneskerettighetsområdet er i stigende grad en del av denne debatten som vi ønsker å invitere til. Regjeringen vil ha en bred tilnærming til dette. Jeg imøteser representanten Knudsens og andres bidrag i en debatt om den verdiforankring vi ønsker for skolen. Det er i utgangspunktet en debatt som skal ha en åpen, inkluderende og konsensusorientert tilnærming.

Jeg kan forsikre representanten Knudsen at det i et slikt utvalg vil være mange fremstående representanter fra norsk kirkeliv, som sikkert vil ivareta det som jeg oppfatter er Knudsens hovedanliggende i dette.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [15:04:35]: Det som eg oppfattar at kunnskapsministeren eigentleg har bidrege til i denne debatten, når han seier at det er bra med ein debatt om verdiforankring, er å skape utryggleik rundt veldig mykje av det som har med vår kristne kulturarv å gjere: Har vi lov til å syngje før maten? Kor mange gonger kan vi syngje julesongane før det blir oppfatta som forkynning? Og så vidare. Det eg føler at denne regjeringa har bidrege til så langt, er å skape utryggleik rundt det som har med ei kristen verdiforankring å gjere. Det synest eg er veldig uheldig.

Så til slutt om dette med barnehagar, som statsråden var inne på. Det ligg ein stor jobb framfor oss. Mykje har blitt gjort på barnehageområdet. 13,5 milliardar kr hadde den førre regjeringa sett av til barnehageformål. Vi veit at det er eit stykke igjen før alle som ønskjer barnehageplass, får det. Men trur ikkje statsråden at ved å senke maksprisen no vil det ta betydeleg lengre tid – at fleire som har kortidsplass, vil ha fulltidsplass fordi det kostar mindre å ha fleksibilitet?

Statsråd Øystein Djupedal [15:05:49]: Erfaringsmessig er det slik at man må bygge 1,4 plasser for å få ett nytt barn inn i barnehagen. Grunnen til det er at mange som har kortidsplass eller halvdagsplass, gjerne ønsker heltidsplass når slike stilles til rådighet. Det betyr at vi – for å nå de ambisiøse målene vi har satt – hele tiden må bygge flere plasser.

Når vi nå senker prisen, synliggjør det det som har vært en usynlig kø. Det er nemlig svært mange foreldre som ønsker plass til sine barn når det er mulighet til det og pri-

sen er overkommelig. Vi har hele tiden forutsatt at når prisen går ned, vil det synliggjøre et behov som før ikke var synlig. Det vil legge et ekstra og større ansvar på regjering og storting.

Vi har store ambisjoner på dette feltet. I løpet av de neste to årene skal vi bygge mange barnehageplasser i vårt samfunn. I Kunnskapsdepartementet gjør vi det vi kan for å legge til rette for det. Men det er kommunen som har hovedansvaret for å tilrettelegge for at det eksisterer barnehageplasser i kommunen. Vi skal hjelpe kommune-

ne, sammen med private utbyggere, til å sørge for at det er et tilbud til alle dem som måtte ønske en barnehageplass for sitt barn. Men igjen: Det er et frivillig tilbud. Kommunene må imidlertid legge til rette for at de som ønsker det, skal ha anledning til å få en barnehageplass.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Den reglementsmessige tiden for formiddagsmøtet er også omme. Kveldsmøte settes kl. 18.

Møtet hevet kl. 15.05.

Møte tirsdag den 13. desember kl. 18President: **T h o r b j ø r n J a g l a n d**

D a g s o r d e n : (nr. 27)

Sakene på dagens kart

Man fortsatte behandlingen av

s a k n r . 4

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006, kapitler under Barne- og likestillingsdepartementet, Kultur- og kirke departementet og Kunnskapsdepartementet (rammeområdene 2 og 3) (Budsjett-innst. S. nr. 2 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))

Espen Johnsen (A) [18:01:49]: Eg er glad for at det budsjettet som vi i dag skal vedta, har omsynet til barna øvst, at det er eit budsjett som prioriterer innsats og støtte til dei som har eit behov, og at det er eit budsjett for å få bort fattigdomen, eit budsjett for rettferd og for likestilling.

Barn er i mange samanhengar ei utsett gruppe. Det er ikkje utan grunn at vi har bl.a. eit barneombod. Og lat meg aller først kome inn på omboda si rolle. Det ser ut for meg som det har vore eit stadig tilbakevendande tema i Stortinget dei siste åra – slik også i år.

For det nye fleirtalet er det viktig å understreke at omboda, anten det er det eine eller det andre, er sette til å gjere ein jobb, ikkje på vegner av departementet, Regjeringa eller Stortinget, men på vegner av likestillings- og diskrimineringsspørsmåla, forbrukarane sine interesser og barna.

Vi vil derfor ikkje oppleve i denne stortingsperioden at f.eks. barneombodet vil bli kalla inn på teppet til statsråden for noko som barneombodet måtte meine på vegner av norske barn. Fleirtalet har som utgangspunkt at omboda skal ha ei fri og uavhengig stilling – ikkje berre på papiert, men også reelt, også om det skulle by på politisk ubehag for regjeringsspartia frå tid til anna. Dette er eit område der det openbert er ulike politiske oppfatningar, men dei ulike omboda har i alle fall no fått eit klarsignal for dei neste fire åra – og helst for åra deretter òg – om at dei seier og gjer det dei meiner måtte vere rett på vegner av dei dei er ombod for, uavhengig av kva som er rådande politiske oppfatningar. Då er vi sikre på at omboda gjer den jobben dei er sette til å gjere.

Så til eit anna viktig område i budsjettet: arbeidet med likestilling. Det er veldig bra at dette no skal intensiverast, løftast høgre på den politiske dagsordenen. Og det er bra at budsjettet nettopp viser det. Det at Regjeringa vil setje ned ein likelønnskommisjon, er eit av dei synlege bevisa på at likestilling – også i form av likelønn – er sterkt prioritert.

Det å få gode svar på kvifor arbeidsmarknaden er så kjønnsdelt, kvifor det er så store lønnsforskjellar, og kva som kan gjerast for å utlikne det, vil bli eit viktig arbeid neste år.

Lågare foreldrebetaling i barnehagane er eit av dei andre verkemidla for å få eit meir likestilt samfunn. Det gjer det mogeleg for både kvinner og menn å kombinere omsorg for barn med å delta i yrkeslivet. Derfor er det beklageleg at opposisjonen ikkje ser det same behovet for både å byggje ut fleire barnehageplassar og samtidig senke foreldrebetalinga i barnehagane.

Eit anna område er utvidinga av pappapermisjonen. Det er ei sak som det heldigvis er brei semje om i salen, og som det er viktig å følgje opp. Det er viktig at gutane får lov til å sleppe til på heimebane, at dei får lov til å vise at dei duger som gode foreldre, og at dei får lov til å ta ein stor del av omsorgsoppgåvene for ungane. I Noreg har vi eit system for foreldrepermisjon som er fantastisk – eit system som gjer at folk kan velje å få barn, og at både mor og far kan og skal ta ansvar for omsorga. Det at fedrar kan ta tidleg del i omsorga, er viktig for likestillinga, og det er ikkje minst viktig for kontakten mellom barn og far. I Soria Moria-erklæringa seier vi at kvar av foreldra skal få fødselspengar på basis av eiga opptening. Det er bra, slik at vi kan kome bort frå eit system der far sine rettar er avhengig av kva mor har gjort før eller etter fødselen.

Foreldrepermisjonen er ein foreldrepermisjon. Det er ikkje ein mammapermisjon, og det skal heller ikkje vere ein pappapermisjon. Problemet er likevel at den delen av foreldrepermisjonen som ikkje er øyremerkt pappa, i realiteten blir ein mammapermisjon. Det er urimeleg. Foreldrepermisjonen skal delast rettferdig mellom foreldra. Derfor er det eit viktig første skritt i arbeidet med eit meir likestilt samfunn at vi får utvida permisjonen for far med ei veke frå juli neste år. Det er det viktigaste ein kan gjere for meir likestilling mellom mamma og pappa på dette området. Vårt mål er å utvide denne kvota frå fem veker, som det er i dag, til ti veker.

På mange område i dette budsjettet viser det nye fleirtalet ei ny satsing på barn og unge, på likestilling og rettferd. Det er ein god start for utviklinga som vi skal gå i møte dei neste fire åra.

Britt Hildeng (A) [18:06:42]: I Soria Moria-erklæringa heter det:

«Regjeringa vil bekjempe all diskriminering. Alle skal ha krav på å få de same muligheter til å utvikle seg, utnytte sine evner og leve sine liv, uavhengig av kjønn, sosial bakgrunn, religion, seksuell orientering, funksjonshemming eller etnisk tilhørighet.»

Dette er sterke målformuleringar, og målformuleringar som forplikter. Det er mål som uttrykker selve kjernen i den sosialdemokratiske ideologi. I Regjeringens budsjett og i de arbeidene som igangsettes, vises en sterk vilje til å gjøre noe med disse målene, en vilje til også å bruke nødvendige virkemidler. Kanskje mer enn på noe annet felt ser en nemlig at liberale rettigheter ikke er tilstrekkelig for å oppnå ønsket likestilling, eller å sikre alle like muligheter til å realisere sine ønsker i livet. Homofile og lesbiske har ikke samme rettigheter som heterofile, og fortsatt er det slik at fordommer fører til diskriminering av homofile og lesbiske. Minoriteter med innvandrerbakgrunn møter diskriminering på boligmarked og i arbeidsliv. Mindreåri-

ge asylsøkere får ikke de samme rettigheter som andre barn i Norge. Kvinner diskrimineres i arbeidsforhold, bl.a. synliggjort gjennom ansettelsesintervjuer, i lederrekruttering og i lønnsforhold. Kvinner har vesentlig lavere lønn enn menn, til tross for mangeårige mål og en rekke politiske vedtak om lik lønn for kvinner og menn.

Det er ikke slik som Fremskrittspartiet hevder, at kvinner eller minoriteter har seg selv å takke. Det er ikke slik at diskriminerte grupper individuelt kan bekjempe etablerte strukturer, tradisjoner og holdninger. Det er ikke slik at formelt like rettigheter fører til likebehandling og resultatlikhet. Ofte trengs det ulik behandling for å få likhet i resultatet for kvinner og for minoriteter. Det er denne erkjennelsen Regjeringen tar innover seg, og på en modig måte faktisk gjør noe med det. Det er modig å iverksette kjønnskvoteing i styrerommene. Det er modig å utfordre tradisjonelle, konservative miljøer ved å starte arbeidet med å få en kjønnsnøytral ekteskapslovgivning. Det er modig, og på høy tid, å få nedsatt en likelønnskommisjon og på den måten utfordre tradisjonelle holdninger i arbeidslivet både blant arbeidstakere og arbeidsgivere. Det er modig å sette søkelys på kjønnslemlestelse og tvangs-ekteskap. Men jeg vil samtidig understreke Regjeringens erkjennelse av at vi fortsatt vet lite om hva som virker, og hva som er de rette strategiene for å oppnå slutt på en uønsket praksis. Regjeringen vil derfor gjøre et utredningsarbeid i nært samarbeid med berørte innvanderorganisasjoner.

Det er en skam at mindreårige barn i asylmottak ikke sikres de samme rettigheter og den samme omsorg som barn ellers i Norge. Det er derfor viktig at barnevernet overtar dette ansvaret fra UDI.

Når det gjelder likestillingsarbeid og diskriminering av ulike grupper, er det mange overtramp som skjer i vårt samfunn. Det er derfor viktig at det nye likestillings- og diskrimineringsombudet sikres et selvstendig og uavhengig grunnlag for den jobben som skal gjøres, å gjøre det mulig å fylle den vaktbikkjerollen som ombudet er ment å ha overfor forvaltning og samfunnet for øvrig. Og det er viktig at det nye ombudet viderefører det mangeårige arbeidet Likestillingsombudet i Norge har gjort og fått stor fagnad for.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en talletid på inntil 3 minutter.

Ib Thomsen (FrP) [18:12:05]: Jeg skulle ønske at Regjeringen kunne se alvorlig på et stort problem som gjelder barn og unge som er på rømmen fra hjem eller institusjon. Jeg har forstått at Regjeringen ikke har oversikt over antall barn og unge som har rømt fra hjem eller institusjon. Det ser jeg på som meget alvorlig. Rømningsproblematikken synes å ha et omfang på landsbasis som ingen ennå helt har oversikt over, og som det også oppleves som vanskelig å tallfeste, bl.a. fordi det er forskjellig praksis for føring av rømningsstatistikker hos de forskjellige barnevernsvaktene.

Statsråden skriver i et svar på et spørsmål der jeg tar opp dette problemet:

«Jeg ønsker likevel å presisere at selv om jeg er enig med representanten Thomsen i at det er svært uheldig for barnet/ungdommen å unndra seg behandlingstiltak gjennom rømning, så anser jeg det ikke som noen løsning å frata barn og unge deres medbestemmelsesrett.»

Hvordan skal man da kunne unngå at barn og unge er til skade for seg selv, og at andre kan være til skade for dem, om man ikke er villig til å ta tak i problematikken? Det kan være behov for å endre barnevernsloven på dette punktet så foreldre og barn ikke kommer i en slik fortvilet situasjon i framtiden. Barn mellom 15 og 18 år bør ikke ha mulighet til å benytte medbestemmelsesretten i de tilfeller hvor de velger ikke å delta i behandlingstiltak som er foreslått av foresatte i samarbeid med barnevernet, og velger å være i en omsorgssituasjon som er helt uten kontroll av foresatte og barnevern. Taperne her er barna og de unge, og ikke minst familien. At Regjeringen sier at den ikke kan finne ut hvor mange som er på rømmen, er veldig sjokkerende for meg. I svarbrevet som jeg fikk fra statsråden, sier departementet at de ikke har oversikt. Er det ikke da – unnskyld meg, president – bare å sjekke protokollene hos barnevernet – hvor mange er det som er på rømmen, og hvor ofte? Her er det klart at det er en del mørketall som må komme fram. Eller skjules dette bevisst?

Line Henriette Holten Hjemdal (KrF) [18:14:51]: I går hadde Aftenposten et oppslag om økt interesse for adopsjon. Adopsjonsorganisasjonene merker økt pågang av foreldre som av ulike grunner ønsker å adoptere barn fra utlandet.

Kristelig Folkeparti synes det er riktig at familier med vanlig økonomi skal ha råd til å adoptere hvis de ønsker det. Vi er derfor glad for at tilskuddet til foreldre som adopterer barn fra utlandet, blir økt fra 31 090 kr pr. barn i 2005 til 38 320 kr for 2006.

La meg få understreke at adopsjonsstøtten har økt med hele 70 pst. under regjeringen Bondevik II. Det vil gi mange flere familier mulighet til å adoptere.

Kristelig Folkeparti fikk i forrige periode gjennomslag for å endre kontantstøtteleven slik at familier som adopterer barn, får mulighet til to års kontantstøtte i forlengelse av adopsjonspermisjonen, på lik linje med foreldre som tar ut fødselspermisjon, med påfølgende kontantstøtte.

Kristelig Folkeparti er også opptatt av at de som adopterer, skal være best mulig forberedt, både for sin egen del og av hensyn til barna. Derfor foreslår vi å innføre et forberedelseskurs for foreldre som ønsker å adoptere. Formålet med kurset vil være å gi søkere nødvendig informasjon så tidlig som mulig i adopsjonsprosessen. Kurset vil bl.a. gi kunnskap om selve adopsjonsprosessen, hjemreise osv.

Til slutt vil jeg si noen ord om kontantstøtte. Det var ganske frustrerende for mange småbarnsfamilier å våkne opp den 10. november i år. Etter at Senterpartiet hadde erklært seg selv som seierherre i kontantstøttesaken på Soria Moria, fikk mange småbarnsforeldre en kald dusj da de opplevde at Senterpartiet hadde gitt seg i første budsjett-runde. Kontantstøtten er kuttet med hele 273 mill. kr. Det rammer mange som ønsker andre omsorgsløsninger enn

barnehage. Kontantstøtten nådde tydeligvis ikke opp på Regjeringens prioriteringsliste.

Derfor fremmer vi sammen med Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre i dag et forslag der vi ber Regjeringen sørge for at det i hvert fall ikke blir foretatt ytterligere kutt i kontantstøtten før vi når full barnehagedekning. Hvis ikke Senterpartiet kan stemme for dette forslaget engang, er det et tydelig signal til de 80 000 familiene som i dag mottar kontantstøtte: Still dere i barnehagekø hvis dere ikke er rike nok til å klare dere uten kontantstøtten, for den nye regjeringen anerkjenner ikke den omsorgsløsnin-gen dere har valgt for deres barn.

Lena Jensen (SV) [18:17:54]: Tromsø kommune vil være en av de aller første storbykommunene som gjennomfører full barnehagedekning med lav makspris på foreldrebetaling. Jeg er umåtelig stolt av at jeg kommer fra denne kommunen. I Tromsø kommune har det vært en bevisst politikk – og viktig – å få gjennomført full barnehagedekning og lav foreldrebetaling.

Tromsø kommune har en ung befolkning med behov for mange barnehageplasser. Å sikre full barnehagedekning og lav foreldrebetaling er å legge til rette for valgfrihet for småbarnsforeldrene. Det er en god og viktig strategi og et viktig hjelpemiddel for å føre en god politikk for små barn og for småbarnsforeldre.

Som aleneforsørger for en datter opplevde jeg i flere år å stå i barnehagekø, og jeg brukte mange forskjellige dagmammaer. Den dagen da jeg endelig fikk barnehageplass, opplevde jeg en reell valgfrihet. Jeg fikk mulighet til å ta høyere utdanning. Som forelder opplevde jeg trygghet, at datteren min blomstret. Jeg visste at dette var et godt og pedagogisk tilbud som jeg kunne være trygg på var bra for min datter, og at dette var stabilt.

Jeg er stolt over at flertallsregjeringen utgått av Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet i dette budsjettet har gjort et løft når det gjelder barnehagesektoren, at vi har satt barn og unge i sentrum. Det er viktig for barna våre at vi har en god oppvekstpolitikk. Det er også spesielt viktig for alle småbarnsforeldrene og aleneforsørgerne i Norge.

May Hansen (SV) [18:20:06]: Det har hørt ut i debatten her i dag som om vi har avvirket kontantstøtten. Det er ikke på noen måte riktig. Det blir også framstilt slik at Senterpartiet er den store taperen når det gjelder kontantstøtten. Det vil jeg heller ikke si.

Regjeringa Bondevik avvirket i 2003 over natta småbarnstillegget til alle foreldre i dette landet. Det var 700 kr pr. måned. Man la småbarnstillegget på kontantstøtten. Man premierte da dem som ikke gikk i barnehage, de fikk både kontantstøtte og småbarnstillegg. Det gjorde man med et knips. Jeg spurte representanten Olemic Thommessen her før i dag om han mente at det var forutsigbart for foreldrene. Det svarte han meg ikke på.

Det er slik at vi har harmonisert kontantstøtten med barnetrygden. Man kutter ut den siste måneden, slik man gjør når man utbetaler barnetrygd, og så har man halvert småbarnstillegget, med 354 kr i måneden. Men det er fortsatt slik at kontantstøtten er på 3 636 kr mer i år og i det

budsjettet som nå vedtas, enn den var før man avvirket småbarnstillegget.

Så en liten kommentar til representanten Molvær Grimstad, som på min replikk svarte at kommunene har ansvar for mindreårige asylsøkere, og at Barnekonvensjonen gjelder for alle barn i Norge: Vi er kritisert av FN tre ganger på rad for at vi diskriminerer disse barna i dette landet. Og det er ikke slik at kommunene har det ansvaret. Det er UDI som har det ansvaret. Før barnevernet kommer inn i forhold som gjelder en mindreårig asylsøker i dette landet, må noen ha meldt til barnevernet at det barnet lider under omsorgssvikt. Hvem er det som skal melde det? Er det mottakene hvor disse barna bor? Disse mottakene er ikke godkjent av fylkesmannen, slik en barnevernsinstitusjon er, og det er heller ikke noen tilsynsfunksjon i mot-tak. Disse barna er UDIs ansvar. Barnevernet går inn kun etter melding. Og igjen: Vi er altså kritisert av FN tre ganger på rad fordi vi bryter Barnekonvensjonen med hensyn til disse barna.

Olemic Thommessen (H) [18:22:50]: I et tidligere innlegg i denne debatten kom likestillingsstatsråden med en invitasjon til Høyre angående det forslaget vi har lagt frem, i spørsmålet om å gjøre dette om til et oversendesforslag. Det avhenger nok litt av hvor klar statsråden kan være i forhold til å bekrefte i hvilken grad Regjeringen vil arbeide med dette. Ut fra de innleggene hun tidligere har hatt, har jeg ikke fått det tilstrekkelig klargjort.

Jeg vil gjerne spørre statsråden om hun kan bekrefte at Regjeringen vil ta tak i disse spørsmålene og arbeide med dem videre, og at Stortinget vil bli gitt anledning til å mene noe om denne saken senere, når man – forhåpentlig – har kommet frem til noen resultater.

Erling Sande (Sp) [18:24:10]: Vi har diskutert kontantstøtta tidlegare i dag, så eg skal ikkje dra opp ein ny, lang debatt om det. Men representanten Holten Hjemdal utfordra Senterpartiet på det forslaget som Venstre, Kristeleg Folkeparti, Høgre og Framstegspartiet har om kontantstøtta i dag.

No er det slik at Kristeleg Folkeparti nettopp er kome ut av ei regjering og veit at inga regjering kan gi ei blanko-fullmakt for budsjettet eitt år før det skal vedtakast. Så eg har lyst til å seie at når vi i Senterpartiet i dag stemmer imot framlegget, er det ikkje fordi vi er usamde i intensjonen bak framlegget, men rett og slett fordi vi ikkje er heilt klare for å begynne budsjettarbeidet for 2007 enno.

Statsråd Karita Bekkemellem [18:25:00]: Jeg kan gjerne gjenta det jeg sa tidligere i debatten i dag, og det er at statsråden – og nå snakker jeg altså på vegne av justisministeren – jobber med en konkret sak der han vil se på muligheten for å innføre bøter som en type sanksjonering på særskilt grunnlag, og Regjeringen vil ha en bred gjennomgang av det som ligger i dette. Så Stortinget vil få seg forelagt en sak i løpet av vårparten, slik at også Høyre har mulighet til å gjøre nye vurderinger og eventuelt legge det inn i loven. Det vil bli klart i løpet av vårparten.

Eli Sollied Øveraas (Sp) [18:25:52]: Det som får meg til å ta ordet, er det som eg vil kalle eit underleg innlegg frå representanten Holten Hjemdal frå Kristeleg Folkeparti.

Eg vil minne om at det ikkje er mange vekene sidan Kristeleg Folkeparti gjekk ut av regjering, og vi veit alle i denne salen at Kristeleg Folkeparti saman med Venstre og Høgre har måtta kjempe mange fightar for å komme fram til kompromiss.

Så vil eg òg minne om at Kristeleg Folkeparti i regjering fjerna småbarnstillegget, altså for den same aldersgruppa som vi her snakkar om: dei som får kontantstøtte. Då Kristeleg Folkeparti var med og fjerna småbarnstillegget, stemte Senterpartiet *for* kontantstøtta og *for* småbarnstillegget.

Under valkampen argumenterte Senterpartiet for at vi skulle behalde kontantstøtta. Opposisjonen harselerte over dette og argumenterte med at når Arbeidarpartiet og SV har programfesta at kontantstøtta skal fjernast, ville Senterpartiet aldri få gjennomslag for dette. Og eg veit ikkje i kor mange debattar tidlegare statsminister Bondevik brukte tid på nettopp dette temaet. Resultatet ser vi i Soria Moria-erklæringa. Der står det at vi skal behalde dagens kontantstøtte. Og i motsetnad til representanten frå Kristeleg Folkeparti vil eg karakterisere det som ein siger for kontantstøtta og ikkje som eit nederlag, som det er forsøk på frå denne talarstolen.

Presidenten: Olemic Thommessen har hatt ordet to ganger og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Olemic Thommessen (H) [18:27:52]: Jeg takker for statsrådets svar og meddeler med dette at vi omgjør vårt forslag, forslag nr. 23, til et oversendelsesforslag. Det gleder meg å konstatere at man ser alvoret i de problemstillingene som er reist, og vi ser frem til å følge denne saken videre fremover på vårparten.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [18:28:32]: Fleire representantar har teke opp dette med småbarnstillegget.

Dei som hugsar historia frå langt tilbake, hugsar at småbarnstillegget i si tid blei innført som eit alternativ til kontantstøtta, før vi fekk gjennomslag for kontantstøtta. Då småbarnstillegget i si tid så blei innlemma i kontantstøtta, var det ikkje i strid med det som Kristeleg Folkeparti opphavleg kjempa for, med innføring av kontantstøtte. Dersom regjeringspartia hadde meint at småbarnstillegget var så viktig som ein her framheva det, er det jo merkeleg at dei i sitt justerte budsjettforslag ikkje på nytt har fremma forslag om å innføre småbarnstillegget.

Sidan fleire viste til representanten Holten Hjemdal sitt innlegg, er det med god grunn ein har teke opp dette forslaget i innstillinga i dag; det er nettopp for å skape ro rundt kontantstøtta. For først trudde ein – og det skal Senterpartiet ha honnør for – at når kontantstøtta blei omtalt i Soria Moria-erklæringa, og det blei omtalt som ein siger at kontantstøtta var freda inntil det var full barnehage-

dekning, trudde vi faktisk det. Og vi gratulerte dei med det. Men når det viser seg at det berre er prinsippet som er sikra, ikkje nivået, og når Senterpartiet i dag ikkje kan vere med og stemme for eit forslag som sikrar at det ikkje blir ytterlegare kutt i kontantstøtta framover, noko som kunne gitt den nødvendige ro og føreseielegheit, kva skal småbarnsforeldra som er avhengige av dei midlane dei får via kontantstøtte, gjere? Skal dei stille seg i barnehagekø fordi dei ikkje veit kva som skjer?

Vi veit kva SV og Arbeidarpartiet primært ville ha hatt. Ved førre budsjettbehandling ville dei fjerne kontantstøtta frå 1. januar 2006. Derfor er dette ein invitt til å skape ro rundt ei ordning som er enormt viktig for mange småbarnsforeldre, og som eg håpte Senterpartiet kunne vere med og sikre, slik at vi ein gong for alle kunne skape ro. Men det får vi tydelegvis ikkje gjennom dagens debatt.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4. (Votering, se side 842)

S a k n r . 5

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 75/2005 om innlemming i EØS-avtala av avgjerdene 845/2004/EF og 846/2004/EF om lenging av fellesskapet sitt program for audiovisuell industri (MEDIA Plus 2006) (Innst. S. nr. 29 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 74 (2004-2005))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 868)

S a k n r . 6

Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 103/2005 av 8. juli 2005 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 460/2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet (ENISA) (Innst. S. nr. 44 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 11 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 868)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Vi går da til votering over sakene nr. 1–6 på dagens kart.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstilt:

I

Som medlemmer og varamedlemmer til Norges Banks representantskap velges for tidsrommet 1. januar 2006–31. desember 2009:

Medlemmer:

1. Mary Kvidal, Malvik
2. Anne Strifelt, Vadsø
3. Reidar Åsgård, Engerdal
4. Liv Røssland, Bergen
5. Frank Sve, Stranda
6. Oskar Grimstad, Hareid
7. Terje Johansen, Frogn

Varamedlemmer:

For Kvidal: Lars Gjedefo, Trondheim
 For Strifelt: Inger Spangen, Oslo
 For Åsgård: Ola Røtvei, Oppdal
 For Røssland: Frode Klemp, Rygge
 For Sve: Erland Vestli, Nittedal
 For Grimstad: Pål Morten Borgli, Sandnes
 For Johansen: Torild Skogsholm, Oslo

II

Som leder og nestleder til Norges Banks representantskap velges for tidsrommet 1. januar 2006-31. desember 2007:

Mary Kvidal, leder
 Liv Røssland, nestleder

III

Som varamedlemmer til Norges Banks representantskap med funksjonstid til 31. desember 2007 velges:

Trond Lode, Nærbø, istedenfor medlem Anne Tingelstad Wøien.

Ivar B. Prestbakmo, Sjøvegan, istedenfor varamedlem Steinulf Tungesvik.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstilt:

I

Som medlemmer og varamedlemmer av Kringkastingrådet med funksjonstid 1. januar 2006-31. desember 2009 velges:

Medlemmer:

1. Solveig Torsvik, Lørenskog
2. Jon Olav Alstad, Skatval
3. Grethe Fosslí, Oslo
4. Per Arne Olsen, Tønsberg
5. Finn Egil Holm, Sande
6. Hallgrim Berg, Ål
7. Sigbjørn Molvik, Skien

Varamedlemmer:

1. For Torsvik: Grethe G. Fossum, Kirkenær

2. For Alstad: Jan Otto Fredagsvik, Sistranda
3. For Fosslí: John Arne Balto, Oslo
4. For Olsen: Kristoffer Kanestrøm, Tromsø
5. For Holm: Berit Øksnes Gjerløw, Skiptvet
6. For Berg: Afshan Rafiq, Oslo
7. For Molvik: Hilde Widerøe Wibe, Oslo

II

I tillegg til medlemmene og varamedlemmene under I, velges som medlem den som til enhver tid er leder for Samisk Programråd, med nestlederen i Samisk Programråd som personlig varamedlem.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstilt:

Som medlemmer og varamedlemmer til styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter for perioden 2005-2009 velges:

Medlemmer:

1. Sigvald Oppebøen Hansen, leder
2. Marianne Aasen Agdestein
3. Øyvind Korsberg
4. Trond Helleland
5. Ågot Valle

Varamedlemmer:

1. Bendiks H. Arnesen
2. Torny Pedersen
3. Kari Kjønnaas Kjos
4. Åse Gunhild Woie Duesund
5. Rune J. Skjælaaen

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Under debatten er det satt fram 23 forslag. Det er

- forslagene nr. 1 og 11, fra May-Helen Molvær Grimstad på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 2, 4–10, 12 og 14–22, fra Karin S. Woldseth på vegne av Fremskrittspartiet
- forslagene nr. 3 og 13, fra May-Helen Molvær Grimstad på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 23, fra Olemic Thommessen på vegne av Høyre

Forslagene er inntatt i innstillingen, med unntak av forslag nr. 23, som er omdelt i salen i beriktede utgave.

Forslag nr. 23, fra Høyre, er under debatten omgjort til oversendelsesforslag. Forslaget lyder i endret form:

«Det henstilles til Regjeringen å komme tilbake med forslag til endring av sanksjonsmidlene for brudd på reglene om kjønnsrepresentasjon i bedriftstyrer.»

Presidenten foreslår at dette forslaget oversendes Regjeringen uten realitetsvotering. – Det anses vedtatt.

Det voteses først over forslagene nr. 2, 4–10, 12 og 14–22, fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 2 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
231		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 51</i>	71 292 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	11 435 000	
	51	Forskning, <i>kan nyttes under post 21</i>	6 250 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i>	10 349 119 000	
	61	Investeringsstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	200 000 000	
	62	Tilskudd til tiltak for barn med nedsatt funksjonsevne i barnehage	736 173 000	
	63	Tilskudd til tiltak for å bedre språkforståelsen blant minoritetsspråklige barn i førskolealder	98 960 000	
	65	Skjønnsmidler til barnehager	2 065 709 000	
800		Barne- og likestillingsdepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	71 958 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 142 000	
830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 3830)		
	21	Spesielle driftsutgifter, foreldreveiledning, <i>kan nyttes under kap. 854 post 21</i>	2 239 000	
	22	Driftsutgifter til samlivstiltak	7 054 000	
	60	Tilskudd til kommuner til samlivstiltak	994 000	
	70	Tilskudd	4 112 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	4 950 000	
	60	Tilskudd til krisesentre, <i>overslagsbevilgning</i>	117 431 000	
	61	Tilskudd til incestsentre, <i>overslagsbevilgning</i>	29 226 000	
	70	Tilskudd til voldsforebyggende tiltak mv.	4 091 000	
841		Samlivsbrudd og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter, meklingsgodtgjørelse, <i>overslagsbevilgning</i>	11 131 000	
	22	Opplæring, forskning, utvikling mv.	5 994 000	
842		Familievern (jf. kap. 3842)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i>	151 415 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 006 000	
	70	Tilskudd til kirkens familievern mv., <i>kan nyttes under post 1</i>	113 565 000	
843		Likestillings- og diskrimineringsnemnda		
	1	Driftsutgifter	1 500 000	
844		Kontantstøtte		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	1 243 000	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	3 901 294 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	14 540 000 000	
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 50</i>	4 430 000	
	22	Refusjon av utgifter til DNA-analyser, <i>overslags bevilgning</i>	5 352 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 21 og kap. 844 post 21</i> ...	7 500 000	
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	977 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt familie- og likestillingsarbeid, <i>kan overføres</i>	2 130 000	
849		Likestillings- og diskrimineringsombudet		
	50	Basisbevilgning	11 582 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	8 266 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	22 157 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)		
	1	Driftsutgifter – Fylkesnemndene for sosiale saker	72 957 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 830 post 21</i> .	34 145 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	11 762 000	
	64	Tilskudd ved bosetting av enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, <i>overslagsbevilgning</i>	84 745 000	
	65	Refusjon av kommunale utgifter til barneverntiltak knyttet til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, <i>overslagsbevilgning</i>	70 022 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 238 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i>	45 060 000	
855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 3855)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 22</i>	1 966 902 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	53 303 000	
	22	Kjøp av private barneverntjenester, <i>kan nyttes under post 1</i>	1 199 237 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> ...	58 035 000	
857		Barne- og ungdomstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	1 212 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	6 180 000	
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	75 290 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	6 120 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	5 512 000	
	73	Barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	41 364 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	30 612 000	
858		Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 855 post 1</i>	115 284 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	1 884 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
859	1	UNG i Europa (jf. kap. 3859) Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	5 754 000	
860	50	Forbrukerrådet Basisbevilgning	82 359 000	
862	70	Positiv miljømerking Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	4 010 000	
865	21	Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid	7 702 000	
	79	EUs rammeprogram for forbrukerpolitikk, <i>kan overføres</i> .	4 128 000	
866	50	Statens institutt for forbruksforskning Basisbevilgning	23 101 000	
867	1	Sekretariatet for Forbrukertvistutvalget og Markedsrådet (jf. kap. 3867) Driftsutgifter	5 178 000	
868	1	Forbrukerombudet (jf. kap. 3868) Driftsutgifter	15 672 000	
2530	70	Fødselspenger og adopsjonspenger Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	9 650 000 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	435 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	270 000 000	
	73	Adopsjonspenger, <i>overslagsbevilgning</i>	140 000 000	
		Totale utgifter		47 105 445 000
I n n t e k t e r				
3830	1	Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 830) Diverse inntekter	400 000	
3854	1	Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 854) Diverse inntekter	1 200 000	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter	12 800 000	
3855	60	Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 855) Kommunale egenandeler	609 577 000	
3859	1	UNG i Europa (jf. kap. 859) Tilskudd fra Europakommisjonen	1 922 000	
		Totale inntekter		625 899 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Barne- og likestillingsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 842 post 1	kap. 3842 post 1
kap. 855 post 1	kap. 3855 postene 1, 2, 3 og 60
kap. 858 post 1	kap. 3858 post 1
kap. 868 post 1	kap. 3868 post 1

III

Satser for barnetrygd

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd, § 10, kan utbetale barnetrygd med 11 931 kroner per barn per år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstonad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år, har rett til et småbarnstillegg på 8 118 kroner per år. Dette tillegget gis per enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadsmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nord-

reisa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på 3 936 kroner per barn per år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Finnmarkstillegget skal også utbetales for barn i fosterhjem eller barneverninstitusjon i de aktuelle kommunene.

IV

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre, kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp frem til barnet er 3 år og 5 måneder:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontantstøtte i kroner per år
Ikke bruk av barnehage	100	43 884
Til og med 8 timer per uke	80	35 112
9-16 timer per uke	60	26 328
17-24 timer per uke	40	17 556
25-32 timer per uke	20	8 784
33 timer eller mer per uke	0	0

V

Satser for engangsstonad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kan utbetale:

1. engangsstonad ved fødsel og adopsjon, lovens §§14-12 og 14-20	kr 33 584 per barn
2. stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens §5-13	kr 1 765 per fødsel

VI

Nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at kap. 849 Likestillings- og diskrimineringsombudet gis unntak fra Bevilgningsreglementet § 3 fjerde ledd.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utforme nye forskrifter om likeverdig behandling, hvor det fastslås at kommunene skal følge enhetskostnadsprinsippet.»

Forslag nr. 5 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om utvikling av Diskriminerings- og Likestillingsombudet, og endring av likestillingsloven slik at andre instanser, herunder domstolene og Arbeidstilsynet, får i oppgave å håndheve de sentrale bestemmelser i loven.»

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen snarest engasjere seg i drøftingen av driftskonsept for Nøstedhallen i Drammen, med tanke på at staten skal stå for hoveddelen av finansiering av virksomheten.»

Forslag nr. 7 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en samlet vurdering av forholdene for skating og BMX i Norge og legge dette frem for Stortinget.»

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om vurdering av sammenslåing av en eller flere av institusjonene og kapitlene innen forbrukerområdet, herunder kap. 860 Forbrukerrådet, kap. 862 Miljømerking, kap. 865 Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid og kap. 866 Statens institutt for forbruksforskning.»

Forslag nr. 9 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om en endring av lover og regelverk slik at det blir opp til enkelte par hvordan de vil fordele fødselspermisjonen mellom seg.»

Forslag nr. 10 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede og fremme forslag om etablering av et statlig barnevernstilsyn.»

Forslag nr. 12 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
300		Kultur- og kirkedepartementet		
	1	Driftsutgifter	83 593 000	
305		Lotteri- og stiftelsestilsynet (jf. kap. 3305)		
	1	Driftsutgifter	54 713 000	
315		Frivillighetsformål		
	70	Merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner	173 715 000	
	71	Tilskudd til frivillighetssentraler	66 932 000	
	72	Tilskudd til frivillig virksomhet	15 000 000	
	73	Tilskudd til sekretariat for frivillige organisasjoners interessepolitiske virksomhet	1 715 000	
	80	Tilskudd til prøveløp rally-VM	17 000 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	33 418 000	
	50	Norsk kulturfond	247 027 000	
	51	Fond for lyd og bilde	16 500 000	
	53	Samiske kulturformål	10 000 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	6 800 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i> .	73 826 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	7 453 000	
	78	Ymse faste tiltak	18 834 000	
	79	Til disposisjon	6 558 000	
	80	Tilskuddsordning for frivillig virksomhet	30 000 000	
	82	Nobels fredssenter	16 718 000	
	84	Fond for frivillige og deltagende kulturaktiviteter	274 041 000	
	85	Fond for samarbeid mellom kulturliv og privat næringsliv	274 041 000	
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	14 034 000	
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	51 256 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	83 738 000	
	75	Vederlagsordninger	104 156 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	6 545 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	8 776 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	2 224 000	
	73	Nasjonalmuseet for kunst	183 810 000	
	75	Offentlig rom, arkitektur og design	20 924 000	
	77	Henie Onstad Kunstsenter	6 195 000	
	78	Ymse faste tiltak	42 453 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	114 515 000	
	70	Nasjonale institusjoner	161 886 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	124 476 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	35 808 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	14 113 000	
	78	Ymse faste tiltak	49 088 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	78 937 000	
	70	Nasjonale institusjoner	506 556 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	185 523 000	
	73	Region- og distriktsopera	21 228 000	
	75	Dans	18 341 000	
	78	Ymse faste tiltak	35 383 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	59 287 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 527 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	21 959 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	311 611 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	9 235 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	18 843 000	
	73	Noregs Mållag	500 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok mv.	11 823 000	
	78	Ymse faste tiltak	84 458 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	32 970 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	15 576 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	2 336 000	
	70	Det nasjonale museumsnettverket	526 981 000	
	78	Ymse faste tiltak	30 767 000	
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	180 780 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 318 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	13 900 000	
	78	Ymse faste tiltak	1 574 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	125 033 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	3 573 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	240 108 000	
	51	Audiovisuelle produksjoner	27 206 000	
	71	Filmtiltak m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	23 190 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	7 989 000	
	73	Regional filmsatsing	7 976 000	
	75	Medieprogram, <i>kan overføres</i>	17 274 000	
	78	Ymse faste tiltak	24 387 000	
	79	Til disposisjon	1 357 000	
335		Pressestøtte		
	71	Produksjonstilskudd	101 767 000	
	73	Anvendt medieforskning og etterutdanning	12 300 000	
	75	Tilskudd til samiske aviser	200 000	
	76	Tilskudd til ymse publikasjoner	9 577 000	
	77	Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark	3 220 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
336		Informasjonsberedskap – kringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	3 579 000	
337		Kompensasjon for kopiering til privat bruk		
	70	Kompensasjon	33 540 000	
		Totale utgifter		5 274 570 000
I n n t e k t e r				
3300		Kultur- og kirkedepartementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	56 000	
3305		Inntekter fra spill, lotterier og stiftelser (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	800 000 000	
	2	Gebyr – lotterier	43 921 000	
	3	Refusjon	9 940 000	
	4	Avgift, gebyr – stiftelser	900 000	
	5	Utjevningsfondet	32 400 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	287 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 322)		
	1	Ymse inntekter	200 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	28 669 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	8 844 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	818 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	5 527 000	
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 674 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	9 235 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 535 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	15 576 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 379 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	6 318 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	10 815 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	3 573 000	
	70	Gebyr	15 500 000	
	71	Inntektsuavhengig vederlag fra TV 2	27 206 000	
	72	Inntektsavhengig vederlag fra TV 2	2 000 000	
		Totale inntekter		1 029 373 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirkedepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 305 post 1	kap. 3305 post 6
kap. 320 post 1	kap. 3320 postene 1 og 3
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 325 post 21	kap. 3325 post 2
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2006 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 2 000 mill. kroner.

IV

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2006:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål post 71 Region-/landsdelsinstitusjoner og kap. 324 Teater- og operaformål post 71 Region-/landsdelsinstitusjoner.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 323 Musikkformål post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål post 70 Det nasjonale museumsnettverket og kap. 334 Film- og medieformål post 72 Knutepunktinstitusjoner.
3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 323 Musikkformål post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 328 Museums- og

andre kulturvernformål post 70 Det nasjonale museumsnettverket og kap. 334 Film- og medieformål post 72 Knutepunktinstitusjoner.

V

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2006 skal:

1. gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 0,60. Kultur- og kirkedepartementet kan sette ned eller frita for gebyr i visse tilfelle.
2. avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
3. kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 840 ekskl. merverdiavgift. Tilleggsavgiften ved forsinket betaling av kringkastingsavgiften og når melding ikke blir gitt etter reglene i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.

VI

Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om opprettelse av et fond for tilskudd til frivillige og deltagende kulturvirksomheter, med spesiell oppmerksomhet på de virksomheter som inkluderer eller retter seg mot barn og ungdom.»

Forslag nr. 14 lyder:

«Kap. 315 post 70 omgjøres til en *overslagsbevilgning*, slik at de frivillige organisasjonene kompenseres fullt ut for merkostnadene som følge av merverdiavgiftsreformen.»

Forslag nr. 15 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at alle kostnader som påløper under Kultur- og kirkedepartementet i forbindelse med operahusprosjektet, blir samlet i en ny post i statsbudsjettet.»

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen avvikle ordningen med statsstipendiater innen kunst.»

Forslag nr. 17 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å avvikle ordningen med stipend til kunstnere.»

Forslag nr. 18 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å avvikle ordningen med garantiinntekter.»

Forslag nr. 19 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i større grad enn tidligere bruke kunst som allerede er i statens eie, til å utsmykke offentlige bygg.»

Forslag nr. 20 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om revidering av fremtidige driftsplaner for operaen – med sikte på kraftig reduksjon av det offentliges bidrag.»

Forslag nr. 21 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre incentivordning for å trekke utenlandske filmproduksjoner til Norge.»

Forslag nr. 22 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i neste års statsbudsjett fremme forslag om vanlige forretningsmessige innkrevingsrutiner for NRK-lisensen.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 83 mot 24 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 18.40.33)

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 1 og 11, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 1 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
231		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 51</i>	78 492 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	11 435 000	
	51	Forskning, <i>kan nyttes under post 21</i>	6 250 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i>	10 451 619 000	
	61	Investeringsstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	250 000 000	
	62	Tilskudd til tiltak for barn med nedsatt funksjonsevne i barnehage	736 173 000	
	63	Tilskudd til tiltak for å bedre språkforståelsen blant minoritetsspråklige barn i førskolealder	98 960 000	
	65	Skjønnsmidler til barnehager	2 422 709 000	
800		Barne- og likestillingsdepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	78 958 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 142 000	
830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 3830)		
	21	Spesielle driftsutgifter, foreldreveiledning, <i>kan nyttes under kap. 854 post 21</i>	3 441 000	
	22	Driftsutgifter til samlivstiltak	7 054 000	
	60	Tilskudd til kommuner til samlivstiltak	7 094 000	
	70	Tilskudd	18 312 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	5 080 000	
	60	Tilskudd til krisesentre, <i>overslagsbevilgning</i>	117 431 000	
	61	Tilskudd til incestsentre, <i>overslagsbevilgning</i>	29 226 000	
	70	Tilskudd til voldsførebyggende tiltak mv.	4 091 000	
841		Samlivsbrudd og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter, meklingsgodtgjørelse, <i>overslagsbevilgning</i>	11 131 000	
	22	Opplæring, forskning, utvikling mv.	5 994 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
842		Familievern (jf. kap. 3842)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i>	157 515 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 006 000	
	70	Tilskudd til kirkens familievern mv., <i>kan nyttes under post 1</i>	119 665 000	
843		Likestillings- og diskrimineringsnemnda		
	1	Driftsutgifter	1 500 000	
844		Kontantstøtte		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	1 243 000	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	2 680 000 000	
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	14 540 000 000	
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 50</i>	8 707 000	
	22	Refusjon av utgifter til DNA-analyser, <i>overslagsbevilgning</i>	5 352 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 21 og kap. 844 post 21</i>	8 797 000	
	70	Tilskudd	5 489 000	
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	977 000	
	72	Tiltak for lesbiske og homofile	3 800 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt familie- og likestillingsarbeid, <i>kan overføres</i>	2 130 000	
849		Likestillings- og diskrimineringsombudet		
	50	Basisbevilgning	26 582 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	8 266 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	41 856 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)		
	1	Driftsutgifter – Fylkesnemndene for sosiale saker	92 957 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 830 post 21</i>	34 145 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	11 762 000	
	64	Tilskudd ved bosetting av enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, <i>overslagsbevilgning</i>	134 745 000	
	65	Refusjon av kommunale utgifter til barneverntiltak knyttet til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, <i>overslagsbevilgning</i>	120 022 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 238 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i>	50 060 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 3855)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 22</i>	2 066 902 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	53 303 000	
	22	Kjøp av private barneverntjenester, <i>kan nyttes under post 1</i>	1 349 237 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	58 035 000	
857		Barne- og ungdomstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	1 212 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	6 180 000	
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	75 290 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	6 120 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	5 512 000	
	73	Barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	41 364 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	30 612 000	
858		Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 855 post 1</i>	119 484 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	1 884 000	
859		UNG i Europa (jf. kap. 3859)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	5 754 000	
860		Forbrukerrådet		
	50	Basisbevilgning	82 359 000	
862		Positiv miljømerking		
	70	Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	4 010 000	
865		Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid		
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid	7 702 000	
	79	EUs rammeprogram for forbrukerpolitikk, <i>kan overføres</i>	4 128 000	
866		Statens institutt for forbruksforskning		
	50	Basisbevilgning	23 101 000	
867		Sekretariatet for Forbrukertvistutvalget og Markedsrådet (jf. kap. 3867)		
	1	Driftsutgifter	5 178 000	
868		Forbrukerombudet (jf. kap. 3868)		
	1	Driftsutgifter	15 672 000	
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger		
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	9 885 000 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	435 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	270 000 000	
	73	Adopsjonspenger, <i>overslagsbevilgning</i>	140 000 000	
		Totale utgifter		47 105 445 000

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
I n n t e k t e r				
3830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 830)		
	1	Diverse inntekter	400 000	
3854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 854)		
	1	Diverse inntekter	1 200 000	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter	12 800 000	
3855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 855)		
	60	Kommunale egenandeler	609 577 000	
3859		UNG i Europa (jf. kap. 859)		
	1	Tilskudd fra Europakommisjonen	1 922 000	
		Totale inntekter		625 899 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Barne- og likestillingsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 842 post 1	kap. 3842 post 1
kap. 855 post 1	kap. 3855 postene 1, 2, 3 og 60
kap. 858 post 1	kap. 3858 post 1
kap. 868 post 1	kap. 3868 post 1

III

Satser for barnetrygd

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd, § 10, kan utbetale barnetrygd med 11 640 kroner per barn per år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstønad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år, har rett til et småbarnstillegg på 7 920 kroner per år. Dette tillegget gis per enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadsmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvænanen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på 3 840 kroner per barn per år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Finnmarkstillegget skal også utbetales for barn i fosterhjem eller barneverninstitusjon i de aktuelle kommunene.

IV

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre, kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp for 1- og 2-åringer:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontantstøtte i kroner per år
Ikke bruk av barnehage	100	43 884
Til og med 8 timer per uke	80	35 112
9-16 timer per uke	60	26 328
17-24 timer per uke	40	17 556
25-32 timer per uke	20	8 784
33 timer eller mer per uke	0	0

V

Satser for engangsstønad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kan utbetale:

1.	engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§14-12 og 14-20	kr 33 584 per barn
2.	stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens §5-13	kr 1 765 per fødsel

VI

Nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at kap. 849 Likestillings- og diskrimineringsombudet gis unntak fra Bevilgningsreglementet § 3 fjerde ledd.

VII

Stortinget ber Regjeringen videreføre innfasingen av likeverdig behandling slik at de private barnehagene, uavhengig av kostnadsnivå, minimum skal ha et tilskudd som utgjør 90 prosent av det tilsvarende kommunale barnehager i gjennomsnitt mottar i offentlig støtte, med virkning fra 1. januar 2006.

VIII

Stortinget ber Regjeringen videreføre verdiprosjektet «Skal – skal ikke».

IX

Stortinget ber Regjeringen sørge for at alle landets førstegangsførelde får et tilbud om samlivskurs.

X

Stortinget ber Regjeringen øke adopsjonsstøtten til 1 G.»

Forslag nr. 11 lyder:

«I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
300		Kultur- og kirkedepartementet		
	1	Driftsutgifter	95 593 000	
305		Lotteri- og stiftelsestilsynet (jf. kap. 3305)		
	1	Driftsutgifter	54 713 000	
315		Frivillighetsformål		
	70	Merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner	173 715 000	
	71	Tilskudd til frivillighetssentraler	66 932 000	
	72	Tilskudd til frivillig virksomhet	15 000 000	
	73	Tilskudd til sekretariat for frivillige organisasjoners interessepolitiske virksomhet	1 715 000	
	80	Tilskudd til prøveløp rally-VM	13 500 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	40 418 000	
	50	Norsk kulturfond	287 027 000	
	51	Fond for lyd og bilde	22 500 000	
	52	Norges forskningsråd	2 203 000	
	53	Samiske kulturformål	43 743 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	6 800 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i> .	123 826 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	7 453 000	
	76	Kompetansebyggende tiltak kulturformål	5 000 000	
	78	Ymse faste tiltak	23 834 000	
	79	Til disposisjon	558 000	
	82	Nobels fredssenter	16 718 000	
	83	Stavanger som europeisk kulturby	20 000 000	
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	15 034 000	
	72	Stipend basert på gjennomført kunstutdanning, <i>overslagsbevilgning</i>	12 290 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	91 256 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	85 738 000	
	75	Vederlagsordninger	104 156 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	10 545 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	12 776 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	2 224 000	
	73	Nasjonalmuseet for kunst	183 810 000	
	75	Offentlig rom, arkitektur og design	20 924 000	
	77	Henie Onstad Kunstsenter	6 195 000	
	78	Ymse faste tiltak	42 453 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	124 515 000	
	70	Nasjonale institusjoner	161 886 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	124 476 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	35 808 000	
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	14 113 000	
	78	Ymse faste tiltak	48 088 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	92 937 000	
	70	Nasjonale institusjoner	571 556 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	215 523 000	
	73	Region- og distriktsopera	23 228 000	
	75	Dans	18 341 000	
	78	Ymse faste tiltak	37 883 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	59 287 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 527 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	26 959 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	321 611 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	9 235 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	18 843 000	
	73	Noregs Mållag	2 066 000	
	74	Det Norske Samlaget	8 744 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok mv.	11 823 000	
	78	Ymse faste tiltak	94 458 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	34 970 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	15 576 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	2 336 000	
	70	Det nasjonale museumsnettverket	521 981 000	
	78	Ymse faste tiltak	34 767 000	
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	185 780 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 318 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	13 900 000	
	78	Ymse faste tiltak	5 417 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	135 033 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	3 573 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	240 108 000	
	51	Audiovisuelle produksjoner	27 206 000	
	71	Filmtiltak m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	23 190 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	7 989 000	
	73	Regional filmsatsing	7 976 000	
	75	Medieprogram, <i>kan overføres</i>	17 274 000	
	78	Ymse faste tiltak	30 387 000	
	79	Til disposisjon	1 357 000	
335		Pressestøtte		
	52	Norges forskningsråd	1 634 000	
	71	Produksjonstilskudd	248 267 000	
	73	Anvendt medieforskning og etterutdanning	12 300 000	
	75	Tilskudd til samiske aviser	13 369 000	
	76	Tilskudd til ymse publikasjoner	9 577 000	
	77	Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark	1 610 000	
336		Informasjonsberedskap – kringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	3 579 000	
337		Kompensasjon for kopiering til privat bruk		
	70	Kompensasjon	33 540 000	
		Totale utgifter		5 274 570 000
I n n t e k t e r				
3300		Kultur- og kirkedepartementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	56 000	
3305		Inntekter fra spill, lotterier og stiftelser (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	800 000 000	
	2	Gebyr – lotterier	43 921 000	
	3	Refusjon	9 940 000	
	4	Avgift, gebyr – stiftelser	900 000	
	5	Utjevningfondet	32 400 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	287 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 322)		
	1	Ymse inntekter	200 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	28 669 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	8 844 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	818 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	5 527 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 674 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	9 235 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 535 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	15 576 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 379 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	6 318 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	10 815 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	3 573 000	
	70	Gebyr	15 500 000	
	71	Inntektsuavhengig vederlag fra TV 2	27 206 000	
	72	Inntektsavhengig vederlag fra TV 2	2 000 000	
		Totale inntekter		1 029 373 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirkedepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 305 post 1	kap. 3305 post 6
kap. 320 post 1	kap. 3320 postene 1 og 3
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 325 post 21	kap. 3325 post 2
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirkedepartementet i 2006 kan:

1. gi tilsagn om tilskudd utover gitt bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	8,3 mill. kroner

2. gi tilsagn om tilskudd til teater- og konserthus for Sørlandet med inntil 408 mill. kroner.

3. gi tilsagn om tilskudd til konserthus for Stavangerregionen med inntil 250 mill. kroner.

IV

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2006 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 2 000 mill. kroner.

V

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2006:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål, post 71 Region-/landsdelsinstitusjoner og kap. 324 Teater- og operaformål post 71 Region-/landsdelsinstitusjoner.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 323 Musikkformål post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål post 70 Det nasjonale museumsnettverket og kap. 334 Film- og medieformål post 72 Knutepunktinstitusjoner.
3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 323 Musikkformål post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål post 70 Det nasjonale museumsnettverket og kap. 334 Film- og medieformål post 72 Knutepunktinstitusjoner.

VI

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2006 skal:

1. gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 0,60. Kultur- og kirkedepartementet kan sette ned eller frita for gebyr i visse tilfelle.
2. avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
3. kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 888 ekskl. merverdiavgift. Tilleggsavgiften ved forsøkt betaling av kringkastingsavgiften og når melding ikke blir gitt etter reglene i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 82 mot 26 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 18.40.52)

Presidenten: Det voteses så over forslagene nr. 3 og 13, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at det ikke blir foretatt ytterligere kutt i kontantstøtten før vi når full barnehagedekning.»

Forslag nr. 13 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede og legge frem sak om dansernes pensjonsordninger.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 59 mot 49 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 18.41.15)

Komiteen hadde innstilt:

**A. Rammeområde 2
(Familie og forbruker)**

I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
231		Barnehager		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 51</i>	71 292 000	
	50	Tilskudd til samiske barnehagetilbud	11 435 000	
	51	Forskning, <i>kan nyttes under post 21</i>	6 250 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning</i>	11 701 619 000	
	61	Investeringsstilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	250 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
	62	Tilskudd til tiltak for barn med nedsatt funksjonsevne i barnehage	736 173 000	
	63	Tilskudd til tiltak for å bedre språkforståelsen blant minoritetsspråklige barn i førskolealder	98 960 000	
	65	Skjønnsmidler til barnehager	1 972 709 000	
800		Barne- og likestillingsdepartementet (jf. kap. 3800)		
	1	Driftsutgifter	78 958 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 142 000	
830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 3830)		
	21	Spesielle driftsutgifter, foreldreveiledning, <i>kan nyttes under kap. 854 post 21</i>	3 441 000	
	22	Driftsutgifter til samlivstiltak	7 054 000	
	60	Tilskudd til kommuner til samlivstiltak	7 094 000	
	70	Tilskudd	6 112 000	
840		Krisetiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	5 080 000	
	60	Tilskudd til krisesentre, <i>overslagsbevilgning</i>	117 431 000	
	61	Tilskudd til incestsentre, <i>overslagsbevilgning</i>	29 226 000	
	70	Tilskudd til voldsforebyggende tiltak mv.	4 091 000	
841		Samlivsbrudd og konfliktløsning		
	21	Spesielle driftsutgifter, meklingsgodtgjørelse, <i>overslagsbevilgning</i>	11 131 000	
	22	Opplæring, forskning, utvikling mv.	5 994 000	
842		Familievern (jf. kap. 3842)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i>	151 415 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 006 000	
	70	Tilskudd til kirkens familievern mv., <i>kan nyttes under post 1</i>	113 565 000	
843		Likestillings- og diskrimineringsnemnda		
	1	Driftsutgifter	1 500 000	
844		Kontantstøtte		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 846 post 50</i>	1 243 000	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i>	2 407 000 000	
845		Barnetrygd		
	70	Tilskudd	14 290 000 000	
846		Familie- og likestillingspolitisk forskning, opplysningsarbeid mv.		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 50</i>	8 707 000	
	22	Refusjon av utgifter til DNA-analyser, <i>overslagsbevilgning</i>	5 352 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 21 og kap. 844 post 21</i>	8 797 000	
	70	Tilskudd	5 489 000	
	71	Særlige familiepolitiske tiltak	977 000	
	72	Tiltak for lesbiske og homofile	3 800 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt familie- og likestillingsarbeid, <i>kan overføres</i>	2 130 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
849		Likestillings- og diskrimineringsombudet		
	50	Basisbevilgning	26 582 000	
850		Barneombudet (jf. kap. 3850)		
	1	Driftsutgifter	8 266 000	
852		Adopsjonsstøtte		
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, <i>overslagsbevilgning</i>	26 456 000	
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 3854)		
	1	Driftsutgifter – Fylkesnemndene for sosiale saker	92 957 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 830 post 21</i>	34 145 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	11 762 000	
	64	Tilskudd ved bosetting av enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, <i>overslagsbevilgning</i>	134 745 000	
	65	Refusjon av kommunale utgifter til barneverntiltak knyttet til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, <i>overslagsbevilgning</i>	120 022 000	
	70	Tilskudd til Rostad ungdomsheim og Rostad ettervernsheim	2 238 000	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., <i>kan nyttes under post 50</i>	45 060 000	
855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 3855)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 22</i>	2 066 902 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	53 303 000	
	22	Kjøp av private barneverntjenester, <i>kan nyttes under post 1</i>	1 349 237 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	58 035 000	
857		Barne- og ungdomstiltak		
	21	Spesielle driftsutgifter	1 212 000	
	50	Forskning, <i>kan nyttes under post 71</i>	6 180 000	
	70	Barne- og ungdomsorganisasjoner	75 290 000	
	71	Utviklingsarbeid, <i>kan nyttes under post 50</i>	6 120 000	
	72	Styrking av oppvekstmiljøet mv., <i>kan overføres</i>	5 512 000	
	73	Barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn, <i>kan overføres</i>	41 364 000	
	79	Tilskudd til internasjonalt ungdomssamarbeid mv., <i>kan overføres</i>	30 612 000	
858		Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (jf. kap. 3858)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 855 post 1</i>	119 484 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	1 884 000	
859		UNG i Europa (jf. kap. 3859)		
	1	Driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	5 754 000	
860		Forbrukerrådet		
	50	Basisbevilgning	82 359 000	
862		Positiv miljømerking		
	70	Driftstilskudd til offentlig stiftelse for positiv miljømerking	4 010 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
865		Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid		
	21	Spesielle driftsutgifter, forskning, utviklings- og opplysningsarbeid	7 702 000	
	79	EUs rammeprogram for forbrukerpolitikk, <i>kan overføres</i>	4 128 000	
866		Statens institutt for forbruksforskning		
	50	Basisbevilgning	23 101 000	
867		Sekretariatet for Forbrukertvistutvalget og Markedsrådet (jf. kap. 3867)		
	1	Driftsutgifter	5 178 000	
868		Forbrukerombudet (jf. kap. 3868)		
	1	Driftsutgifter	15 672 000	
2530		Fødselspenger og adopsjonspenger		
	70	Fødselspenger til yrkesaktive, <i>overslagsbevilgning</i>	9 660 000 000	
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i>	435 000 000	
	72	Feriepenger av fødselspenger til arbeidstakere, <i>overslagsbevilgning</i>	270 000 000	
	73	Adopsjonspenger, <i>overslagsbevilgning</i>	140 000 000	
		Totale utgifter		47 105 445 000
I n n t e k t e r :				
3830		Samlivstiltak og foreldreveiledning (jf. kap. 830)		
	1	Diverse inntekter	400 000	
3854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet (jf. kap. 854)		
	1	Diverse inntekter	1 200 000	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter	12 800 000	
3855		Statlig forvaltning av barnevernet (jf. kap. 855)		
	60	Kommunale egenandeler	609 577 000	
3859		UNG i Europa (jf. kap. 859)		
	1	Tilskudd fra Europakommisjonen	1 922 000	
		Totale inntekter		625 899 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Barne- og likestillingsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 842 post 1	kap. 3842 post 1
kap. 855 post 1	kap. 3855 postene 1, 2, 3 og 60
kap. 858 post 1	kap. 3858 post 1
kap. 868 post 1	kap. 3868 post 1

III

Satser for barnetrygd

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd, § 10, kan utbetale barnetrygd med 11 640 kroner per barn per år.

Enslige forsørgere som fyller vilkårene for rett til utvidet stønad etter barnetrygdloven og full overgangsstonad etter folketrygdloven, og som har barn i alderen 0-3 år, har rett til et småbarnstillegg på 7 920 kroner per år. Dette tillegget gis per enslig forsørger, uavhengig av hvor mange barn i alderen 0-3 år vedkommende faktisk forsørger.

For stønadsmottakere bosatt i Finnmark og Nord-Troms (Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordrei-

sa, Skjervøy og Storfjord) ytes et tillegg i barnetrygden på 3 840 kroner per barn per år, det såkalte Finnmarkstillegget.

Finnmarkstillegget skal også utbetales for barn i fosterhjem eller barneverninstitusjon i de aktuelle kommunene.

IV

Satser for kontantstøtte

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre, kan utbetale kontantstøtte med følgende beløp for 1- og 2-åringer:

Oppholdstid i barnehage	Prosentandel av full sats	Kontantstøtte i kroner per år
Ikke bruk av barnehage	100	39 636
Til og med 8 timer per uke	80	31 704
9-16 timer per uke	60	23 784
17-24 timer per uke	40	15 852
25-32 timer per uke	20	7 932
33 timer eller mer per uke	0	0

V

Satser for engangsstønad ved fødsel og adopsjon og stønad ved fødsel utenfor institusjon

Stortinget samtykker i at Rikstrygdeverket for 2006 i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kan utbetale:

1. engangsstønad ved fødsel og adopsjon, lovens §§14-12 og 14-20	kr 33 584 per barn
2. stønad ved fødsel utenfor institusjon, lovens §5-13	kr 1 765 per fødsel

VI

Nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at kap. 849 Likestillings- og diskrimineringsombudet gis unntak fra Bevilgningsreglementet § 3 fjerde ledd.

Presidenten: Her har Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre varslet at de ønsker å stemme imot. Presidenten antar at det også gjelder Fremskrittspartiet.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 58 mot 49 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 18.41.44)

Videre var innstilt:

**B. Rammeområde 3
(Kultur)**

I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
300		Kultur- og kirkedepartementet		
	1	Driftsutgifter	98 593 000	
305		Lotteri- og stiftelsestilsynet (jf. kap. 3305)		
	1	Driftsutgifter	54 713 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
315		Frivillighetsformål		
	70	Merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner	173 715 000	
	71	Tilskudd til frivillighetssentraler	66 932 000	
	72	Tilskudd til frivillig virksomhet	15 000 000	
	73	Tilskudd til sekretariat for frivillige organisasjoners interessepolitiske virksomhet	1 715 000	
	80	Tilskudd til prøveløp rally-VM	17 000 000	
320		Allmenne kulturformål		
	1	Driftsutgifter	40 418 000	
	50	Norsk kulturfond	287 027 000	
	51	Fond for lyd og bilde	21 500 000	
	52	Norges forskningsråd	2 203 000	
	53	Samiske kulturformål	43 743 000	
	73	Nasjonale kulturbygg, <i>kan overføres</i>	6 800 000	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, <i>kan overføres</i>	121 326 000	
	75	Kulturprogram, <i>kan overføres</i>	7 453 000	
	78	Ymse faste tiltak	23 834 000	
	79	Til disposisjon	6 558 000	
	82	Nobels fredssenter	16 718 000	
	83	Stavanger som europeisk kulturby	20 000 000	
321		Kunstnerformål		
	1	Driftsutgifter	15 034 000	
	72	Stipend basert på gjennomført kunstutdanning, <i>overslagsbevilgning</i>	12 290 000	
	73	Kunstnerstipend m.m., <i>kan overføres</i>	91 256 000	
	74	Garantiinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	85 738 000	
	75	Vederlagsordninger	104 156 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 3322)		
	1	Driftsutgifter	10 545 000	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	12 776 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	2 224 000	
	73	Nasjonalmuseet for kunst	183 810 000	
	75	Offentlig rom, arkitektur og design	20 924 000	
	77	Henie Onstad Kunstsenter	6 195 000	
	78	Ymse faste tiltak	42 453 000	
323		Musikkformål (jf. kap. 3323)		
	1	Driftsutgifter	124 515 000	
	70	Nasjonale institusjoner	161 886 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	124 476 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	35 808 000	
	74	Landsdelsmusikere i Nord-Norge	14 113 000	
	78	Ymse faste tiltak	48 088 000	
324		Teater- og operaformål (jf. kap. 3324)		
	1	Driftsutgifter	92 937 000	
	70	Nasjonale institusjoner	571 556 000	
	71	Region-/landsdelsinstitusjoner	215 523 000	
	73	Region- og distriktsopera	23 228 000	
	75	Dans	18 341 000	
	78	Ymse faste tiltak	35 383 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Driftsutgifter	59 287 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	5 527 000	
	73	Prosjekt- og utviklingstiltak	21 959 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 3326)		
	1	Driftsutgifter	321 611 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	9 235 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	18 843 000	
	73	Noregs Mållag	2 066 000	
	74	Det Norske Samlaget	8 744 000	
	75	Språkteknologi, Norsk Ordbok mv.	11 823 000	
	78	Ymse faste tiltak	94 458 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 3328)		
	1	Driftsutgifter	34 970 000	
	21	Arkeologiske og andre oppdrag	15 576 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	2 336 000	
	70	Det nasjonale museumsnettverket	521 981 000	
	78	Ymse faste tiltak	34 767 000	
329		Arkivformål (jf. kap. 3329)		
	1	Driftsutgifter	185 780 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 318 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	13 900 000	
	78	Ymse faste tiltak	5 417 000	
334		Film- og medieformål (jf. kap. 3334)		
	1	Driftsutgifter	135 033 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	3 573 000	
	50	Norsk filmfond, <i>kan nyttes under post 71</i>	240 108 000	
	51	Audiovisuelle produksjoner	27 206 000	
	71	Filmtiltak m.m., <i>kan overføres, kan nyttes under post 50</i>	23 190 000	
	72	Knutepunktinstitusjoner	7 989 000	
	73	Regional filmsatsing	7 976 000	
	75	Medieprogram, <i>kan overføres</i>	17 274 000	
	78	Ymse faste tiltak	30 387 000	
	79	Til disposisjon	1 357 000	
335		Pressestøtte		
	52	Norges forskningsråd	1 634 000	
	71	Produksjonstilskudd	251 767 000	
	73	Anvendt medieforskning og etterutdanning	12 300 000	
	75	Tilskudd til samiske aviser	13 369 000	
	76	Tilskudd til ymse publikasjoner	9 577 000	
	77	Distribusjonstilskudd til avisene i Finnmark	1 610 000	
336		Informasjonsberedskap – kringkasting		
	70	Informasjonsberedskap	3 579 000	
337		Kompensasjon for kopiering til privat bruk		
	70	Kompensasjon	33 540 000	
		Totale utgifter		5 274 570 000

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
I n n t e k t e r				
3300		Kultur- og kirkedepartementet (jf. kap. 300)		
	1	Ymse inntekter	56 000	
3305		Inntekter fra spill, lotterier og stiftelser (jf. kap. 305)		
	1	Spilleoverskudd fra Norsk Tipping AS	800 000 000	
	2	Gebyr – lotterier	43 921 000	
	3	Refusjon	9 940 000	
	4	Avgift, gebyr – stiftelser	900 000	
	5	Utjevningsfondet	32 400 000	
3320		Allmenne kulturformål (jf. kap. 320)		
	1	Ymse inntekter	287 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom (jf. kap. 322)		
	1	Ymse inntekter	200 000	
3323		Musikkformål (jf. kap. 323)		
	1	Inntekter ved Rikskonsertene	28 669 000	
3324		Teater- og operaformål (jf. kap. 324)		
	1	Inntekter ved Riksteatret	8 844 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer		
	1	Ymse inntekter	818 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	5 527 000	
3326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål (jf. kap. 326)		
	1	Ymse inntekter	4 674 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	9 235 000	
3328		Museums- og andre kulturvernformål (jf. kap. 328)		
	1	Ymse inntekter	1 535 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	15 576 000	
3329		Arkivformål (jf. kap. 329)		
	1	Ymse inntekter	1 379 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	6 318 000	
3334		Film- og medieformål (jf. kap. 334)		
	1	Ymse inntekter	10 815 000	
	2	Inntekter ved oppdrag	3 573 000	
	70	Gebyr	15 500 000	
	71	Inntektsuavhengig vederlag fra TV2	27 206 000	
	72	Inntektsavhengig vederlag fra TV2	2 000 000	
		Totale inntekter		1 029 373 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirkedepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 300 post 1	kap. 3300 post 1
kap. 305 post 1	kap. 3305 post 6
kap. 320 post 1	kap. 3320 postene 1 og 3

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 322 post 1	kap. 3322 post 1
kap. 323 post 1	kap. 3323 post 1
kap. 324 post 1	kap. 3324 post 1
kap. 325 post 1	kap. 3325 post 1
kap. 325 post 21	kap. 3325 post 2
kap. 326 post 1	kap. 3326 post 1
kap. 326 post 21	kap. 3326 post 2
kap. 328 post 1	kap. 3328 post 1
kap. 328 post 21	kap. 3328 post 2
kap. 329 post 1	kap. 3329 post 1
kap. 329 post 21	kap. 3329 post 2
kap. 334 post 1	kap. 3334 post 1
kap. 334 post 21	kap. 3334 post 2

III

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kultur- og kirke departementet i 2006 kan:

1. gi tilsagn om tilskudd utover gitt bevilgning, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	50	Utsmykking av offentlige bygg	8,3 mill. kroner

2. gi tilsagn om tilskudd til teater- og konserthus for Sørlandet med inntil 408 mill. kroner.
3. gi tilsagn om tilskudd til konserthus for Stavangerregionen med inntil 250 mill. kroner.

IV

Dekning av forsikringstilfelle

Stortinget samtykker i at Kongen i 2006 kan inngå avtaler om forsikringsansvar i forbindelse med utenlandske utstillinger innenfor en samlet ramme for nytt og gammelt ansvar som ikke må overstige 2 000 mill. kroner.

V

Fastsetting av fordelingsnøkler for visse tilskudd

Stortinget fastsetter følgende fordelingsnøkler for 2006:

1. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til region-/landsdelsinstitusjoner fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 323 Musikkformål post 71 Region-/landsdelsinstitusjoner og kap. 324 Teater- og operiformål post 71 Region-/landsdelsinstitusjoner.
2. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de nordnorske knutepunktinstitusjonene med unntak av Nordnorsk Kunstmuseum, fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 70 pst. på staten og 30 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 323 Musikkformål post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål post 70 Det nasjonale museumsnettverket og kap. 334

Film- og medieformål post 72 Knutepunktinstitusjoner.

3. Det ordinære offentlige driftstilskuddet til de øvrige knutepunktinstitusjonene fordeles mellom de offentlige tilskuddspartene med 60 pst. på staten og 40 pst. på regionen, jf. kap. 322 Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 323 Musikkformål post 72 Knutepunktinstitusjoner, kap. 328 Museums- og andre kulturvernformål post 70 Det nasjonale museumsnettverket og kap. 334 Film- og medieformål post 72 Knutepunktinstitusjoner.

VI

Fastsetting av gebyrer og avgifter m.m.

Stortinget samtykker i at for 2006 skal:

1. gebyret for merking av hver kopi av et videogram for utleie eller salg være kr 0,60. Kultur- og kirke departementet kan sette ned eller fritta for gebyr i visse tilfelle.
2. avgiften pr. videogram for omsetning i næring til Norsk kino- og filmfond være kr 3,50.
3. kringkastingsavgiften for fjernsynsmottakere være kr 1 888 ekskl. merverdiavgift. Tilleggsavgiften ved forsinket betaling av kringkastingsavgiften og når melding ikke blir gitt etter reglene i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 8-1 andre ledd, skal være 15 pst. av kringkastingsavgiften.

Presidenten: Her har Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre varslet at de nå vil støtte innstillingen subsidiært.

Presidenten antar at Fremskrittspartiet ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 85 mot 23 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 18.42.13)

V o t e r i n g i s a k n r . 5

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget gir samtykke til at Norge tar del i beslutning i EØS-komiteen nr. 75/2005 om innlemming i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsbeslutningene 845/2004/EF og 846/2004/EF om forlengelse av fellesskapets program for audiovisuell industri (MEDIA Plus 2006).

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Møtet hevet kl. 18.44.

V o t e r i n g i s a k n r . 6

Komiteen hadde innstilt:

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 103/2005 av 8. juli 2005 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 460/2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet (ENISA).

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

S a k n r . 7

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.